

สัญญาเลขที่ RDG49M0019

สภา ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น
เลขที่..... ๐๑๑
วันที่ 29 กพ 2551

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

“แนวทางการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ (น้อยกลุ่ม)”
อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ

โดย

นางศิริพร หมั่นงาน และคณะ

สนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น

คำนำ

การวิจัยท้องถิ่นในโครงการ “แนวทางการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ผู้ถูก (ชาวบน)” อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ เกิดจากการที่คนในชุมชนและผู้เกี่ยวข้องได้พบเห็นความเปลี่ยนแปลงของชุมชนในหมู่บ้านผู้ถูกที่หมู่บ้านวังอ้ายคง บ้านวังอ้ายโพธิ์ บ้านไร่ รวมทั้งคนผู้ถูกในหมู่บ้านอื่นๆ นั่นคือ การที่ภาษาและวัฒนธรรมดั้งเดิมอันเป็นอัตลักษณ์ของคนชาติพันธุ์ผู้ถูกถูกกลืนอย่างรวดเร็วตามกระแสยุคโลกาภิวัตน์ จึงได้ทบทวนกันว่าถ้าไม่ทำอะไรสักอย่างภาษาและวัฒนธรรมที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อันยาวไกลนี้คงต้องสูญไปในเร็ววันอย่างแน่นอน

โชคดีเป็นของคนชาติพันธุ์ผู้ถูก ที่ชาวผู้ถูกได้รับการสนับสนุนทั้งด้านวิชาการจากศูนย์ศึกษาและพัฒนาพื้นที่ภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณการทำงานวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.สำนักงานภาค) ท่ามกลางความพึงพอใจในระดับต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นชุมชนคนผู้ถูกในพื้นที่และจังหวัดต่างๆ เด็ก ผู้ปกครอง องค์กรท้องถิ่น (อบต.) องค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยภูมิ เขต 3

นับเนื่องแต่เข้าไปสามารถยืนยันได้ว่าภาษา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตดั้งเดิมของผู้ถูกจะเป็นหัวใจของสังคมอย่างกว้างขวางในระดับประเทศ คนผู้ถูกเองก็มีความตระหนักในชาติพันธุ์อย่างเห็นคุณค่า ห่วงแหน ภาคภูมิใจ และสืบสานสู่รุ่นหลานตราบนานนาวา รวมถึงการที่สถานศึกษาทั้ง 2 แห่ง คือ โรงเรียนบ้านวังอ้ายคงและโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ ด.บ้านไร่ อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์-ฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นผู้ถูก (ชาวบน) โดยบรรจุไว้เป็นหลักสูตรสถานศึกษาท้องถิ่นภาษาผู้ถูกในสาระเพิ่มเติม เยาวชนที่อยู่ในระบบโรงเรียนได้เรียนรู้ภาษาผู้ถูกอย่างครบกระบวนการทางภาษา ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะทางภาษาผู้ถูก ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ถือว่าเป็นการเติมเต็มความเสมอภาคทางภาษาให้กับชนชาติพันธุ์ ผู้ถูก ในด้านของระบบตัวเขียน ซึ่งเดิมมีแต่ภาษาพูดเท่านั้น และขณะนั้นกระบวนการเรียนการสอนภาษาผู้ถูกกำลังดำเนินไปในระบบโรงเรียน โดยครูภูมิปัญญาผู้ถูก เป็นผู้สืบสานวิถีใหม่- วัฒนธรรมใหม่ที่มีคุณค่าอ่อนน้อมรักสืบไป

ทิมวิจัย

ตุลาคม 2550

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	สรุปเนื้อหาโครงการ	1
บทที่ 2	ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้อง	10
	1. ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน	10
	2. ความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	17
บทที่ 3	รายงานการดำเนินงานกิจกรรม	26
	1. การทำแบบสำรวจสถานการณ์	26
	2. จัดเวทีเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน	29
	3. การทำวิจัยพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษ	31
	4. การทำแบบทดสอบ	32
	5. จัดการฝึกอบรม	33
	6. จัดทำหลักสูตรการเรียนรู้การสอน	33
	7. การพัฒนาศักยภาพของทีมวิจัย	34
	8. สร้างสื่อการเรียนรู้การสอน	35
	9. สร้างกระบวนการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่	35
	10. จัดทำแผนการเรียนรู้การสอน	36
	11. ทดลองนำสื่อไปใช้ในห้องเรียน	37
	12. การจัดการให้มีการศึกษาตุงาน	40
	13. จัดประชุมเพื่อเผยแพร่ผลงาน	41
	14. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์	48
บทที่ 4	วิเคราะห์ผลการทำงาน	49
	1. การตอบโจทย์วิจัย	49
	2. สรุปประเด็นการตอบคำถาม	53
	3. การวิเคราะห์ผลการทำงาน	53

บทที่ 5 บทเรียนที่ได้จากการทำงาน 59

1.ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนา	62
2.ผลการนำสู่การปฏิบัติ	64
3.คุณค่าของนวัตกรรม	64

บทที่ 6 บทสรุป 69

1.ข้อดีในการนำภาษาญักรเข้าสู่ระบบโรงเรียน	70
2.ข้อจำกัดจากการนำภาษาญักรเข้าสู่ระบบโรงเรียน	71
3.รูปแบบการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กพิเศษญักร	72

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก แบบสรุปผลการตรวจทางจิตแพทย์
- ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึม KUS-SI Rating : ADHD/LD/Autism (PDDs)
- ภาคผนวก ค ภาพถ่ายการทำกิจกรรมโครงการวิจัยทั้งหมด

บทที่ 1

สรุปเนื้อหาโครงการ

1. หลักการและเหตุผล

อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ เป็นอำเภอหนึ่งที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ญักรออาศัยอยู่มากที่สุด และกระจายตัวอยู่หลายหมู่บ้าน เช่น บ้านวังอ้ายโพธิ์ บ้านน้ำลาด บ้านเสลียงทอง บ้านไร่พัฒนา บ้านนาयाกลัก บ้านสะพานหิน และบ้านวังอ้ายคง เป็นต้น กลุ่มชาติพันธุ์ญักรอนี้เป็นกลุ่มชนที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน มีอัตลักษณ์ที่สำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของภาษาและวัฒนธรรม

แต่ปัจจุบันภาษาและวัฒนธรรมของคนญักรกำลังอยู่ในภาวะถดถอยเป็นอย่างมาก ในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกวันนี้มีการเปลี่ยนทัศนคติ การดำรงชีวิต การพูด และการแต่งกายตามยุคสมัยของความเป็นเจริญแบบวัฒนธรรมคนเมือง ปัญหาที่พบ คือ เด็กและเยาวชนเหล่านี้เมื่อพ้นวัยศึกษาก็จะไปทำงานที่ไม่ได้ศึกษาต่อ ด้วยเหตุผลหลายอย่าง เช่น ค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน ค่าอาหาร ที่พัก และค่าเดินทางที่ไม่ไกลจากโรงเรียนในระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น เมื่อไม่ได้เรียนหนังสือต่อ และถึงวัยที่พอทำงานได้ จึงจำเป็นต้องออกนอกพื้นที่หมู่บ้านเพื่อเดินทางเข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ จากเหตุนี้ เมื่อต้องทิ้งถิ่นฐานเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมของคนเมือง ทำให้อัตลักษณ์ความเป็นญักรถูกกลืนหายไป คนญักรกลุ่มนี้จะไม่พูดภาษาของตนเอง ปกปิดถิ่นฐานกำเนิด ตลอดจนภาษาวัฒนธรรมของตนเอง ไม่อยากให้ใครรู้ว่าเป็นคนญักร ใช้การเลียนแบบสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมใหม่ เช่น พูดภาษาไทยกลาง ไม่ค่อยกลับถิ่นฐาน แต่งกายตามแฟชั่นคนเมือง มองการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีในกลุ่มญักรที่คนเก่าแก่ปฏิบัติมาอย่างผิดแผก เป็นต้น

แต่สำหรับเด็กและเด็กวัยรุ่นหลายคนที่ยังต้องอยู่ในบ้าน ต้องอยู่ในการเลี้ยงดูของผู้ที่เป็นปู่ย่าตายาย เนื่องจากบิดามารดาต้องประกอบอาชีพ ด้วยการทำไร่ทำสวน หรือไปรับจ้าง ไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูกด้วยตนเอง เด็กกลุ่มนี้จึงยังมีความสามารถในการพูดและฟังภาษาญักรไม่ได้ ถึงแม้จะเข้าโรงเรียนแล้วก็ตาม สังเกตจากการที่เด็กยังใช้ภาษาญักรในการพูดกับเพื่อนที่เป็นญักรด้วยกัน นี่เป็นผลจากการเลี้ยงดูของปู่ย่าตายาย เพราะปู่ย่าตายายยังคงพูดภาษาและรู้เรื่องวัฒนธรรมของชาวญักรได้ดีเป็นอย่างดี

สำหรับโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงเป็นโรงเรียนแห่งเดียวที่อยู่ในหมู่บ้านวังอ้ายคง เป็นโรงเรียนขนาดเล็กได้มีการขยายโอกาสและบริหารจัดการโดยโครงการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเพื่อช่วยเหลือด้านการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงได้รับผิดชอบจากศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดชัยภูมิให้เป็นโรงเรียนแกนนำในโครงการการจัดการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมประจำอำเภอเทพสถิต ตั้งแต่ในปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา ปัญหาที่พบและเป็นข้อสังเกตจากข้อมูลสถิติเกี่ยวกับเด็กที่ขึ้นทะเบียนเด็กพิเศษเรียนร่วมโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงและโรงเรียนบ้านวังโพธิ์สว่างศิลปวิทยายนหลังดังนี้

ตารางข้อมูลเด็กพิเศษเรียนร่วมโรงเรียนบ้านวังโพธิ์สว่างศิลป์

ปี	ประเภทความบกพร่อง									ชาย	หญิง	รวม	มาจากครอบครัวผู้พิการ		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9				ชาย	หญิง	รวม
2547					28					20	8	28	20	8	
2548					30					20	10	30	20	10	30
2549					30					20	10	30	20	10	30

ตารางข้อมูลเด็กพิเศษเรียนร่วมโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง

ปี	ประเภทความบกพร่อง									ชาย	หญิง	รวม	มาจากครอบครัวผู้พิการ		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9				ชาย	หญิง	รวม
2547	1			1	34	1			1	18	20	38	16	12	28
2548				2	38	1				30	11	41	28	8	36
2549				2	38	1				30	11	41	28	8	36

จากตารางข้อมูลจะเห็นว่าสัดส่วนเด็กพิเศษที่มาจากครอบครัวผู้พิการมีจำนวนมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวไทยและอีสาน เด็กพิเศษเหล่านี้มีปัญหาทางการเรียนรู้จัดอยู่ในความบกพร่องประเภทที่ 5 (บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้) จะแสดงอาการ คือ มีความยากลำบากในการเรียนรู้ทางการอ่าน เขียน พูด และการคิดคำนวณ ความบกพร่องด้านการอ่าน คือ จะอ่านตัวพยัญชนะไม่ได้ อ่านเสียงสระไม่ถูก สะกดคำไม่ได้ อ่านข้ามคำ อ่านข้ามบรรทัด การเขียนจะเขียนตัวพยัญชนะกลับหัวกลับหาง มีความสับสนกับตัวพยัญชนะที่คล้ายกัน เช่น ผ ฟ พ ก ก ฤ ฦ บ ษ ป เป็นต้น

ปัญหาเหล่านี้ของเด็กพิเศษทางคณิตศาสตร์และผู้ปกครองได้ประชุมหาแนวทางช่วยเหลือและแก้ไขในทุกปีการศึกษาด้วยวิธีสอนเสริมจากเวลาปกติ แต่ที่พัฒนาได้ในจำนวนน้อย เมื่อทางภาครัฐมีนโยบายให้จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นใช้ในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับปัญหาและบริบท ทางโรงเรียนได้จัดการประชุมผู้ปกครองพร้อมกับผู้นำชุมชน ทราบว่าชุมชนผู้พิการได้มีการทำโครงการหนึ่งสี่อพื้นที่ภาษาและวัฒนธรรมผู้พิการอยู่แล้ว โดยที่ผ่านมามีการสร้างระบบตัวเขียนและการจัดทำหนังสืออ่านออกทุกปี ทุกฝ่ายมีความเห็นร่วมกันว่าการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาผู้พิการนอกจากจะเป็นสืบทอดภาษาและวัฒนธรรมของคนผู้พิการ เป็นการรักษายอดลักษณะที่สำคัญของกลุ่มตนเองแล้ว ยังน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนผู้พิการได้ โดยเฉพาะปัญหาทางการเรียนของเด็กผู้พิการที่อยู่ในกลุ่มเด็กพิเศษพิเศษที่มาจากกลุ่มผู้พิการที่พูดและเข้าใจภาษาไม่ได้ แต่มีปัญหาสำคัญทางด้านเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่ 2 หากนำภาษาผู้พิการที่เป็นภาษาแม่มาใช้ในการเรียนการสอนอาจเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมในการช่วยแก้ปัญหาในการเรียนรู้

ให้กับเด็กกลุ่มนี้ได้ และอาจนำไปสู่การช่วยแก้ปัญหาอื่นๆ ได้ต่อไป จากสมมุติฐานที่คุยกันเบื้องต้นว่า เด็กยุคอรอามีปัญหาทางภาษาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน เนื่องจากภาษาแม่เป็นภาษาญัฮกร ระยะแรกจึงไม่เข้าใจที่ครูสอนเป็นภาษาไทยในชั้นเรียน เด็กยุคอรที่ถูกประเมินว่าเป็นเด็กพิเศษอาจไม่ได้มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่มาจากความบกพร่องทางสติปัญญาหรือทางสมอง แต่เป็นปัญหาในเรื่องของการไม่รู้ภาษาไทยมากกว่า

ชุมชนและโรงเรียนจึงมีความต้องการที่จะหาแนวทางในการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ (ญัฮกร) โดยใช้ภาษาแม่ในการทำการสอน การเรียนการสอน โดยมีแนวทางในการจัดในช่วงชั้นที่ 1 ในปีการศึกษา 2550 เพราะ ว่าเด็กยังเล็ก ยังพูดภาษาแม่อยู่ น่าจะเริ่มต้นการเรียนรู้ได้ดี ทั้งทักษะการพูด อ่าน เขียนภาษาญัฮกร ในการดำเนินการจัดระบบห้องเรียนคู่ขนานนี้ คณะทำงานส่วนใหญ่จะมาจากชุมชนผู้เป็นเจ้าของภาษา โดยจะเข้ามาทำหน้าที่เป็นครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาญัฮกร) และต้องมีการร่วมมือกันทำสื่อการเรียนการสอน ร่วมกำหนดกรอบหลักสูตรกับครูวิชาการในโรงเรียน ครูประจำชั้น และครูการศึกษาพิเศษ โดยมีทีมที่ปรึกษาด้านวิชาการจากศูนย์ศึกษาและพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. โจทย์การวิจัย

- การจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาแม่โดยการจัดห้องเรียนคู่ขนาน ในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) จะช่วยเด็กยุคอรที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ได้หรือไม่ ควรจัดอย่างไร

3. วิธีปฏิบัติ

1. เพื่อสำรวจสถานการณ์การใช้ภาษาญัฮกรของนักเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนภาษาญัฮกรในโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด นำไปสู่การคัดกรองระหว่างเด็กพิเศษทั่วไปกับเด็กพิเศษที่เป็นเด็กญัฮกร
3. เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาแม่โดยการจัดห้องเรียนคู่ขนาน (คัดกรองเด็กชาติพันธุ์ที่เป็นญัฮกร สร้างครูภูมิปัญญา จัดทำหลักสูตร จัดทำสื่อการเรียนการสอน และอื่นๆ)
4. เพื่อทดลองนำสื่อการเรียนการสอนภาษาญัฮกรที่นำไปใช้สอนในห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ที่เป็นญัฮกร

4. พื้นที่การศึกษา

1. บ้านวังอ้ายคง และบ้านวังอ้ายโพธิ์ ตำบลนายางหลัก อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ
2. โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง โรงเรียนบ้านวังโพธิ์สว่างศิลป์

5. ระยะเวลา

1 กันยายน 2549 - 31 ตุลาคม 2550 (14 เดือน)

6. งบประมาณ

173,300 บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นสามพันสามร้อยบาทถ้วน)

7. แนวทางในการดำเนินงาน

1. ทำแบบสำรวจสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
2. จัดเวทีเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษา วิทยากรในโรงเรียนแก่คนในชุมชน ทั้งคนวิทยากร คนกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในพื้นที่ องค์กรท้องถิ่น หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาในพื้นที่ ฯลฯ และเพื่อเป็นแสงสว่างหาความร่วมมือในการทำงานด้วย
3. ทำงานวิจัยพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษเรียนร่วมในเขตการศึกษาพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด อันจะนำไปสู่การคัดกรองระหว่างเด็กพิเศษทั่วไปกับเด็กพิเศษที่เป็นเด็กวิทยากร
4. ทำแบบคัดกรองผู้เรียน เพื่อทดสอบความสามารถทางภาษาแม่ของเด็กวิทยากรที่เป็นพิเศษ
5. จัดการฝึกอบรมเรื่องการใช้กล้องและการทบทวนระบบตัวเขียนภาษาวิทยากร เพื่อเป็นการค้นหาครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาวิทยากร) และผู้ที่จะมาร่วมกันทำสื่อการเรียนการสอนภาษาวิทยากร
6. จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กวิทยากร
7. พัฒนาศักยภาพของทีมวิจัยในเรื่องการทำสื่อการเรียนการสอนภาษาวิทยากร เช่น หนังสือระดับต่างๆ หนังสือเล่มยักษ์, การทำแบบเรียน, การสอนคำศัพท์ (TPR), การปรับหนังสือแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้อยู่ให้มีสาระสอดคล้องกับตัวผู้เรียน
8. สร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาวิทยากร
9. สร้างครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาวิทยากร)
10. จัดทำแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลให้กับเด็กวิทยากร (รายชั่วโมง)
11. ทดลองนำสื่อการเรียนการสอนภาษาวิทยากรที่ใช้ไปใช้สอนในห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ (วิทยากร) ตามแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลที่ทำไว้ โดยมีครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาวิทยากร) เป็นผู้สอน และมีครูในโรงเรียนเป็นผู้ดูแล
12. จัดการให้เกิดการศึกษาดูงานเรื่องการทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านภาษาแม่และวัฒนธรรม หรือด้านการจัดการศึกษาพิเศษ

13. ถอดบทเรียนการทำงานของทีมวิจัย
14. จัดประชุมเพื่อเผยแพร่ผลงานและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการทำงาน เพื่อนำไปเป็น
ฐานความรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาญ้อกูร ในระบบโรงเรียนอย่างยั่งยืน
ต่อไป

15. จัดทำรายงานวิจัย

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลสถานการณ์การใช้ภาษาญ้อกูรของนักเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองใน
การจัดการเรียนการสอนภาษาญ้อกูรในโรงเรียน
2. ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด นำไปสู่การคัดกรองระหว่างเด็กพิเศษทั่วไป
กับเด็กพิเศษที่เป็นเด็กญ้อกูร
3. มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาแม่โดยการจัดห้องเรียนคู่ขนาน (คัด
กรองเด็กชาติพันธุ์ที่เป็นญ้อกูร สร้างกรณีปัญหา จัดทำหลักสูตร จัดทำสื่อการเรียนการ
สอน และอื่นๆ)
4. ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาแม่ (ญ้อกูร) ในห้องเรียนคู่ขนานที่
เหมาะสมกับเด็กชาติพันธุ์ที่เป็นญ้อกูร
5. เด็กญ้อกูรในชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงและโรงเรียนบ้านวังอ้ายโพธิ์ทั้งเด็ก
ทั่วไปและเด็กพิเศษเรียนร่วม สามารถเรียนรู้ภาษาญ้อกูรจากการพูด อ่าน เขียนและใช้
ภาษาญ้อกูรควบคู่ไปกับภาษาไทยอย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนดีขึ้น
6. เกิดความร่วมมือระหว่างคนในชุมชนกับโรงเรียนในการนำภาษาญ้อกูรมาใช้ในการเรียน
การสอน

9. รายชื่อทีมวิจัย

1. นางสาวศิริพร หมั่นงาน	หัวหน้าโครงการ
2. นายภูษงค์ บุสนทิยะ	รองหัวหน้าโครงการ
3. นายสมจิตร์ ไชยขุนทด	การเงิน/บัญชี
4. นายประยูร มອງทองหลวง	ทีมวิจัย
5. นายพนม จิตรจำนง	ทีมวิจัย
6. นางห่ม เศรษฐบุญสร	ทีมวิจัย
7. นางสาวกวีวรรณ พฤติจิระพันธ์	ทีมวิจัย

ทีมที่ปรึกษา

บ้านวังอ้ายคง

1. นายประวิทย์ หนึ่งงาน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง
2. นายบุญประกอบ กิ่งแสง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังโพธิ์สว่างศิลป์
3. นายทองพิทักษ์ ยันจิตุรัส หัวหน้าโครงการวิจัยชุดเดิม

10. คำเห็นการตามแผน ระยะเวลา 14 เดือน

รายการกิจกรรม	เดือนที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1. ทำแบบสำรวจสถานการณ์การใช้ภาษาของผู้ปกครองนักเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนการสอน ภาษาญ้อในโรงเรียน	*	*												
2. จัดเวทีเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการจัดการเรียน การสอน ภาษา ญ้อ ใน โรงเรียนแม่แก่นในชุมชน ทั้ง คนญ้อ คนกลุ่มชาติพันธุ์ อื่นๆ ในพื้นที่ องค์การท้องถิ่น หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ด้านการศึกษาในพื้นที่ ฯลฯ และเพื่อเป็นการแสวงหาความร่วมมือในการทำงานด้วย			*											
3. ทำงานวิจัยพื้นฐานเกี่ยวกับ เด็กพิเศษเรียนร่วมในเขต การศึกษาพื้นที่ เพื่อให้ข้อมูล เกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด อัน จะนำไปสู่การคัดกรองระหว่าง เด็กพิเศษทั่วไปกับเด็กพิเศษที่ เป็นเด็กญ้อ	*	*												
4. ทำแบบคัดกรองผู้เรียน เพื่อ ทดสอบความสามารถทาง ภาษาแม่ของเด็กญ้อที่เป็น พิเศษ			*	*										

รายการกิจกรรม	เดือนที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
5. จัดการฝึกอบรมเรื่องการศึกษาและการทบทวนระบบตัวเขียนภาษาไทยเพื่อการเพื่อเป็นการค้นหาครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาอักษร) และผู้ที่จะมาร่วมกันทำสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย														
6. จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กอักษร				*	*	*								
7. พัฒนาศักยภาพของทีมนักวิจัยในเรื่องการทำสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย เช่น หนังสือสื่อระดับต่างๆ หนังสือเล่มยักษ์การทำแบบเรียน , การสอนคำศัพท์ (TPR), การปรับหนังสือแบบเรียนภาษาไทยที่ช่วยให้มีสาระสอดคล้องกับตัวผู้เรียน				*										
8. สร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย					*	*								
9. สร้างครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาอักษร)					*	*								
10. จัดทำแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลให้กับเด็กอักษร (รายชั่วโมง)							*							
11. ทดลองนำสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่ทำไปใช้สอนในห้องเรียนดูนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์(อักษร) ตามแผนการเรียนรู้ โดยการสอนเฉพาะบุคคลที่ทำไว้ โดยมีครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาอักษร) เป็นผู้สอน และมีครูในโรงเรียนเป็นผู้ดูแล									*	*	*	*		

รายการกิจกรรม	เดือนที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
12. จัดการให้เกิดการศึกษาคูงานเรื่องการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นด้านภาษา และวัฒนธรรมหรือด้านการจัดการศึกษาพิเศษ				*										
13. ถอดบทเรียนการทำงานของทีมวิจัย			*			*			*					
14. จัดประชุมเพื่อเผยแพร่ผลงานและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการทำงาน เพื่อนำไปเป็นฐานความรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในระบบโรงเรียนอย่างยั่งยืนต่อไป													*	
15. จัดทำรายงานวิจัย													*	*

คำอธิบายเพิ่มเติม

นโยบายแห่งรัฐ มาตรา 80 “รัฐต้องคุ้มครองเด็กเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการและทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตและพึ่งตนเองได้”

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2548 หมวด 2 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับคนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ ทุพพลภาพ หรือบุคคลที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ”

กลุ่มเด็กพิเศษเรียนร่วม หมายถึง บุคคลตามประกาศคณะกรรมการการศึกษาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ การรับรองบุคคลของสถานศึกษาว่าเป็นคนพิการไว้ในข้อ 4 ของประกาศ คือ

ข้อ 4 ประเภทของคนพิการมีดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น
- (2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- (3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- (4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ
- (5) บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
- (6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา
- (7) บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์
- (8) บุคคลออทิสติก
- (9) บุคคลพิการซ้อน

เด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ (Learning Disability, LD.) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ หรือเด็กด้อยโอกาสทางการเรียนรู้ คือเด็กที่มีความยากลำบากในการพัฒนา การฝึก การใช้ทักษะ การฟัง การพูด การคิดคำนวณและการใช้เหตุผล ซึ่งความบกพร่องเหล่านี้เกิดจากประสาทส่วนกลาง จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการพัฒนาด้านอารมณ์และด้านสติปัญญา เมื่อเข้าสู่ระบบการศึกษาครูประจำชั้นและผู้รับผิดชอบโครงการต้องดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล ตั้งแต่แรกพบเป็นต้นไป

บทที่ 2
ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียนที่เป็นพื้นที่การวิจัยมีจำนวน 2 โรงเรียน คือ

1.1 โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง

เป็นโรงเรียนขยายโอกาสเปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัย-มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดของโรงเรียน ดังนี้

1.1.1 จำนวนครูและบุคลากรในโรงเรียน

แบ่งเป็น	
ผู้บริหาร	1 คน
ครูผู้สอน	13 คน
นักการภารโรง	1 คน

1.1.2 จำนวนนักเรียน

มีข้อมูลดังแสดงตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนทั้งหมดโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง

ระดับชั้น	จำนวน ห้องเรียน	จำนวนนักเรียน			จำนวน นักเรียนผู้พิการ			เด็กพิเศษเรียน ร่วม		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาลปีที่ 1	1	10	14	24	-	-	-	-	-	-
อนุบาลปีที่ 2	1	8	7	15	-	-	-	-	-	-
รวมระดับปฐมวัย	2	18	21	39	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	1	10	12	22	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	1	10	8	18	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	1	18	9	27	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	1	11	14	25	5	4	9	3	1	4
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	1	11	10	21	4	4	8	3	-	3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	1	17	16	33	8	5	17	5	1	6

ระดับชั้น	จำนวน ห้องเรียน	จำนวนนักเรียน			จำนวน นักเรียนผู้พิการ			เด็กพิเศษเรียน ร่วม		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
รวมระดับประถม	6	77	69	146	17	13	30	11	2	13
มัธยมศึกษาปีที่ 1	1	12	12	24	-	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษาปีที่ 2	1	9	5	14	-	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษาปีที่ 3	1	7	4	11	-	-	-	-	-	-
รวมระดับมัธยม	3	28	21	49	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	11	95	90	185	17	13	30	11	2	13

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปได้ว่าโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 185 คน เป็นนักเรียนชาย 95 คน นักเรียนหญิง 90 คน โดยมีนักเรียนที่ไม่ใช่เชื้อสายผู้พิการ จำนวน 85 คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 55 คน

ซึ่งจากข้อมูลของโรงเรียนพบว่าโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงมีนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษ จำนวนทั้งสิ้น 25 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 22 คน นักเรียนหญิง 3 คน โดยในจำนวนเด็กพิเศษนี้มาจากเด็กผู้พิการ จำนวน 25 คน

เด็กพิเศษที่เป็นชาติพันธุ์ผู้พิการที่อยู่ในช่วงชั้นที่ 2 และได้เรียนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 15 คน แบ่งตามระดับชั้นตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนเด็กนักเรียนผู้พิการโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงที่เรียนภาษาอังกฤษ แบ่งตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน		
	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม
ประถมศึกษาปีที่ 4	3	1	4
ประถมศึกษาปีที่ 5	3	-	3
ประถมศึกษาปีที่ 6	5	1	8

ตารางที่ 3 รายชื่อเด็กพิเศษช่วงชั้นที่ 2 ที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ถูกรองโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง

ระดับชั้น	ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล
ประถมศึกษาปีที่ 4	1.	ด.ช.พรเทพ สิมมา
	2.	ด.ช.เสนาะ ยืนจตุรัส
	3.	ด.ช.ศุภานัส ลอยสยายอ
	4.	ด.ญ.วาสนา ยิ้มจตุรัส
ประถมศึกษาปีที่ 5	5.	ด.ช.สุรัตน์ แก้วยอดยาง
	6.	ด.ช.วิรัชดี ยืนจตุรัส
	7.	ด.ช.พงษ์สิทธิ์ ศรีจตุรัส
	8.	ด.ช.สมพงษ์ มหาโพชน์
ประถมศึกษาปีที่ 6	9.	ด.ช.สุวรรณ นาคแพง
	10.	ด.ช.พงศธร คงแดง
	11.	ด.ช.สราวุธ ยิ้มจตุรัส
	12.	ด.ช.ถาวรรัตน์ ไชยขุนทด
	13.	ด.ญ.นิราวรรณ คงเจริญ
	14.	ด.ญ.ไพจิตร เย็นจตุรัส
	15.	ด.ช.สมทรง โย้จตุรัส

และยังมีเด็กนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ที่มีเชื้อสายผู้ถูกรองเข้าเรียนภาษาอังกฤษอีกจำนวน 30 คน
ดังแสดงรายชื่อในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 รายชื่อเด็กนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ที่มีเชื้อสายผู้ถูกรองเข้าเรียนภาษาอังกฤษทั้งหมดโรงเรียน
บ้านวังอ้ายคง

ระดับชั้น	ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล
ประถมศึกษาปีที่ 4	1.	ด.ช.สมชาย เสาร์นอก
	2.	ด.ช.พรเทพ สิมมา
	3.	ด.ช.เสนาะ ยืนจตุรัส
	4.	ด.ช.ศุภานัส ลอยสยายอ
	5.	ด.ญ.อ้อยใจ หุ้มจตุรัส
	6.	ด.ญ.ณัชชา เนือยกกลาง
	7.	ด.ญ.โสธยา กลิ่นศรีสุข
	8.	ด.ญ.วาสนา ยิ้มจตุรัส

ระดับชั้น	ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล
ประถมศึกษาปีที่ 5	9.	ด.ช.สุรัตน์ แก้วยอดยาง
	10.	ด.ช.วีรศักดิ์ ยืนจตุรัส
	11.	ด.ช.พงษ์สิทธิ์ ศรีจตุรัส
	12.	ด.ญ.ประยูร มหาโกธ
	13.	ด.ญ.สุภาภรณ์ บุญญา
	14.	ด.ญ.จิราภรณ์ ยิ้มจตุรัส
	15.	ด.ญ.ปาริชาติ หุ้มจตุรัส
	16.	ด.ช.สมพงษ์ มหาโมฆ
	17.	ด.ช.วัชรพล ถ้ำจตุรัส
	18.	ด.ช.สุวรรณ นาคแพง
	19.	ด.ช.พงศธร คงแดง
	20.	ด.ช.ศราวุธ ยิ้มจตุรัส
	21.	ด.ช.ถาวรรัตน์ ไชยขุนทด
	22.	ด.ช.กฤษฎะ ราชพิจิตร
	23.	ด.ญ.นิราวรรณ คงเจริญ
ประถมศึกษาปีที่ 6	24.	ด.ญ.อ๋อไฟ เศษจตุรัส
	25.	ด.ญ.ณัฐติกา กลิ่นศรีสุข
	26.	ด.ญ.สุพัตรา ชิงชัยภูมิ
	27.	ด.ญ.ไพจิตร เย็นจตุรัส
	28.	ด.ช.สมทรง โย้จตุรัส
	29.	ด.ญ.พาดา มุลมณี
	30.	ด.ช.ศุภชัย หาญณรงค์

จากข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 3 และตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าห้องเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 35 คน

1.2 โรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์

เป็นโรงเรียนขนาดเล็กเปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัย - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2.1 จำนวนครูและบุคลากรในโรงเรียน

แบ่งเป็น	
ผู้บริหาร	1 คน
ครูผู้สอน	7 คน
นักการภารโรง	1 คน

1.2.2 จำนวนนักเรียน

มีข้อมูลดังแสดงตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนนักเรียนโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ทั้งหมด

ระดับชั้น	จำนวน ห้องเรียน	จำนวนนักเรียน			จำนวน นักเรียนผู้พิการ			เด็กพิเศษเรียนร่วม ¹		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาลปีที่ 1	1	10	10	20	6	2	8			
อนุบาลปีที่ 2	1	7	10	17	3	5	8			
รวมระดับปฐมวัย	2	17	20	37	9	7	16			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	1	1	5	6	0	2	2			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	1	3	8	11	2	6	8			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	1	7	6	13	3	4	7			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	1	10	2	12	6	2	8			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	1	6	12	18	3	9	12			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	1	5	8	13	3	5	8			
รวมระดับประถม	6	32	41	73	17	28	45			
รวมทั้งสิ้น	8	49	61	110	26	35	61			

จากตารางที่ 5 สามารถสรุปได้ว่าโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 110 คน เป็นนักเรียนชาย 49 คน นักเรียนหญิง 61 คน โดยมีนักเรียนที่มีเชื้อสายผู้พิการ จำนวน 61 คน ในจำนวนนี้แบ่งเป็นนักเรียนชาย 26 คน นักเรียนหญิง 35 คน

¹ โรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ยังไม่มีการคัดแยกเด็กพิเศษ

และมีนักเรียนที่เป็นเด็กเชื้อสายญักร เข้าเรียนภาษาญักรจำนวน 27 คน ดัง
แสดงรายชื่อตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 รายชื่อเด็กพิเศษช่วงชั้นที่ 2 ที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ญักร และเข้าเรียนภาษา
ญักรของโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์

ระดับชั้น	ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล
ประถมศึกษาปีที่ 4	1	ด.ช.เกียรติศักดิ์ หุ่นธรรมรงค์
	2	ด.ช.วิทยา แยมจตุรัส
	3	ด.ญ.ฤดี ตาภา
	4	ด.ญ.ไพรินทร์ ย้ายถิ่น
ประถมศึกษาปีที่ 5	5	ด.ช.พงศกร ตั้งช้าง
	6	ด.ช.อัศเดช นิยมพลี
	7	ด.ช.สมศักดิ์ แซ่เจียม
	8	ด.ช.อำพล มัจจุรัส
ประถมศึกษาปีที่ 6	9	ด.ช.สิทธิพล พันหัวสระ
	10	ด.ญ.สิริลักษณ์ เขื่อแก้ว
	11	ด.ญ.นงเยาว์ มัจจุรัส
	12	ด.ญ.เบญญา มัจจุรัส
	13	ด.ญ.ศิริธร ลีขุนทด
	14	ด.ญ.ยุพิน ยัมจตุรัส
	15	ด.ญ.อ้อยใจ เสาวรส
	16	ด.ญ.ชนะชัย ห่วงทองกลาง
	17	ด.ญ.สุวิรัตน์ แยมจตุรัส
	18	ด.ช.ตะวัน เต่าสูงเนิน
	19	ด.ช.อุทัย ระหาญนอก
	20	ด.ญ.ดวงใจ เสาวรส
	21	ด.ช.วัชรพงษ์ วนดี
	22	ด.ญ.สุภาพร แซ่เจียม
	23	ด.ญ.วรรณขจร ปิลอง
	24	ด.ช.ธงชัย ไชยขุนทด
	25	ด.ญ.สุชาดา ชื่นจะบก
	26	ด.ญ.นิตยา สุ่มมาตร

จากตารางที่ 6 แสดงว่ามีนักเรียนโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ที่เรียนภาษาอังกฤษ
จำนวนทั้งสิ้น 26 คน

2. ความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2.1 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการให้สามารถเข้ารับการศึกษานั้นพื้นฐานนั้น
การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ เพราะการเขียนทำให้
เราสามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อนำมาสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ได้ การเขียนจะทำให้เกิดความ
สนใจ ใฝ่รู้ และก้าวทันเหตุการณ์ของโลกปัจจุบัน และสามารถนำความรู้มาปรับปรุง
คุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เด็กที่อยู่ในวัยเรียนหากมีความสามารถในการเขียนได้ดี มักจะ
ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ด้วย สอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2544,
หน้า 23) กล่าวว่าทักษะในการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ หาก
เด็กมีปัญหาในการอ่านและการเขียนจะทำให้การเรียนรู้วิชาอื่นๆ มีปัญหาไปด้วย ยิ่งไป
กว่านั้นทักษะในการอ่านและการเขียนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างดี ด้วยเหตุ
นี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสอนให้ทุกคนอ่านออกเขียนได้ การเรียนภาษาไทยต้องใช้
ทักษะที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้งทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และต้อง
ทำการฝึกฝนทุกทักษะอย่างจริงจัง จึงจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น ดังนั้น
การเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญและมีบทบาทในการเรียนรู้อันเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรม
ทั้งหลายในการเรียนของนักเรียน ครูจึงควรให้ความสำคัญในการสอนเขียนและควรส่งเสริม
ให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจในการเขียนมากขึ้น การเขียนได้นั้นจึงถือว่าเป็นฐานที่สำคัญของ
การเรียนรู้ภาษา ดังนั้นครูผู้สอนทุกระดับชั้นจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการใช้ภาษา
โดยเฉพาะในเรื่องการเขียน และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นพิเศษเพื่อเสริม
การสอน โดยการสร้างหรือการออกแบบนวัตกรรมให้เหมาะสมกับหลักสูตร เนื้อหา สภาพ
ของนักเรียนในแต่ละท้องถิ่นและสภาพสังคมในปัจจุบัน เพื่อช่วยแก้ปัญหาด้านการเขียนซึ่ง
เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะทำให้เด็กมีพัฒนาการ
ทางภาษาดีขึ้น นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ เพียงแต่ต้องเรียนรู้วิธีที่
แตกต่างกับเด็กปกติด้านที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอน ขบวนการ เนื้อหาวิชา (หลักสูตร) เครื่องมือ และ
สื่ออุปกรณ์การสอนที่จำเป็น การดูแลเอาใจใส่และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่
เหมาะสม ทำให้เด็กเรียนรู้ได้ และสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถได้เต็มศักยภาพ ซึ่ง
ในโครงการวิจัยของเราเรามีความพยายามที่จะพัฒนาภาษาของเด็กในด้านนี้ด้วย เนื่องจาก
การอ่านเขียนเป็นสิ่งที่ใช้ในการติดต่อเด็ก

2.2 การคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

การคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะทำร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักจิตวิทยา ครูการศึกษาพิเศษและนักเรียนศึกษาพิเศษซึ่งประกอบกันเข้าเป็นคณะกรรมการ และคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นจะต้องได้รับรายงานผลการทดสอบต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์การตัดสินและมีหน้าที่ในการพิจารณาคัดแยกว่าเด็กคนไหนควรได้รับการตัดสินเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และควรส่งเข้ารับบริการการศึกษาพิเศษในลักษณะใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

การคัดแยก (Identification) เป็นขั้นตอนหนึ่งในการจัดการศึกษาพิเศษ ในบางครั้งอาจได้ยินคำอื่น เช่น การคัดกรอง การคัดเลือกเด็ก เป็นต้น ซึ่งทุกคำมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เป็นกระบวนการค้นหาเด็ก และตัดสินว่าเด็กคนนั้นเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือไม่ เด็กที่ได้รับการตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะได้รับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร สื่อการสอน ตลอดจนวิธีสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและปัญหาของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาต่างๆ ของเด็กลดน้อยลงและสามารถเรียนหนังสือได้ในที่สุด การคัดแยกเด็กอาจกระทำได้หลายวิธี ซึ่งผดุง อารยะวิญญู (2546, หน้า 8) ได้กล่าวถึงวิธีการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินผลอย่างเป็นทางการ (Formal Assessment) เป็นการคัดแยกเด็กโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานซึ่งมีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้และมีเกณฑ์ปกติสำหรับใช้เปรียบเทียบเพื่อการตัดสินใจในการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มักมีการประเมินเด็กใน 2 ลักษณะ คือ

1.1 การวัดระดับความสามารถของเด็ก ความสามารถในที่นี้หมายถึงความสามารถทางสมอง นั่นคือ ระดับสติปัญญา ผู้วัดส่วนใหญ่เป็นนักจิตวิทยาแบบทดสอบมาตรฐานที่นำมาใช้ในการทดสอบระดับสติปัญญาเพื่อตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือไม่ ควรเป็นแบบทดสอบที่ไม่มีการทดสอบความสามารถด้านภาษา (Nonverbal Test) เพราะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะอดความสามารถในการทำข้อสอบที่มีภาษาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ไม่ได้ระดับสติปัญญาที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แบบทดสอบที่นิยมใช้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อาจเป็น Color Progressive Matrices เพราะเป็นแบบทดสอบที่ไม่วัดทักษะด้านภาษา

1.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กใน 3 ด้าน เป็นอย่างน้อย นั่นคือ ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ แล้วนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ (Norms) แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีวิธีการตามสำนักทดสอบและประเมินผลต่างๆ ซึ่งมีชื่อเรียกมากมาย แบบทดสอบที่นิยมใช้มาก คือ Wide Range Achievement Test เมื่อได้คะแนนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ให้นำมาเปรียบเทียบกับระดับสติปัญญาของเด็ก โดยเปรียบเทียบตามชั้นหรืออายุ นักวิชาการมีความเชื่อว่าเด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงจะมี

ผลลัพธ์ทั้งทางการเรียนสูงตามเด็กที่มีระดับสติปัญญาต่ำมักจะมีผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำ แต่ถ้าวเด็กมีระดับสติปัญญาสูง แต่ว่ามีผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำแสดงว่าเด็กอาจมีปัญหาบางอย่าง โดยทั่วไปเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มักมีผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำกว่าชั้นที่ตนเรียนอยู่ประมาณ 2 ปี เช่น เด็กอยู่ชั้น ป.3 แต่อ่านเขียนหนังสือแบบเรียนชั้น ป.3 ไม่ได้ หรือได้แต่ไม่มากนัก แต่สามารถอ่านแบบเรียนชั้น ป.1 ได้ ซึ่งเป็นชั้นที่ต่ำกว่าจำนวน 2 ระดับชั้น เป็นต้น แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาจากองค์ประกอบอื่นๆ ด้วยเพื่อให้การคัดแยกเด็กผิดพลาดได้

2.การประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เป็นการคัดแยกเด็กโดยครูใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หรือหาข้อสอบมาให้ รวมไปถึงการทดสอบเป็นรายบุคคลและการสังเกตพฤติกรรมของเด็กด้วยตนเอง หาข้อมูลจากผู้ปกครองที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุดหรือจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เด็กมีปัญหในการเรียนในลักษณะใดและขาดทักษะใดบ้าง สมอที่มีความลำบากในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสมอชกโต ชกช้วยหรือชกชวหา หากสมอชกช้วยบกพร่องหรือมีความลำบากในการจัดการจัดการทำข้อมูล เด็กอาจมีปัญหาดังนี้

1) การอ่าน

- ประสมคำไม่ได้
- อ่านช้า
- จำรายละเอียดของสิ่งที่อ่านไม่ได้
- ขาดสมาธิในการเรียน เสียสมาธิง่าย

2) การเขียน

- เขียนช้า
- เขียนอักษรกลับหลัง
- เขียนเพิ่ม หรืออาจเขียนตกหล่น
- เขียนตัวอักษรสลับที่กัน

3) คณิตศาสตร์

- จำสูตรไม่ได้
- จำขั้นตอนทางคณิตศาสตร์ไม่ได้

4) การสื่อสารและด้านอื่นๆ

- สรหาคำเพื่อแสดงออกซึ่งแนวคิด แสดงความคิดเห็นด้วยการพูดหรือการเขียนไม่ได้
- ทำงานช้า
- จำรายละเอียดไม่ได้
- เสียสมาธิง่าย มองไปนอกห้องเรียนบ่อยๆ
- จำชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ไม่ได้

- ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ได้

และหากสมองชี้แจงว่าบกพร่องหรือมีความลำบากในการจัดการจัดการกระทำข้อมูล
เด็กอาจมีปัญหาดังนี้

1) การอ่าน

- ไม่เข้าใจข้อความการเปรียบเทียบ คำพังเพย หรือการพูดกระทบ
กระเทียบเปรียบเปรย
- ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

2) การเขียน

- การเขียนโดยใช้จินตนาการได้ไม่ดี
- การดลกขบขัน (ฟังเรื่องตลกแล้วไม่ขำขัน)

3) คณิตศาสตร์

- นำความรู้และทักษะไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ไม่ได้
- ทำเลขโจทย์ปัญหาไม่ได้

4) ด้านอื่นๆ

- ไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นภาพรวมๆ ความหมายรวมๆ
- สนใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นเวลานานจนเกินไป

สำหรับเด็กที่ได้รับการตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะต้องมี

หลักฐานการทดสอบดังต่อไปนี้

1. การทดสอบทางสติปัญญา
2. การทดสอบเกี่ยวกับกระบวนการเบื้องต้นทางจิตวิทยา อันได้แก่ การทดสอบ
ทางสายตา การได้ยิน การเคลื่อนไหว และกระบวนการทางภาษา โดยใช้
เครื่องมือทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่มก็ได้
3. การทดสอบเกี่ยวกับการรับรู้ ต้องใช้แบบทดสอบใดแบบทดสอบหนึ่ง
4. การสังเกตอย่างมีระบบ เป็นการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียน มีบันทึก
การสังเกตพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียนมาเสนอ เพื่อเป็นหลักฐาน
ประกอบการวินิจฉัย
5. การทำงานของนักเรียน หมายถึง การทำแบบฝึกหัด การบ้าน งานดังกล่าว
นำมาเปรียบบางส่วนเพื่อนำมาวินิจฉัยเกี่ยวกับนิสัยในการทำงาน การ
วิเคราะห์การผิดพลาดในการทำงาน / การบ้านทักษะในการรวบรวมข้อมูลของ
เด็กเป็นต้น
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนำมาใช้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่าเด็กมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถทางสมอง โดยมีหลักฐานที่นำมาประกอบ

2.3 ประเภทของปัญหาทางการเรียนรู้

การจัดจำแนกประเภทของปัญหาทางการเรียนรู้มีหลายลักษณะ ซึ่งอาจจะจำแนกโดยอาศัยพฤติกรรมการเรียนรู้ หรือจากสาเหตุของปัญหาเอง จากรายงานการฝึกอบรม ณ ประเทศอิสราเอล หลักสูตร The Education of the Young Child with Special Needs ศรีสสมร กสิวัฒน์ ได้สรุปไว้ว่า ในปัจจุบันนักวิชาการจำแนกประเภทของปัญหาทางการเรียนรู้เป็น 3 กลุ่มลักษณะดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะทาง คือ ปัญหาทางการพูด การเขียน การอ่าน การคิดคำนวณ และการให้เหตุผล

กลุ่มที่ 2 ความผิดปกติของกลไกการเคลื่อนไหวและการเห็นในระยะพัฒนาการ

กลุ่มที่ 3 ความผิดปกติของความสนใจ อันเนื่องมาจากพฤติกรรมอยู่ไม่สุข

สำหรับ Eichstaedt Kalakain ได้จำแนกปัญหาทางการเรียนรู้ เป็น 2 กลุ่มลักษณะ คือ

กลุ่มที่ 1 ปัญหาทางการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับภาษา (Verbal Disabilities) ซึ่งได้แก่ ด้านการพูด การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และการให้เหตุผล

กลุ่มที่ 2 ปัญหาทางการเรียนรู้ที่ไม่เกี่ยวกับภาษา (Non Verbal Disabilities) ซึ่งได้แก่ ปัญหาด้านกลไก การเคลื่อนไหว การรับรู้ ความสนใจ การอยู่ไม่สุข การทำอะไรซ้ำซาก และการมีพฤติกรรมทางสังคมไม่เหมาะสม

ความบกพร่องทางการอ่าน

เด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อาจมีสาเหตุมาจากองค์ประกอบหลายประการ บางคนอาจขาดเรียนบ่อย เพราะต้องช่วยบิดามารดาในการประกอบอาชีพ บางคนต้องหาเลี้ยงครอบครัว บางคนต้องเดินทางไกล จึงทำให้ไม่ยอมมาโรงเรียน บางคนพูดภาษาท้องถิ่น มาแต่กำเนิด เมื่อมาเรียนภาษาไทยกลางที่โรงเรียน จึงทำให้เด็กเรียนไม่ได้ดี เพราะอิทธิพลของภาษาถิ่นที่มีโครงสร้างของเสียงพูด คำ และประโยคต่างกัน เด็กที่ขาดแรงจูงใจในการเรียน เกียจคร้าน ทำให้อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เด็กเหล่านี้ไม่จัดเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ตามนิยามของการศึกษาพิเศษ เพราะถ้าแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลุกล่วงไป เด็กก็สามารถอ่านออกเขียนได้ แต่เด็กที่มีปัญหาในการอ่านตามนิยามทางการศึกษาพิเศษ ถึงแม้จะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้แล้ว เด็กก็ยังอ่านไม่ได้ด้วยตนเอง เด็กที่มีปัญหาในการอ่านอาจมีพฤติกรรม ดังนี้

1. จำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้
2. จำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
3. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเรียนเดียวกัน

4. ระดับสติปัญญาของเด็กอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัดโดยใช้แบบทดสอบเชาว์ปัญญาที่เชื่อถือได้
 5. เด็กบางคนอาจมีความไวในการใช้สายตา
 6. เด็กบางคนอาจมีความไวในการฟัง
 7. พูดไม่เป็นประโยค
 8. เด็กสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากให้เด็กฟังหรือมีคนอ่านให้ฟัง หรือฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความไม่ได้
 9. อ่านคำโดยสลับตัวอักษร เช่น กบ เป็น บก
 10. ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน - หลัง ตัวอักษรใดอยู่ทางซ้ายหรือขวา
 11. ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น ระหว่าง น้ำลง กับ แผลง เด็กมักอ่านคำแมลง ว่า แม - ลง หรือ มะ - แลง - ลง เป็นต้น
- เด็กกลุ่มนี้มีศัพท์ทางวิชาการเรียกว่า ดิสเล็กเซีย (dyslexia) เด็กที่มีปัญหาในการอ่าน เรียกว่าเด็กดิสเล็กเซีย (dyslexic child) เด็กแต่ละคนอาจมีพฤติกรรมดังกล่าวมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป

ความบกพร่องทางการเขียน

การเขียนเป็นทักษะสูงสุดในกระบวนการทางภาษา ซึ่งประกอบด้วยทักษะในการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน การเขียนเป็นการแสดงออก ซึ่งแนวความคิดของผู้เขียนซึ่งผู้เขียนจะต้องนำคำในภาษามาร้อยเรียงกันอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามหลักภาษาไทย เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มักมีความบกพร่องในการเรียงลำดับ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กไม่สามารถเขียนหนังสือได้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเขียน อาจแสดงพฤติกรรมในการเขียนดังนี้

1. ไม่สามารถลอกคำที่ครูเขียนบนกระดานลงบนสมุดของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เขียนประโยคตามครูไม่ได้
3. ไม่สามารถแยกรูปทรงทางเรขาคณิตได้
4. บางรายอาจมีปัญหในการผูกเชือกหรือแก้หรือใช้มือหยิบจับสิ่งของ
5. ใช้สายตาในการจดจำสิ่งของไม่ได้ หรือได้ไม่ดี เด็กอาจบอกได้ว่าภาพที่อยู่บนกระดานคือภาพอะไร แต่พอครูหยิบภาพออกไปให้พ้นสายตา เด็กจะจำภาพนั้นไม่ได้ และบอกไม่ได้ว่าภาพที่เห็นเมื่อครูนี้คือภาพอะไร
6. เขียนไม่เป็นคำ อาจเป็นลายเส้น แต่อ่านไม่ได้
7. เขียนเป็นประโยคไม่ได้ เรียงคำไม่ถูกต้อง

8. รูปของตัวอักษรที่เขียนอาจไม่แน่นอน ตัวอักษรที่เด็กเขียนแต่ละครั้ง อาจมีรูปทรงที่แตกต่างกันไปความบกพร่องทางการเขียนนี้อาจจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ดิสกราเฟีย (Dysgraphia) หมายถึง การที่เด็กไม่สามารถเขียนหนังสือได้ เช่น จับดินสอไม่ได้ ลอกคำศัพท์หรือตัวอักษร หรือตัวเลข หรือรูปทรงทางเรขาคณิตจากกระดานลบบนสมุดของตนไม่ได้ หรือทำไ้แต่ทำลายมืออ่านยาก

2. ความบกพร่องในการจำ (Recall Deficits) เด็กไม่สามารถจำสิ่งที่เห็นได้ เด็กอาจบอกชื่อสิ่งของได้ในขณะที่เด็กกำลังจ้องมองสิ่งนั้นอยู่ แต่เมื่อครุ่นทําสีงนั้นพ้นสายตาของเด็กไปแล้วเด็กจำสิ่งนั้นไม่ได้ เด็กมีความสามารถในการจำด้วยสายตา (visual memory) ไม่ได้

3. ความบกพร่องทางโครงสร้างของภาษา (Syntax Deficits) เด็กเหล่านี้สามารถเรียนหนังสือได้ดี แต่หากครูให้เขียนเรียงความ เขียนรายงาน เด็กอาจทำไม่ได้ เด็กอาจมีแนวคิดที่จะเขียน แต่ไม่สามารถระบายความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวอักษรได้บางคนอาจเขียนได้บ้าง แต่เขียนผิดหลักไวยากรณ์ของภาษาไทย

ความบกพร่องทางกระบวนการคิด

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เป็นจำนวนมาก มีความลำบากในการคิด กระบวนการให้เหตุผล หรือการกำหนดแนวความคิดรวบยอด เช่น คนปกติทั่วไปจะมองที่ภาพรวมของวัตถุก่อน จึงมองส่วนย่อย จะมองคนทั้งตัวก่อนว่าเขาเป็นคน (ไม่ใช่หุ่น) แล้วจึงพิจารณารายละเอียดว่าเขาเป็นผู้นับถือหรือผู้ชาย เขาเหมือนญาติพี่น้องเราหรือไม่ เป็นต้น แต่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้อาจไม่มองเช่นนั้น เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้อาจแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับกระบวนการคิดการให้เหตุผล ดังนี้

1. ไม่สามารถบอกความแตกต่างของสิ่งที่มีมองเห็นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวัตถุ 2 อย่างหรือมากกว่ามีขนาดลักษณะคล้ายคลึงกัน
2. ไม่สามารถบอกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงที่คล้ายคลึงกัน หรือหากบอกได้ก็ไม่แน่นอน บางทีบอกได้บางทีบอกไม่ได้ เป็นต้น
3. ไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนใหญ่
4. มีความจำไม่ดี ไม่ว่าจะเป็นความจำระยะสั้น หรือความจำระยะยาว จึงทำให้เด็กบางคนได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กปัญญาอ่อนท้ทั้งๆ ที่เขาควรได้รับการตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้
5. ไม่มีควมมานะอดทนในการประกอบกิจกรรมเลย หรือหากมีก็มีมากจนเกินไปจนบางครั้งทำให้เขาก่แก่การทำให้เขาเลิกกิจกรรมที่กำลังทำอยู่

7. จำสิ่งที่มองเห็นได้ แต่หากนำสิ่งของนั้นไปสัมผัสแล้ว เด็กจะจำสิ่งนั้นไม่ได้เลย มีพฤติกรรมเหมือนไม่เคยพบเห็นวัตถุนั้นมาก่อน
 8. ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ทนไม่ได้ที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวัน
 9. มีพฤติกรรมเหมือนถูกควบคุมโดยสิ่งอื่นที่อยู่ภายนอก เด็กบางคนจึงไม่สามารถควบคุมตนเองได้ เสียสมาธิง่าย เพราะสนใจสิ่งอื่นที่อยู่นอกห้องเรียนเสมอ
 10. ไม่สนใจสิ่งที่อยู่รอบตัว หรือไม่สนใจสนใจเกินไป จนยากแก่การที่จะดึงความสนใจเด็กออกจากสิ่งของนั้นๆ
 11. มีการเคลื่อนไหวที่ เคลื่อนไหวอยู่เสมอ ไม่สามารถอยู่นิ่งเฉยได้นาน
- ความบกพร่องเกี่ยวกับการรับรู้
- เด็กอาจแสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. มีปัญหาในการจำแนกสิ่งที่ได้ยิน ไม่ว่าจะเป็นการจำแนกด้วยการฟัง ทางสายตา หรือการสัมผัส
2. ไม่สามารถจดจำสิ่งที่เคยได้ยิน ได้ฟัง เคยพบเห็น หรือเคยสัมผัสมาแล้วได้
3. ไม่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเวลา
4. ไม่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับพื้นที่ผิว เช่น กว้าง แคบ หยาบ สะเียด
5. ไม่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับระยะทาง เช่น ใกล้ ไกล
6. ไม่สามารถแยกวัตถุออกจากกันหลังได้
7. ไม่สามารถจำแนกส่วนย่อยออกจากส่วนใหญ่ได้
8. ไม่เข้าใจความหมายของคำว่า ซ้าย - ขวา หน้า - หลัง
9. การทำงานประสานกันระหว่างมือกับสายตาไม่ดี

สรุปได้ว่านักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้มีปัญหาคือแตกต่างกัน วิธีแก้ปัญหาและการสอนเด็กเหล่านี้ ควรศึกษาหาสาเหตุของปัญหาในการเรียนของเด็กแล้วจึงสอนซ่อมเสริม

2.4 เครื่องมือและวิธีการคัดกรอง

โรงเรียนบ้านวังอ้ายคงซึ่งเป็นโรงเรียนแผนการจัดการศึกษาเรียนร่วมประจำอำเภอเทพสถิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยภูมิ เขต 3 รับหลักการเดียวกับหน่วยงานการจัดการศึกษาพิเศษอื่นๆ คือ แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมรรถิสน์ บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึม KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs) โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี อุทัยรัตนกิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ ที่สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือของ 2 หน่วยงาน คือ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา และสาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

2.5 แบบคัดกรอง kus-si กับตัววัดประเภทเด็กพิเศษ

1. วัตถุประสงค์ของแบบคัดกรอง KUS-SI

เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อายุระหว่าง 6-12 ปี

1.1 เดือน ที่มีภาวะสมาธิสั้น (Attention)

2. ส่วนประกอบของแบบคัดกรอง

2.6 แบบสรุปผลการตรวจทางจิตแพทย์

รายละเอียดตามภาคผนวก

2.7 รายชื่อเด็กพิเศษเรียนร่วมที่รับการตรวจวัดความรู้ปัญญาจากจิตแพทย์

ร.พ. ชัยภูมิ

1. นางสาววาสนา แจ่มเพ็ง	ชั้น ม.3 อายุ 15.5 ปี IQ 43 เท่ากับอายุ 6.4 ปี
2. ด.ช.พิชญ์ ชื่นขุนทด	ชั้น ป.3 อายุ 9 ปี IQ 68 เท่ากับอายุ 6.4 ปี
3. ด.ช.ศุภณัฐ ลอยสายอ	ชั้น ป.2 อายุ 7 ปี IQ 71 เท่ากับอายุ 5 ปี
4. ด.ช.ปิยะรัตน์ เคนวิเศษ	ชั้น ป.4 อายุ 9.10 ปี IQ 68 เท่ากับอายุ 6.8 ปี
5. ด.ช.สุโธวัฒน์ ม่วงแก้ว	ชั้น ป.6 อายุ 11.8 ปี IQ 63 เท่ากับอายุ 7.4 ปี
6. ด.ช.ทวีรัตน์ ลอยสายอ	ชั้น ป.6 อายุ 11.6 ปี IQ 70 เท่ากับอายุ 8 ปี
7. ด.ช.ฉัตรชัย ปกสันเทียะ	ชั้น ม.2 อายุ 12.3 ปี IQ 76 เท่ากับอายุ 9.4 ปี
8. ด.ช. สุริยา ปกสันเทียะ	ชั้น อ.2 อายุ 5 ปี IQ 20 ระดับรุนแรงมาก

ซึ่งเด็กพิเศษทั้ง 9 คนนี้ ทางโรงเรียนบ้านวังอ้ายลงได้จัดทำแผนการดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเป็นหน้าที่ที่จะต้องส่งเด็กไปจดทะเบียนคนพิการเพื่อรับสื่ออำนวยความสะดวกจากและฟื้นฟูอย่างตรงตามกระบวนการต่อไป (รายละเอียดการวินิจฉัยของจิตแพทย์อยู่ในภาคผนวกหน้า..)

บทที่ 3

รายงานการดำเนินกิจกรรม

จากการทำงานในโครงการวิจัย ทางทีมวิจัยจะได้รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวทางการดำเนินงานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ

1. การทำแบบสำรวจสถานการณ์ การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้รู้ข้อมูลสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสำหรับใช้ในการวางแผนงานต่อไป

กระบวนการทำงาน

1. ประชุมร่วมกันเพื่อทำการออกแบบสำรวจ
2. ส่งแบบสำรวจให้ทีมพี่เลี้ยงช่วยแนะนำเพื่อปรับปรุงเพิ่มเติม
3. ปรับปรุงแบบสำรวจ
4. ทดลองสำรวจ
5. ดำเนินการสำรวจ
6. ประชุมร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ผล

ผลที่ได้จากการดำเนินกิจกรรม

ได้ทราบถึงสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ (ชาวบน) ของนักเรียน ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ชาวบน) ในโรงเรียน ในประเด็นต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปในครอบครัวของชาวผู้ญูกร
 2. ข้อมูลพื้นฐานทางด้านภาษา
 - 2.1 พอมจากครอบครัว
- ไทย	15	%
- ญูกร	80	%
- อีสาน	5	%

2.2 แม่มาจากครอบครัว

- ไทย	10	%
- ญัฮกูร	82	%
- อีสาน	8	%

2.3 ภายในครบครัวใช้ภาษาอะไรในชีวิตประจำวัน

- ไทย	40	%
- ญัฮกูร	50	%
- อีสาน	10	%

2.4 สมาชิกในครอบครัวพูดได้สองภาษา อะไรบ้าง

- ไทย-ญัฮกูร	90	%
- ญัฮกูร-อีสาน	7	%
- ไทย-อีสาน	3	%

2.5 เมื่อสื่อสารกับคนญัฮกูรด้วยกันจะใช้ภาษาใด

- ไทย	2	%
- ญัฮกูร	98	%
- อีสาน	-	%

2.6 เด็กที่อยู่ในวัยเรียนส่วนใหญ่จะใช้ภาษาใด

- ไทย	60	%
- ญัฮกูร	40	%
- อีสาน	-	%

2.7 เด็กที่อยู่ในความดูแลของท่านจัดอยู่ในกลุ่มเด็กประเภทใด

- เด็กปกติ	60	%
- เด็กพิเศษ	36	%
- เด็กด้อยโอกาส	4	%

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบตัวเขียนภาษาไทย

3.1 ต้องการมีระบบตัวเขียนภาษาไทยหรือไม่

- ต้องการ	90	%
- ไม่ต้องการ	10	%

3.2 ท่านเคยลองเขียนภาษาไทยหรือไม่

- เคย	-	%
- ไม่เคย	100	%

4. หากมีการสอนภาษาญัฮกูรต้องการเรียนหรือไม่

- ต้องการ	90	%
- ไม่ต้องการ	10	%

5. ท่านต้องการให้ลูก/หลานเขียนภาษาอังกฤษหรือไม่

- ต้องการ 90 %
- ไม่ต้องการ 10 %

6. ถ้ามีการสอนระบบตัวเขียนภาษาอังกฤษท่านต้องการให้ใครเป็นผู้สอน

- ครูภูมิปัญญาจากชุมชน 95 %
- ครูไทยที่ผ่านการอบรมแล้ว 5 %

7. ให้ลองจัดลำดับความสำคัญของภาษา

- ภาษาไทย 60 %
- ภาษาอังกฤษ 20 %
- ภาษาญักร 20 %
- ภาษาอีสาน - %
- ภาษาอื่นๆ - %

8. ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ท่านมีโอกาสนำใช้ภาษาอังกฤษในโอกาสใดบ้าง

- ตลอดเวลา 30 %
- บางโอกาส 10 %
- เฉพาะในครอบครัว 30 %
- เฉพาะกับคนญักร 25 %
- ไม่ใช้เลย 5 %

9. คนญักรทำอะไรสิ่งใดเมื่อมีเวลาว่าง

- ทอเสื่อ 2 %
- ทำเสื่อพอก 48 %
- พดคุยกัน 35 %
- อื่นๆ 15 %

10. รายการโทรทัศน์ที่คนญักรดูมากที่สุด

- ข่าว 20 %
- ละครหลังข่าว 65 %
- เกมโชว์ 10 %
- อื่นๆ 5 %

11. ความสามารถของคนในครอบครัว

- กีฬา 30 %
- ศิลปะ 10 %
- หางองป้า 15 %
- ทำเสื่อพอก 30 %

ซึ่งจากผลที่ได้จากการสำรวจในประเด็นต่างๆ สามารถสรุปในภาพรวมได้ว่า ชาวผู้สูงอายุมีความต้องการอย่างยิ่งในการที่จะให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาผู้สูงอายุในระบบโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 90 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 10 โดยผู้ไม่ต้องการให้มีการเรียนการสอนภาษาผู้สูงอายุในระบบโรงเรียนให้เหตุผลว่า “พูดเป็นอยู่แล้วไม่ต้องรู้ตัวเขียมนก็ไปดี” “ไม่รู้จะเขียนให้ใครอ่าน”

จากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 10 ที่สำรวจวิเคราะห์ว่าเหตุผลของกลุ่มดังกล่าว นั้นได้ตัวอาจเป็นการให้เหตุผลแบบฉาบฉวย หรืออาจเป็นการมองเห็นความสำคัญของภาษาตนเองแบบผิวเผินซึ่งเป็นความคิดของชุมชนผู้สูงอายุส่วนน้อย ซึ่งที่มสำรวจก็ได้ถือโอกาสอธิบายให้เข้าใจถึงการทำงานของโครงการ ซึ่งคิดว่าถ้ามีการจัดเวทีชี้แจงในชุมชนอีกครั้ง คนผู้สูงอายุน่าจะมีความเข้าใจการทำงานเพิ่มขึ้น

ดังนั้นที่มวิจัยได้ประชุมและสรุปผลการสำรวจเป็นหนึ่งเดียว คือ ต้องมุ่งมั่นในการทำงานต่อไป และต้องหาวิธีการหรือแสดงผลงานในการดำเนินการนำโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูภาษาถิ่นผู้สูงอายุ (ชาวบม) เข้าสู่ระบบโรงเรียนในปีการศึกษา 2550 ต่อไป

2. จัดเวทีเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาผู้สูงอายุในโรงเรียน แก่คนในชุมชน ทั้งคนผู้สูงอายุ คนชาติพันธุ์อื่นๆ ในพื้นที่ องค์กรท้องถิ่น และ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาในพื้นที่ ฯลฯ และเพื่อเป็นการแสวงหาความร่วมมือในการทำงานตามโครงการอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาผู้สูงอายุในโรงเรียนแก่คนในชุมชนทั้งคนผู้สูงอายุ คนกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในพื้นที่ องค์กรท้องถิ่น หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาในพื้นที่ ฯลฯ และเพื่อเป็นการแสวงหาความร่วมมือในการทำงานด้วย

กระบวนการทำงาน

1. ร่วมกันกำหนดวันจัดเวที กำหนดการ แยกทีมร่วมงาน รวมถึงการจัดสถานที่
2. แบ่งงานกันทำตามที่ได้มอบหมาย
3. เชิญแขกสำคัญมาร่วมงาน ซึ่งต้องมีการทำหนังสือเชิญ และต้องเรียนเชิญด้วยตนเอง เช่น ท่านนายก อบจ., นายอำเภอ, ผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆ และผู้อาวุโสต่างๆ
4. นัดหมายเรื่องการเดินทางของคนที่มาจากต่างหมู่บ้าน

5. วันงานทุกคนช่วยกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายไว้
6. หลังงานเสร็จร่วมกันสรุปงาน

ผลที่ได้จากการจัดเวทีเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน

1. ทำให้ชุมชนเจ้าของภาษาเกิดความภาคภูมิใจในภาษาวัฒนธรรมชาติพันธุ์ของตน เห็นความสำคัญถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลง ถึงระดับการนำเข้าสู่ระบบโรงเรียนในชุมชนของตน โดยที่มีวิจัยจากชุมชน และทำกิจกรรมทั้งหมดก็มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งอย่างเต็มศักยภาพโดยตรง
2. เมื่อชุมชนทราบรายละเอียดโครงการ แผนการทำงาน ที่મજેจะอาสาสมัครทำงาน และผลที่จะเกิดกับชุมชน ทำให้เจ้าของภาษาและกลุ่มคนในหมู่บ้านวังอ้ายคงและหมู่บ้านใกล้เคียง เกิดความตระหนักถึงความจำเป็นเอกลักษณ์ของชนชาติพันธุ์ผู้ก่อความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องร่วมกันฟื้นฟู และอนุรักษ์ไว้ทุกวิถีทาง
3. หน่วยงานองค์กรต่างๆ ในท้องถิ่น ผู้นำระดับสูง เช่น นายอำเภอเทพสถิต (นาย ทวีพล ปัญญาวีฒนานานนท์) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายอนันต์ ลิ้มคุปตถาวร) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ (นายเสน่ห์ ศรีน้อย) รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ชัยภูมิ เขต 3 (นายชวิวัฒน์ พาลจร) และบุคคลสำคัญอื่นๆ ที่มีความสามารถให้การสนับสนุนได้ ได้รับทราบการเริ่มโครงการเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน
4. ได้เห็นความตั้งใจจริงจากทีมที่เสียสละ และความปรารถนาดีจาก สกว.ภาค ที่อนุมัติงบประมาณมาให้ชุมชนได้บริหารจัดการดำเนินการวิจัยครั้งนี้
5. ในอนาคตอันใกล้คาดว่าจะสามารถแสวงหาแหล่งที่จะให้การสนับสนุนโครงการอย่างต่อเนื่องได้
6. การมีส่วนร่วมของชุมชนที่เข้ามามีบทบาทในฐานะเจ้าของภาษาและทีมวิจัยเป็นการได้มาซึ่งผลงานที่เต็มไปด้วยกลิ่นอายของภาษาและวัฒนธรรม วิถีชีวิต อันเป็นเอกลักษณ์แท้จริง ไม่มีการปรุงแต่งจากภาษาหรือวัฒนธรรมอื่นใด
7. ชุมชนมีโอภาสทางวิสัยอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนตามหลักฐานมาตรฐาน สามารถนำความรู้ หลักการ กระบวนการที่เป็นประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้กับงานในชีวิตประจำวันของเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. ประชาชนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการนำภาษาเข้าสู่ระบบโรงเรียนในการศึกษา 2550 ในภาพรวมแล้วชุมชนพอใจมากและยินดีสนับสนุนลูกหลานที่เป็นผู้เรียนอย่างเต็มที่ บ้างก็ว่าจะมาเรียนตัวเขียนพร้อมลูก กับครูภูมิปัญญาได้หรือไม่ ? “อยากเป็นนักเรียน มาเรียนกับครูภูมิปัญญา” หัวหน้าโครงการก็ตอบไปว่า “ยินดีต้อนรับด้วยความเต็มใจยิ่ง แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องให้ผู้ปกครองพามาสำรวจเข้าเรียนตามวันเวลากำหนด และที่สำคัญ

ต้องแต่งชุดนักเรียนมาให้เข้าเรียน เพื่อความเป็นระเบียบ” ทุกคนหัวเราะ
สนุกสนาน และร่วมรับประทานอาหารด้วยกันอย่างมีความสุข

3. การทำงานวิจัยพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษเรียนร่วมในเขตการศึกษาพื้นที่
เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด อันจะนำไปสู่การคัดกรอง ระหว่างเด็ก
พิเศษทั่วไปกับเด็กพิเศษที่เป็นเด็กออทิสติก

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด อันจะนำไปสู่การคัดกรองระหว่างเด็ก
พิเศษทั่วไปกับเด็กพิเศษที่เป็นเด็กออทิสติก

กระบวนการทำงาน

1. จัดทำแบบคัดกรองเด็กพิเศษเรียนร่วมทั้งหมดในโรงเรียน โดยใช้แบบคัด
กรองของมาตฐาน (KUS-SI) ซึ่งเป็นกระบวนการวัดด้านภาษา (การพูด, อ่าน,
เขียน) ด้านคณิตศาสตร์และด้านพฤติกรรม
2. ประเมินคัดกรองเด็ก โดยครูประจำชั้น ภายใต้การดูแลของครูการศึกษาพิเศษ
ของโรงเรียนอย่างใกล้ชิด
3. นำผลมารวบรวมกันสรุป

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

ผลการประเมินพบว่า มีเด็กมีปัญหาด้านการเรียนรู้จำนวน 57 คน เด็กด้อยโอกาส
และมีโรคประจำตัวจำนวน 7 คน มีเด็กพิเศษที่มาจากครอบครัวออทิสติกจำนวน 30 คน เด็ก
จากครอบครัวไทยและอื่นๆ 20 คน ตามรายละเอียดบัญชีในภาคผนวก

พร้อมกันนี้ครูประจำชั้นและครูการศึกษาพิเศษ ร่วมกับผู้ปกครองเด็ก ผู้บริหาร
โรงเรียน คณะกรรมการชุมชนพื้นฐาน ได้จัดทำแผนการศึกษารายบุคคล IEP (Individualization
Education Program) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP (Individualized Implement Plan)
เรียบร้อยแล้ว และได้ทำการจัดส่งจำนวนแผน IEP ดังกล่าวเข้าไปที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ
จังหวัดชัยภูมิ เพื่อขอคู่มือการศึกษา² และได้รับการอนุมัติมา 27 ราย เป็นจำนวนเงิน
ทั้งสิ้น 54,000 บาท

ซึ่งครูผู้ให้บริการสอนเสริมจะดำเนินการตามแผน IEP และแผน IIP ต่อไปทุกปี
การศึกษา

² . คู่มือการศึกษา หมายถึง เงินงบประมาณในรูปแบบคู่มือ เพื่อให้เป็นคำบริการสอนเสริมกับครูสอน
ตัวเมืองละ 50 บาท และเป็นงบประมาณจัดซื้อบริการอื่นใดที่จำเป็นสำหรับเด็กพิเศษรายนั้นๆ หัวละ 2,000 บาท

4. การทำแบบทดสอบทางความสามารถทางภาษาแม่ของเด็กชาติพันธุ์ญัญกูร

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาแม่ของเด็กญัญกูรที่เป็นพิเศษ ก่อนการเรียนภาษาแม่

กระบวนการทำงาน

1. ออกแบบทดสอบ
2. ทำการทดลองทดสอบก่อน
3. เมื่อไม่มีปัญหาใด ก็ทำการทดสอบเลย โดยคนที่ทดสอบ คือ ทีมวิจัยที่เป็นชาวญัญกูร
4. นำผลการทดสอบมาร่วมกันวิเคราะห์ และวางแผนร่วมกับทีมพี่เลี้ยง

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

สามารถทราบระดับของการใช้ภาษาแม่ในเด็กชาติพันธุ์ญัญกูรที่อยู่ในวัยเรียน ว่าแต่ละพื้นที่ แต่ละโรงเรียน มีความหนาแน่นและเข้มแข็งมากน้อยต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการนำไปประกอบการพิจารณาจากทางทีมพี่เลี้ยงว่าจะวางแผนจัดแนวทางการสอนในระบบโรงเรียนอย่างไร ช่วงชั้นไหนในปีการศึกษา 2550 ซึ่งจากผลการทดสอบพบว่าเด็กญัญกูรในพื้นที่ของทั้งสองโรงเรียนมีความรู้ทางภาษาแม่อยู่ในระดับที่ดี โดยเฉพาะการฟัง สามารถฟังคำถามที่เป็นภาษาญัญกูรได้ดี โดยสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออก สามารถแสดงออกตามคำสั่งอย่างถูกต้อง แต่ไม่มีความมั่นใจในการพูด หรือโต้ตอบ สามารถพูดได้เป็นคำๆ เท่านั้น ยังไม่สามารถพูดเป็นประโยคยาวๆ ได้ ซึ่งทีมพี่ทำการทดสอบได้แจ้งว่าอาจจะเป็นเพราะไม่ค่อยได้พูด และรู้คำศัพท์ในภาษาญัญกูรน้อย นอกจากนั้นยังพบว่าเด็กญัญกูรที่บ้านวัยอายุโพบีมีทักษะทางภาษาญัญกูรสูงกว่าเด็กญัญกูรที่บ้านวังอ้ายคง

จากการปรึกษาร่วมกับทีมพี่เลี้ยง ทำให้ทีมวิจัยตัดสินใจว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาญัญกูรควรจะจัดในช่วงชั้นที่ 2 เพราะภาษาที่หนึ่งของเด็กญัญกูร คือ ภาษาไทย จึงควรใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางอนุรักษณ์และฟื้นฟู (กรณีเดียวกับกลุ่มของ) ซึ่งจะเปลี่ยนถ่ายโอนจากภาษาไทยไปสู่ภาษาแม่

5. จัดการฝึกอบรมเรื่องการฝึกและการทบทวนระบบตัวเขียนภาษาไทยเพื่อการเป็น การค้นหาครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาอักษร) และผู้ที่จะมา ร่วมกันทำสื่อการเรียน การสอนภาษาอักษร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ทีมวิจัย คนอักษรรุ่นชุมชนที่สนใจ มีทักษะในการใช้ระบบตัวเขียน ภาษาอักษร เพิ่มมากขึ้น
2. เป็นกิจกรรมที่จะทำให้เป็นคนที่มาเป็นครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาอักษร) และผู้ที่สนใจร่วมช่วยกันทำสื่อการเรียนการสอน

กระบวนการทำงาน

1. เข้าร่วมฝึกอบรมกับทีมพี่เลี้ยง
2. กลับมาฝึกกันต่อในพื้นที่

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ทีมวิจัยภาษาอักษรและทีมอาสาสมัครได้รับความรู้และทักษะการใช้ระบบ ตัวเขียนภาษาอักษร และการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง
2. ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความสามารถในการเขียนและการอ่านภาษาอักษรจน สามารถนำไปเขียนเรื่องระดับต่างๆ ได้ เช่น การเขียนเรื่องเล่าสั้นๆ การเขียน บรรยายภาพ เป็นต้น

6. จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน ที่เหมาะสมสำหรับเด็กอักษร

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทีมวิจัยได้ความรู้เรื่องการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นด้านภาษาและวัฒนธรรม หรือด้านการจัดการศึกษาพิเศษมากขึ้น

กระบวนการทำงาน

1. เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการกับศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมใน ภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
2. นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาร่วมกันทำงานต่อไปในพื้นที่
3. ทีมพี่เลี้ยงลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้คำแนะนำเพิ่มเติม
4. ทีมวิจัยร่วมกันแก้ไข ปรับปรุง และนำไปทดลองใช้

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. โรงเรียนมีเอกสารหลักสูตรท้องถิ่นสถานศึกษาดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาท้องถิ่นยูเกอร์ (ชาวบน) โดยการนำเข้าสู่ระบบโรงเรียน อย่างได้มาตรฐาน
2. เกิดการร่วมมือร่วมใจในการทำหลักสูตรระหว่างที่มวิจัย โรงเรียน และชุมชน
3. โรงเรียนมีแบบเรียนถ่ายโอนภาษายูเกอร์ (ชาวบน) เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน สำหรับใช้ในการสอนในโรงเรียน
4. นักเรียนที่มาจากครอบครัวยูเกอร์และผู้สนใจทั่วไปได้เรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นที่เป็นภาษาของตนเอง ซึ่งเป็นการสร้างเสริมให้ภาษายูเกอร์เข้มแข็งและชุมชนแข็งแกร่งขึ้น

7. การพัฒนาศักยภาพของที่มีวิจัยในเรื่องการทำสื่อการเรียนการสอนภาษายูเกอร์ เช่น หนังสือระดับต่าง ๆ หนังสือเล่มยักษ์ การทำแบบเรียนและเทคนิคการสอน คำศัพท์ (TPR)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ที่มวิจัย ชุมชน ด้านเทคนิค กระบวนการ ความรู้เฉพาะตามหัวข้อที่กำหนด
2. เพื่อให้ได้ชุดความรู้ในการนำไปใช้เพื่อการถ่ายทอดแก่ชุมชนเพื่อการสร้างงานต่อไปได้

กระบวนการทำงาน

1. เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการกับศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
2. นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาร่วมกันทำงานต่อไปในพื้นที่
3. ประชุมร่วมกันเพื่อช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง โดยเฉพาะความถูกต้องของระบบภาษา
4. ทดลองใช้ และช่วยกันแก้ไขอีกครั้ง

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ได้ความรู้ทางวิชาการสำหรับใช้ในการสอนเด็ก และครูภูมิปัญญาได้ทดลองสอน โดยใช้สถานการณ์จริง มีเด็กนักเรียนร่วมเรียน และมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน และให้การปรับเปลี่ยนชี้แนะตลอดการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบเข้ม ซึ่งทำให้ครูภูมิปัญญามีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

2. ครูภูมิปัญญาผู้รู้ทุกคนสำเร็จหลักสูตรการเป็นครูผู้สอนภาษาท้องถิ่น
ผู้รู้ติดตามหลักการเรียนรู้กระบวนการสอนแบบเรียนถ่ายโอนภาษา เป็นผู้มีความรู้
ความสามารถ เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติในสถานศึกษาที่
จะทำให้เกิดการยอมรับในชุมชนมากขึ้น

8. สร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาผู้รู้

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกิดสื่อการเรียนการสอนภาษาผู้รู้ เช่น หนังสืออ่านระดับต่างๆ หนังสือ
เล่มยักษ์ แบบเรียนถ่ายโอน ฯลฯ ที่เหมาะสมสำหรับเด็กผู้รู้

กระบวนการทำงาน

จัดการทำงานร่วมกัน และส่งผลงานให้ทีมพี่เลี้ยงให้ความคิดเห็น

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก (ระดับต้น) ที่มีวิทยุผู้รู้ จัดทำได้ 100 เล่ม และนำ
เล่มที่สอดคล้องกับบทเรียนไปบรรจุไว้ในกำหนดการสอนรายปี จำนวน 27 เล่ม
โดยแต่งเรื่องที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมประเพณีของชาวผู้รู้
2. การจัดทำหนังสือเล่มยักษ์ ที่มีวิทยุผู้รู้ได้ร่วมมือร่วมใจกันทำหนังสือเล่ม
ยักษ์ ได้ทั้งหมด 100 เล่ม (50 เรื่อง) นำเรื่องที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมของ
ชาวผู้รู้ บรรจุลงตารางกำหนดการสอนรายปี จำนวน 35 เล่ม ส่วนที่เหลือจัดไว้
สำหรับ นักเรียน ครู และผู้สนใจจะศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติมจากที่ครูสอน
3. การจัดทำแบบเรียนภาษาผู้รู้ ที่มีวิทยุได้ร่วมกันจัดทำตามกระบวนการ
และโครงสร้างของการสร้างแบบเรียนถ่ายโอนสำหรับเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ภาษา ได้
แบบเรียนพร้อมตัวบทบทจำนวน 35 บท ถือเป็นผลงานที่มีความภาคภูมิใจ
มากที่สุดที่เขาสามารถสร้างแบบเรียนได้อย่างมีคุณภาพ กอปรกับทีมพี่เลี้ยงก็ได้
ช่วยตรวจทาน ชี้แนะจุดที่ต้องแก้ไข ปรับเปลี่ยน ตามกรอบแบบแผน การจัดทำ
แบบเรียนอย่างใกล้ชิด

9. สร้างคู่มือการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาผู้รู้)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนภาษาผู้รู้ในโรงเรียน โดยเจ้าของภาษา

กระบวนการทำงาน

มีการมองคนที่จะเป็นครูภูมิปัญญาตั้งแต่ต้น โดยมีจำนวน 4 คน คือ นายประยูร มองทองกลาง นายพนม จิตรจำนง นางห่าม เศรษฐกัญชร และนายสมจิตร ไชยขุนทด ซึ่ง ทั้งสี่คนอยู่ในทีมวิจัยด้วย สิ่งที่เพิ่มเติมในการฝึกอบรม คือ การสร้างความมั่นใจในการเป็น ครูภูมิปัญญา ซึ่งทางทีมพี่เลี้ยงได้มีการจัดฝึกอบรมให้ที่ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและ วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

ได้ครูภูมิปัญญาจำนวน 4 คน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการสร้างครูภูมิปัญญาของโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงโดยเฉพาะ เนื่องจากครูภูมิ ปัญญาที่มีส่วนมาจากคนในหมู่บ้านอื่น เนื่องจากการศึกษาที่มีครูภูมิปัญญาที่มาจากบ้านตนเองนั้น จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจของคนในหมู่บ้าน อีกทั้งในเรื่องของการยอมรับ ความสะดวก ในการเดินทางมาสอนด้วย

10. จัดทำแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) รายชั่วโมง

วัตถุประสงค์

เพื่อทำแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลให้กับเด็กผู้บกพร่อง (รายชั่วโมง)

กระบวนการทำงาน

- ครูประจำชั้นดำเนินการคัดกรองผู้เรียนโดยใช้แบบคัดกรองมาตรฐาน (KUS-SI)
- ครูการศึกษาพิเศษของโรงเรียนหาค่าคะแนนที่ประเมินกลุ่มความบกพร่อง
- ประชุมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้เด็กพิเศษในควม รับผิดชอบทุกคน
- ครูผู้ให้บริการสอนเสริมจัดทำแผนจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) โดยยึด หลักการจากความสามารถในปัจจุบัน และจุดที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นสำคัญ โดยจัดทำเป็นรายบุคคล
- ดำเนินการสอนเสริมตามกระบวนการต่างๆ ที่ระบุไว้ในแผน (IIP)
- ประเมินผลการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างครูภูมิ ปัญญาผู้บกพร่องกับครูผู้ให้บริการสอนเสริม

- จัดกิจกรรมการเข้าค่าย LD เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตให้กับเด็กพิเศษในโรงเรียนและนอกสถานที่

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการดำเนินการศึกษา สื่ออุปกรณ์ และอื่นๆ ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านการเรียนและด้านทักษะการดำรงชีวิตได้อย่างเต็มศักยภาพเป็นรายบุคคล ถือเป็นการพัฒนาของมาตรา 10 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ”

11. ทดลองนำสื่อการเรียนการสอนภาษาญอกรูไปใช้สอนในห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ญอกรูตามแผนการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้น โดยมีครูการศึกษาพิเศษภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาญอกรู) เป็นผู้สอน และมีครูการศึกษาพิเศษของโรงเรียนเป็นผู้ดูแล

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทีมวิจัยสามารถสรุปบทเรียนเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาญอกรูในห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ (ญอกรู) ตามแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลที่ทำได้ โดยมีครูการศึกษาพิเศษด้านภาษาแม่ (ครูภูมิปัญญาญอกรู) เป็นผู้สอน และมีครูในโรงเรียนเป็นผู้ดูแล เป็นวิธีการที่นำภาษาแม่มาช่วยในเรื่องการเรียนของเด็กที่มีปัญหาทางด้านการศึกษา

กระบวนการทำงาน

จัดให้มีการสอนภาษาญอกรูในโรงเรียน ทางโรงเรียนเป็นผู้จัดชั่วโมงในการเรียนให้สัปดาห์ละ 3 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยมีครูภูมิปัญญาเป็นผู้สอน และมีครูในระบบโรงเรียนเป็นครูพี่เลี้ยง มีการบันทึกหลังการสอน สำหรับใช้ในการประเมินผลการสอนด้วย

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. เด็กญอกรูที่อยู่ในวัยเรียนระดับชั้นที่ 2 ของโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติ ได้เรียนรู้ภาษาญอกรู ตามกระบวนการเสริมสร้างทักษะทางด้านภาษา คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน โดยใช้ภาษาญอกรูซึ่งเป็นภาษาแม่ควบคู่ไปกับภาษาไทยอย่างมีความสุข กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่าง

สนับสนุน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเด็กปกติสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 80 และเด็กมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ครบกระบวนการทักษะทางภาษา โดยเฉพาะภาษาพูดและระบบตัวเขียน คิดเป็นร้อยละ 95

2. จากการพัฒนาเด็กพิเศษที่เป็นผู้บกพร่องสามารถแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษในการประเมิน ดังแสดงผลในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบระดับการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของกลุ่มเด็กพิเศษหลังเรียน ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบเรียนถ่ายโอนภาษาอังกฤษ

กลุ่มเด็กพิเศษ	จำนวนนักเรียน	ระดับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ					
		3	ร้อยละ	2	ร้อยละ	1	ร้อยละ
ช่วงชั้นที่ 2							
หลังเรียน	16	-	0.00	6	37.50	10	62.50

จากตารางที่ 7 แสดงว่าเด็กพิเศษมีระดับการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาหลังการเรียนโดยใช้แบบเรียนถ่ายโอนภาษาอังกฤษ ระยะเวลา 1 ภาคเรียน เป็นผลทำให้เด็กพิเศษมีระดับการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย คือ ระดับ 3 จำนวน – คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ระดับ 2 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และระดับ 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ผลต่างที่เพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 6.25 และระดับ 1 ก็คิดเป็นร้อยละ 6.25 ผลต่างที่เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยนี้สามารถเป็นคำตอบให้จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ว่า “ เด็กพิเศษที่มาจากครอบครัวบกพร่อง (ชาวบน) มีสาเหตุของความบกพร่องด้านการเรียนรู้จากด้านจิตวิทยาหรือระบบการแปลผลในสมอง ซึ่งตรงกับหลักการจัดการเรียนรู้เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning disability) (ศ.ดร.ผดุง อารยะวิญญู) ไม่ใช่สาเหตุจากการที่เด็กเป็นเด็ก 2 ภาษา หรือเป็นเด็กบกพร่อง

ซึ่งผลจากการประเมินถึงแม้จะพบว่าเด็กพิเศษที่ทำการประเมินนั้น มีผลระดับการพัฒนาทางภาษาไม่มาก แต่ก็เป็นเพียงการประเมินเบื้องต้น ซึ่งแต่เดิมนั้นไม่เคยมีการประเมินทักษะทางภาษาของเด็กพิเศษมาก่อนเลย และเป็นการพัฒนาประเมินหลังจากที่ได้มีการสอนภาษาอังกฤษเพียงหนึ่งเทอมเท่านั้น แต่ที่มวิจัยคิดว่าหากได้มีการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เด็กพิเศษเหล่านี้จะมีพัฒนาการทางภาษาอย่างดีขึ้นแน่นอน โดยเริ่มจากพัฒนาการทางภาษาแม่ก่อน และจึงเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาทางภาษาไทย ซึ่งจะได้มีการดำเนินการประเมินผลการพัฒนาทางภาษาต่อไป หากได้มีการทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

สาเหตุที่ไม่มีการประเมินและวัดผลก่อนการเรียน เนื่องจากภาระงานและระยะเวลาที่จำกัดจึงไม่ได้มีการวางแผนเพื่อจัดทำแบบประเมินและวัดผลที่เป็นมาตรฐานตั้งแต่ต้น ก่อนทำการสอนจึงเป็นเพียงการทดสอบด้วยการสัมภาษณ์ ซักถาม พูดคุยกับผู้เรียน เพื่อ

หยั่งระดับความสามารถทางด้านภาษาเพื่อการทํานาน จึงไม่สามารถนำผลที่ได้มาแสดงให้เห็นในครั้งนี้ได้

3. เด็กผู้ออกุร ชุมชนผู้ออกุร ผู้เป็นเจ้าของภาษา มีสื่อ มีหนังสืออ่าน และมีแบบเรียนที่เป็นภาษาผู้ออกุรเป็นของตนเอง ซึ่งเดิมมีแต่ภาษาพูด ไม่มีภาษาเขียน ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ รู้สึกถึงความเสมอภาคทางด้านภาษา มีความตระหนักในด้านประโยชน์ คุณค่า ความหมาย และเอกลักษณ์แห่งชาติพันธุ์ตนเอง อันเป็นการชี้ช่องทางสู่การใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างสมบูรณ์แบบทุกกระบวนการทักษะทางด้านภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนที่คงทน อีกทั้งจะเป็นการเชื่อมโยงถึงการฟื้นฟู-อนุรักษ์ภาษาและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนสืบไป

4. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัดเด่น เช่น การมีความภาคภูมิใจในบรรพบุรุษที่เป็นผู้ออกุร (ไม่ใช่สิ่งที่น่าอายหรือต้องปกปิดสิ่งที่ผ่านมา) ความปฎิสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ออกุรอย่างแท้จริง ภาษา-วัฒนธรรม ใช้ภาษาสื่อสารกันในครอบครัวและในชุมชนมากขึ้นอย่างน่าพอใจ การเป็นผู้มีความพอเพียงในการดำรงชีวิตประจำวันตามวิถีป่าตายาย การเป็นผู้มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การตรงต่อเวลา การปฏิบัติตนอย่างผู้มีมารยาททางสังคมที่ดี การใช้คำพูดถูกกาลเทศะ การกล้าแสดงออกด้านที่เหมาะสม การรักภาษาและสร้างสรรค์ชื่อเสียงของตนเอง ชุมชน และสถานศึกษาที่สามารถทำได้ เช่น การเผยแพร่ภาษา-วัฒนธรรมผู้ออกุรที่ตนเองมีทุนมาตั้งแต่เกิดต่อสังคมในโอกาสต่างๆ เป็นต้น สามารถประกันได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์เหล่านี้จะฝังอยู่ได้จัดสำนึกและสายเลือดของ “ผู้ออกุร” ลูกหลานตัวน้อย ๆ ของมอญโบราณยุคนี้สืบไปอย่างคงทน

5. โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่นภาษาผู้ออกุร (ชาวบน) ซึ่งเป็น การสนองตอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับบริบทของชุมชนที่ สถานศึกษาตั้งอยู่โดยตรง โรงเรียนมีความภาคภูมิใจในการให้บริการจัดการการเรียนรู้ การ ด้านการศึกษาต่อผู้เรียน ชุมชน อย่างครอบคลุมทุกกลุ่มภาษาที่อยู่ในบริบท แบบเรียนถ่ายโอนภาษาผู้ออกุร (ชาวบน) หนังสือเล่มเล็ก และหนังสือเล่มยักษ์ภาษาผู้ออกุร ถือเป็น หนึ่งนวัตกรรมใหม่ที่ทรงคุณค่าในวงการศึกษาที่สามารถเผยแพร่ไปสู่ทุกพื้นที่ที่มีคนชาติพันธุ์ ผู้ออกุรอาศัยอยู่ หรือแม้แต่ในพื้นที่ที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ภาษาอื่นก็สามารถนำหลักการและ เทคนิคกระบวนการพัฒนานวัตกรรม ณ จุดนี้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับพื้นที่นั้นๆ ได้ การสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในประเด็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาท้องถิ่นผู้ออกุร (ชาวบน) โดยการนำเข้าสู่ระบบโรงเรียนของโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง และโรงเรียนวังโพธิ์สว่าง ตีลป อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา นับได้เป็นจุดหนึ่งของประเทศไทยที่สามารถทำได้

6. เกิดความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชนกับสถานศึกษาทั้งทางด้าน ทัศนคติในเชิงบวก ด้านความร่วมมือช่วยช่วยจัดการ เพราะหลักการจัดการวิจัยภาษาผู้ออกุร (ชาวบน) เป็นการวิจัยชุมชน โดยชุมชน และเพื่อชุมชน ดังนั้นเมื่อนำผลจากการวิจัยภาษาใน

ชุมชนเข้าสู่ระบบโรงเรียน ชุมชนและโรงเรียนจึงไม่สามารถแยกส่วนจากกันได้ ในทางตรงกันข้ามทั้งชุมชนและโรงเรียนกลับต้องประสานงานแลกเปลี่ยนร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา และร่วมสร้างมาด้วยกันแบบเคียงบ่าเคียงไหล่ หมายรวมถึงทั้งสองฝ่ายต่างมีโอกาสเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการในเวลาเดียวกัน นับเป็นบรรยากาศของการร่วมสร้างสรรค์ชุมชนให้เข้มแข็ง มีความสามัคคี หักเหน็ดที่ดี เหล่านี้ก็นับได้ว่าชุมชนและโรงเรียนต่างได้เติมเต็มภูมิคุ้มกันให้กันและกันอย่างยั่งยืน

12. การจัดการให้มีการศึกษาคุณภาพสูงรองรับการอุตสาหกรรมหรือด้านการเกษตร

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทีมวิจัยเห็นตัวอย่างการทำงานในพื้นที่อื่น และนำมาซึ่งการทบทวนการทำงานของตนเอง

กระบวนการทำงาน

เดินทางศึกษาดูงานนอกสถานที่ซึ่งทีมวิจัยได้ร่วมกันเลือกสถานที่ดูงาน

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. การศึกษาดูงานการจัดงานวันชาติมอญใหม่ ที่จังหวัดลพบุรี
 - ได้ประสบการณ์ด้านการวางรูปแบบการจัดงานในลักษณะของการอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรม
 - ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษาวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์
 - สร้างเครือข่ายการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมให้กว้างขวางขึ้น
2. การศึกษาดูงานที่ชุมชนของ จังหวัดจันทบุรี
 - ศึกษาแนวทางการนำหลักสูตรภาษาของเข้าสู่ระบบโรงเรียน
 - ศึกษาเรียนรู้ภาษาของตามฐานประสบการณ์ต่างๆ
 - นำประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้สัมผัสเรียนรู้สู่การปรับประยุกต์ใช้
 - เชื่อมโยงเครือข่ายการอนุรักษ์ฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรม
3. การศึกษาดูงานที่ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา
 - ศึกษาต่อการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการเด็กที่มีความบกพร่องประเภทต่างๆ ทั้ง 9 ประเภท
 - การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ของเด็กพิเศษแต่ละประเภท

- การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ตั้งแต่ระดับเกา
 - การนำเทคนิคกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ
 - เฉพาะทางมาประยุกต์ใช้กับการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม
 - การสร้างเครือข่ายด้านการจัดการศึกษาพิเศษ
4. การศึกษาดูงานการแสดงผลงานด้านการวิจัยท้องถิ่นแห่งต่างๆ ที่จังหวัด
- เชียงใหม่

- ศึกษาความก้าวหน้างานด้านการวิจัยท้องถิ่นที่ได้มาตรฐานและ
 - หลากหลาย ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการสร้างความตระหนักใน
 - ชุมชนตนเอง
 - ได้ประสบการณ์ด้านการวางแผนการทำงานในการจัดงานในลักษณะของการ
 - อนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรม การนำเสนอผลงานต่อสาธารณชน
 - ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษาวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของกลุ่มชาติ
 - พันธุ์
 - สร้างเครือข่ายการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมให้กว้างขวางระดับ
- ภาคและระดับประเทศ

13. จัดประชุมเพื่อเผยแพร่ผลงานและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการทำงาน เพื่อนำไป

เป็นฐานความรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาญักรในระบบโรงเรียนอย่าง

ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ชุมชนรับทราบว่ามีการทำงานด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาญักร และ
- มีผลการทำงานเป็นอย่างไรบ้าง
2. เพื่อนำเสนอแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาญักรในระบบโรงเรียนต่อ
- ชุมชน

กระบวนการทำงาน

ร่วมกันจัดเวที โดยจัดร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. จัดงานเปิดตัวโครงการและแสดงผลงานเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2550 ที่วน
- อุทยานป่าหินงามหรือทุ่งดอกกระเจียว ภายใต้ชื่อโครงการ “ฮัยโรม ปองฮัย? พะนัย ญักร”
- หมายความว่า “วันรวมพี่น้องชาวนน” หรืองานสืบสานตำนานประเพณีชาวนน (ญักร) ปี
- 2550 โดยมีกิจกรรมดังนี้

- ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ (นายศุภกิจ บุญญฤทธิ์พงษ์) ประธานในพิธี กล่าวเปิดงาน ความตอนหนึ่งว่า

“ภาษาญักรเป็นภาษาที่มีเสน่ห์ นำภาษาไว้อย่างยิ่ง ผมเองฝึกพูดคำว่า “ญักร” มาเป็นเวลากว่าสามปีแล้ว และน่าจะพูดได้คล่องไม่ช้า ผมดีใจและภาคภูมิใจในกลุ่มประชาชนชาวญักร โดยเฉพาะญักรในอำเภอเทพสถิตนี้ ถือว่าท่านเป็นกลุ่มแรกที่แสดงศักยภาพแห่งตัวคนสู่สายตาคนทั่วไปได้อย่างโดดเด่น ทั้งด้านภาษาที่มีคุณประโยชน์ที่จะช่วยชาวญักรมาช่วยอนุรักษ์สร้างสื่อวัฒนธรรมทางด้านภาษาที่ทรงคุณค่า การแต่งกายที่สวยงาม และวิถีชีวิตที่เรียบง่ายพอเพียง....”

- นายกองตรีการบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ (นายอนันต์ ลิมบุปผถาวร) กล่าวรายงานต่อประธานในพิธี

- การเสวนาในประเด็น “การอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมญักร” โดยแลกเปลี่ยนกับผู้ทรงเกียรติดังนี้

- 1) ศ.ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์ ประธานศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาววิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2) นายอนันต์ ลิมบุปผถาวร นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
- 3) นายสุรพล เจตนาดี กำนันตำบลพระบึง อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้นำญักรจังหวัดนครราชสีมา
- 4) นายสุชน พ่วงมา ผู้ใหญ่บ้านท่าตัวง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้นำญักรจังหวัดเพชรบูรณ์
- 5) นายทองพิทักษ์ ยืนจิตวิธ ตัวแทนญักรจังหวัดชัยภูมิ
- 6) นายประยูร มອງทองหลวง ครูภูมิปัญญาญักรจังหวัดชัยภูมิ
- 7) นายผดุงศักดิ์ แสงเพชร ตัวแทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ทำหน้าที่พิธีกรดำเนินรายการ

โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของการเสวนาได้ดังนี้

ศ.ดร. สุวิไล เปรมศรีรัตน์

ประธานศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาววิกฤต มหาวิทยาลัยมหิดล

กล่าวถึงแรงบันดาลใจที่เข้ามาบุกเบิกการฟื้นฟูภาษาญักรว่า

“ญักร” เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่นักศึกษา เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสมัยทวารวดี จัดอยู่ในกลุ่มมอญโบราณที่มีภาษาและวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ที่สำคัญภาษาจะมีแต่ภาษาพูดสื่อสาร ไม่มีภาษาเขียน ซึ่งถือเป็นจุดวิกฤตที่นั่นเป็นห่วง เพราะเรื่องราวต่างๆ ไม่มีการจดบันทึก....

เมื่อลูกหลานคนรุ่นใหม่ไม่พูดอังกฤษ ภาษาที่มีความสำคัญมีคุณค่าก็มีการใช้น้อยลงไปทุกวันนี้ ไม่นานก็จะไม่มีใครรู้จักวัฒนธรรมทางภาษาของอังกฤษอีก การที่ทางมหาวิทยาลัยผลิตเข้ามามีบทบาทในการปลูกกระแสของการฟื้นฟูก็ต้องใช้เวลานานกับการคิดค้นร่วมกับชาวอังกฤษเจ้าของภาษาเพื่อเทียบเคียงสำเนียงภาษา ความหมายและการกำหนดสัญลักษณ์ตัวเขียนของอังกฤษ โดยการยืมตัวพยัญชนะไทยมาใช้ และสร้างที่มีวิจิตรของชุมชนมาทำงานต่อ ในส่วนของอังกฤษชัยภูมิ กำลังทำการทดลองนำภาษาอังกฤษเข้าสู่สอนในโรงเรียนได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยมีครูภูมิปัญญาที่ได้จากการคัดสรรจากชุมชนไปอบรมเทคนิคการสอนเป็นอย่างดีมาสอน"

นายอन्हันต์ ลิมปคุปตถาวร

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ชัยภูมิ

กล่าวว่า

"คนอังกฤษอยู่คู่มากับอำเภอเทพสถิต และในชัยภูมิก็มีหลายหมู่บ้านใน 3 อำเภอหลักที่มีบ้านของอังกฤษอยู่ ผมเข้ามาอยู่อำเภอเทพสถิตเมื่อหลายสิบปีที่แล้วนั้น รู้สึกประหลาดใจมากที่พบเห็นและได้ยินภาษาพูดที่แปลกและฟังไม่ออก ซึ่งนานมาก็คุ้นเคยและประทับใจกับอัธยาศัยของคนอังกฤษ ซึ่งมีความเฟื่องฟูในตนเอง ผมทราบเรื่องการเข้ามาเผยแพร่ศาสนาของชาวตะวันตก มีการมาศึกษาภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง แต่ก็เห็นการเขียนแบบฝรั่ง ไม่ใช่แบบอังกฤษ เมื่อผมได้รู้จักกับท่าน ศ.ดร.สุวิไล ที่มาทำการศึกษาและสร้างทีมงานวิจัยภาษาอังกฤษ โดยมีอาจารย์ศิริพรจากโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงเป็นหลัก ผมก็มีความมั่นใจว่าภาษาอังกฤษจะมีผู้ดูแลอย่างจริงจังและเป็นแบบแผนอย่างไทยเสียที ผมก็ให้ความสนับสนุนทุกวิถีทางที่สามารถทำได้ และถึงวันนี้ก็เป็นที่น่าชื่นชมยินดีที่ทางโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงและโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ โดยมีครูเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟู โดยการนำเข้าสอนนักเรียนในโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ โดยมีครูเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟู โดยการวิจัย ซึ่งได้เข้ามาบอกกล่าว ในอนาคตอันใกล้ผมเชื่อว่าคนอังกฤษจะมีหนังสือภาษาอังกฤษอ่านทุกครัวเรือน หรือบุคคลที่สนใจทั่วไปก็จะหาอ่านได้ไม่ยาก เพราะขณะนี้ทางที่มีวิจัยก็ได้มาปรึกษาถึงรูปแบบการจัดพิมพ์อยู่ นั้นหมายถึงความยั่งยืนของภาษาอังกฤษที่ปรากฏแววออกมาให้เห็น และขอให้ทางอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องทั่วไปได้ทราบว่าเป็นนโยบายหลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ คือ การหนุนเสริมกิจกรรมทางด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม..."

นายสุรพล เจตนาดี

กำนันตำบลพระบึง อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้นำผู้ทรงจังหวัด
นครราชสีมา

กล่าวว่า

“เริ่มต้นการเป็นอยู่ของผมก็มีความคุ้นเคยกับผู้ทรงมาหลายปี เพราะผมเป็น
เขยผู้ทรง แต่ที่หมู่บ้านที่มีผู้ทรงอาศัยอยู่ที่อำเภอปรางค์ชัยจะไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่
มากมายอย่างนี้ ผมมาเห็นบรรยากาศในงานวันนั้นแล้ว รู้สึกปลื้มใจแทนพี่น้องผู้ทรงทุกคน
ที่ทางหน่วยงานระดับสูง เช่น ทางจังหวัด ทางอำเภอ ให้ความสนใจที่จะฟื้นฟูภาษาผู้ทรง
ไม่ให้สูญหายไป ตอนแรกอาจารย์ศิริพร หมั่นงาน และทีมงานวิจัยไปหาผมที่บ้านพระบึง
ผมก็แปลกใจอยู่เหมือนกันว่าจะมาตามหาคนผู้ทรงทำไม ? จนได้พูดคุยกับอาจารย์ศิริพร
จึงเข้าใจ ผมก็ดีใจมากครับ ดีใจแทนพี่น้องผู้ทรงที่มีคนเห็นความสำคัญทางด้านการ
อนุรักษ์ ผมรีบปากกับอาจารย์ศิริพรทันทีว่าผมไปแน่นอน และจะพาคนผู้ทรงไปร่วมงาน
อย่างเต็มที่ เมื่อมาถึงงานวันนั้นผมประทับใจมากที่ได้มารู้มาเห็นรูปแบบการฟื้นฟูภาษา
ผู้ทรงอย่างจริงจังขนาดนี้ ขอขอบคุณอาจารย์ศิริพรที่เชิญผมมาในวันนี้ ผมบอกกับพี่น้อง
ผู้ทรงที่มา กับผมทุกคนเลยว่า ต่อไปนี้เราไม่ต้องอายใครอีกแล้ว ภาษาของเรา
มีความสำคัญ มีผู้เชี่ยวชาญระดับมหาวิทยาลัยมาดูแล และทีมวิจัยของอาจารย์ศิริพรก็เป็นตัว
จักรสำคัญในการดำเนินการจัดทำสื่อ เอกสาร หนังสือภาษาผู้ทรงใช้ในโรงเรียนถือว่าเป็น
แห่งแรกของประเทศไทยก็ไม่มีผิด ผมชื่นชมกับการทำงานของอาจารย์ศิริพรมากเลย และ
ผมยืนยันตรงนี้ว่าจะนำแนวทางนี้ไปใช้กับชุมชนของผมอย่างแน่นอน”

นายสุธน พ่วงมา

ผู้ใหญ่บ้านท่าตัว อำเภอหนองไผ่ ตัวแทนผู้ทรงจังหวัดเพชรบูรณ์

กล่าวว่า

“ ตัวผมเองเป็นคนผู้ทรงโดยกำเนิด และต้องปกปิดตัวเองจากสังคมคนไทยมา
ตลอด เวลาไปไหนก็จะถูกมองด้วยสายตาแปลกแยก คนทั่วไปที่เพชรบูรณ์จะเรียกคน
ผู้ทรงว่า “คนหลังเขา” บ้าง “ตัวง” บ้าง ซึ่งเป็นความน้อยเนื้อต่ำใจมาตลอด แม้วันนี้ผม
เป็นผู้ใหญ่บ้าน แต่ความรู้สึคนั้นก็ยังอยู่กับผมและคนผู้ทรงมาตลอด เวลาจะพูดภาษา
ผู้ทรงกัน เมื่ออยู่ในที่มีคนไทยอยู่ด้วย พวกเราก็ต้องกระซิบกันแต่พอได้ยิน หรือไม่ก็งุนมือ
กันออกไปพูดไกลๆ คนอื่น หรือไม่รู้ก็ไม่พูดเลย ดังนั้นภาษาผู้ทรงในอำเภอที่หนองไผ่หรือ
ในเพชรบูรณ์จะหมดไปจริงๆ อย่างที่ท่าน ดร.สุวิไลว่า ต่อเมื่ออาจารย์ศิริพรไปหาที่บ้าน ผม
ดีใจแกมสงสัยว่าจะทำได้จริงหรือ? แต่ผมก็รีบปากกับอาจารย์ศิริพรอย่างดีใจว่าจะพา
ลูกบ้านที่เป็นผู้ทรงเข้าร่วมงานทุกคนที่สามารถไปได้ ในใจคิดอยู่ว่างานอาจารย์ศิริพรคงจะ
ทำให้คนผู้ทรงได้รับการยอมรับทั้งด้านภาษาและการแต่งกายเสียที ผมต้องขอขอบคุณ
อาจารย์ศิริพรที่จุดประกายความคิดให้ผมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาผู้ทรง ผมคง

ต้องเริ่มจากศูนย์ เพราะผมยังไม่มีความชำนาญในเดิเข้ามาช่วยชี้แนะ และคิดว่าแล้วจะต้องเชิญอาจารย์ศิริพรและทีมวิจัยของท่านไปช่วยในระยะเวลาเริ่มต้น แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามผมสัญญา กับตัวเองแล้วว่าต้องทำในเร็ววัน”

นายทองพิทักษ์ ยันจตุรัส

ตัวแทนคนอนุรักษ์จังหวัดชัยภูมิ

กล่าวว่า

“ผมเป็นคนอนุรักษ์ 100% และได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการติดการเทียบเคียง เป็นตัวเขียนภาษาอนุรักษ์กับทางมหิดล ตลอดเวลา 3-4 ปีที่ทำงานกับท่าน ดร.สุวิไล ผมทำ ด้วยความภาคภูมิใจ เพราะเป็นภาษาของตัวเอง และเห็นด้วยกับท่านอาจารย์สุวิไลว่า ภาษาอนุรักษ์กำลังจะหมดไปพร้อมกับคนเผ่าคนแก่ และถึงวันนี้ผมยังสบายใจเพราะมี อาจารย์ศิริพร หมั่นงาน ครุจากโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงกับทีมวิจัยเข้ามาจัดทำแบบเรียนถ่าย โอณาษาอนุรักษ์ ทำหนังสือเล่มยักษ์ หนังสือเล่มเล็กเป็นภาษาอนุรักษ์ และนำเข้าสอนใน โรงเรียน ผมได้มีโอกาสได้เข้าไปเห็นการทำงานและผลงานของอาจารย์ศิริพรแล้วผมก็ สบายใจว่าภาษาอนุรักษ์จะมีการเรียนการสอนสืบไป ซึ่งถ้าทางนครราชสีมาและทาง เพชรบูรณ์จะนำแนวทางไปใช้ก็นับสนุน โดยในส่วนตัวของผมซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและ เห็นความเปลี่ยนแปลงในหมู่บ้านอยู่ทุกวัน ผมก็มั่นใจว่าการทำงานด้านการอนุรักษ์และ พื้นฟูภาษาอนุรักษ์ตามรูปแบบที่อาจารย์ศิริพรและทีมวิจัยกำลังทำอยู่นี้ คือ การนำเข้าสอน ในโรงเรียนนี้จะเห็นผลและได้รับการยอมรับมากกว่าวิธีการอื่น ผมขอเป็นกำลังใจให้อาจารย์ศิริพรอย่างจริงใจ ถ้ามีอะไรจะให้ช่วยก็บอกได้เลยมองอย่างใจ เพราะหาไม่ได้ง่าย ๆ ที่คนไหนจะมาทุ่มเทเวลาเห็นดเห็นชอบกับการทำวิจัยกับชุมชนอย่างอาจารย์ศิริพรได้ทำอยู่นี้ ผมชื่นชมจริงๆ”

นายประยูร มອງทองกลาง

ครูภูมิปัญญาอนุรักษ์ จังหวัดชัยภูมิ

กล่าวว่า

“เมื่อตอนที่ผมเป็นนักเรียน ถ้าใครพูดภาษาอนุรักษ์จะต้องถูกครูทำโทษ เพราะครูจะ สอนและบังคับให้นักเรียนพูดภาษากลาง ซึ่งผมเป็นคนอนุรักษ์ผมพูดไทยกลางไม่ได้ผมก็จะ ถูกครูทำโทษทุกวัน จนทำให้ผมกลัวครูมาก ตอนนั้นผมโชคดีที่ได้ทำงานกับอาจารย์สุวิไล และ ขณะนี้ก็อยู่ในทีมวิจัยภาษาอนุรักษ์ที่มีอาจารย์ศิริพรเป็นหัวหน้าโครงการ ซึ่งตอนแรกผมก็คิดว่าโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาอนุรักษ์โดยการนำเข้าสู่ระบบโรงเรียนนี้คงไปไม่รอด เพราะ มีอุปสรรคและปัญหามากมาย โดยเฉพาะอาจารย์ศิริพรที่เป็นหัวหน้าโครงการนั้นไม่ใช้คน อนุรักษ์ ผมว่าคงไม่มีความอดทนพอ แต่หัวหน้าโครงการของผมก็สามารถนำพาทีมวิจัย ประสบผลสำเร็จอย่างงดงาม ผลงานของที่ผมได้เข้าร่วมชมเชยมาตลอด และถึงวันนี้ผมก็มีหน้าที่

เป็นครูภูมิปัญญาผู้สอนอยู่ในโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง ผมภาคภูมิใจในทีมงานวิจัย และหัวหน้าโครงการมากที่ทำงานมีความตั้งใจจริงจึงกับงานโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟู ภาษาอังกฤษ ”

- จบการเสวนาต่อด้วยการแสดงซึ่งชาวบ้านประยุกต์จากเด็กนักเรียนผู้กร โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง จำนวน 30 คน (ได้รับรางวัลจากท่านนายกอนันต์จำนวน 3,000บาท)
- นางศิริพร หมั่นงาน หัวหน้าโครงการวิจัยผู้กร โครงการการจัดห้องเรียน คูณานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ผู้กร (ชาวบน) อำเภอเทพสถิต ขึ้นกล่าวขอบคุณผู้ม พระคุณที่มีส่วนทำให้งานวันนี้เกิดขึ้นได้และสำเร็จลงอย่างประทับใจของทุกฝ่าย ได้แก่
- 1. ขอขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ นายศุภกิจ บุญญฤทธิ์พงษ์ ที่สละ เวลาเดินทางมาเป็นประธานในพิธีเปิดงานและอยู่ร่วมงานอย่างอบอุ่น
- 2. ขอขอบคุณท่านนายกอนันต์ ลิ้มบุปผิตถาวร นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ชัยภูมิ ผู้ให้ความอนุเคราะห์ด้านงบประมาณในการจัดงานอันยิ่งใหญ่เพื่อ ชาวผู้กรทุกคน และอยู่เป็นกำลังใจจนงานเล็ก
- 3. ขอขอบคุณนายอำเภอเทพสถิต นายสุชีร์ ทองแถม ที่ให้คำแนะนำตลอด ระยะเวลาการเตรียมงาน รวมถึงการเดินทางมาร่วมงานตั้งแต่ภาคเช้า โดยร่วม ให้รางวัลในการแข่งกีฬาพื้นบ้านของผู้กรตลอดงาน
- 4. ขอขอบคุณคณะของ ศ.ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะจาก มหาวิทยาลัยมหิดล เดินทางมาร่วมเป็นเกียรติการเสวนาในงาน
- 5. ขอขอบคุณท่านผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเทพสถิต ที่เดินทางมาพร้อม กับนำกำลังเจ้าหน้าที่มารักษาความปลอดภัยตลอดงาน
- 6. ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงพยาบาลเทพสถิตที่ส่งหน่วยพยาบาลเคลื่อนที่มา ประจำในงานเพื่อเหตุฉุกเฉินด้านสุขภาพ
- 7. ขอขอบคุณผู้อำนวยกากรกองการศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ นาย สง่า พัฒนาชีวิต ที่ช่วยวางแผนงานและกำกับดูแลความเรียบร้อยของการ ดำเนินงานอย่างยิ่ง
- 8. ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูสายผู้สอนในอำเภอเทพสถิตที่ เดินทางมาร่วมเป็นเกียรติในงานทุกท่าน
- 9. ขอขอบคุณอาจารย์ตุ๊กต๊ะ แสงเพชร จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ที่ช่วยวางกรอบงานและนำกำลังจากกองช่าง อบจ. มาจัดเตรียมสถานที่ และเป็นพิธีกรได้อย่างยอดเยี่ยมทั้งภาคเช้าและภาคกลางคืน

10. ขอบคุณท่านผู้อำนวยวยการกองสงเสริมอาชีพองคการบริหารสวนจังหวัดชัยภูมิ ผอ.บรลือ และน้องๆ ที่มงานที่ขียนชั้นแมขิงมาช่วยจัดการตํานของชาววัย/ของที่ระลึกในงาน

11. ขอบคุณนายองคการบริหารสวนตํานบํานนา ตํานปลึงนท ตํานลบ้านไร่ ที่ร่วมประสานงานในความช่วยเหลือในการอํานวยความสะดวกให้กับชาววัยอูที่เดินทางมาร่วมงานอยางตียง

12. ขอบคุณกํานันสุรพล เจตนาดี จากนครราชสีมา ผูใหวัยบ้านทําวางผูใหวัยบ้านห้วยไคร้ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ กํานันสงวน จากบ้านวังกําแพงและกํานัน ผูใหวัยบ้าน อีกลหลายหมู่บ้านที่พาชาววัยอูจากหมู่บ้านตํางๆ ทั้ง 3 จังหวัดเดินทางมาร่วมงานการสืบสานตํานานคนวัยอูในวันนี้มีจํานวนถึง 1,700 คน

13. ขอบคุณหัวหน้าวนอุทยานแหงชาติป่าหินงาม นายมานิตย์ เพชรลํา ที่อํานวยความสะดวกใหใช้สถานที่จัดงานและพาหนะในการเตรียมงานด้วยไมตรีจิตที่พิเศษยง

14. ขอบคุณสื่อมวลชนทุกแขนงที่มาบันทึกภาพเก็บข้อมูลกิจกรรมในงาน รวมถึงการแพร่ภาพทางโทรทัศน์ช่อง 11 ช่อง 7 อยางต่อเนื่อง

- จากนั้นนางศิริพร หมั่นงาน หัวหน้าโครงการวิจัย กล่าวถึงความเปนมาของการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาวัยอู (ชาวบน) โดยการนําสู่ระบบโรงเรียน แนะนำทีมวิจัย และบรรยายถึงกระบวนการทํางานโดยย่อ พร้อมกับการแสดงถึงคุณค่าของหนังสือเล่มยักษนาเสนอการสาธิตการสอนภาษาวัยอูในโรงเรียนโดยครูภูมิปัญญาวัยอู

- นายพนม จิตรจํานงค์ ครูภูมิปัญญาวัยอูร ชั้นเวที่สาธิตการสอนภาษาวัยอูรให้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง โดยใช้แบบเรียนถ่ายโอนภาษาวัยอูรและหนังสือเล่มยักษนาให้ชนภูมิเกียรติทงงานได้ชมอยางใกล้ชิด ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก

- การละเล่นพื้นบ้านจากชาววัยอูร ได้แก่ การเป่าไปไม้เป็นเพลง จากนายดอกไม้ยักจุตุรัส การร้องปาวเรร จากภูมิปัญญาวัยอูร

- การแสดงการเล็งกลอง

- การแสดงจากวงแคนที่ยาวที่สุดในโลก

- แยกทุกทํานร่วมรับประทานอาหารโรตีสิจน จํานวน 150 โต๊ะ:-

- ผู้ร่วมงานรับของขวัญ/ของที่ระลึก จากทํานนายกออนันต์ ลิ้มคุปตถาวร นายกองคการบริหารสวนจังหวัดชัยภูมิ กอนเดินทางกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ

14. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์สรุปผลการวิจัยตลอดโครงการส่งมหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานภาค

วัตถุประสงค์

เพื่อรายงานผลการดำเนินงานให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

กระบวนการทำงาน

1. ประชุมทีมวิจัยร่วมกันเพื่อสรุปงาน
2. ช่วยกันเขียนในส่วนที่แต่ละคนเกี่ยวข้อง
3. หัวหน้าโครงการเป็นผู้เรียบเรียงและเขียนข้อมูลเพิ่มเติมให้ผู้สมบูรณ์
4. ส่งต้นฉบับรายงานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีวิจัยช่วยแนะนำ
5. ประชุมร่วมกันเพื่อช่วยเพิ่มเติมข้อมูล โดยเฉพาะในส่วนของการสอน
6. ส่งรายงานให้ทีมพี่เลี้ยง

ผลที่ได้

ได้รายงานฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

บทวิเคราะห์ผลการทำงาน

นับเวลาจากวันที่ 1 กันยายน 2549 เป็นต้นมา ถือว่าเป็นจุดของการเริ่มต้นการทำวิจัยท้องถิ่นในโครงการ “แนวทางการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กตีพิมพ์อักษร (ชาวบ้าน) อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ” ของทีมวิจัยอักษร ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดและอบอุ่นจากศูนย์ศึกษาและพัฒนาพื้นที่ภูผาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.สำนักงานภาค) ทำให้โครงการวิจัยสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านบุคลากร ภูมิปัญญาชาวบ้าน ชุมชน นักเรียน สถานศึกษาและองค์กรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ตามแผนงานทุกประการ อันมุ่งไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ด้วยผลงานเป็นคุณภาพ จวบจนบัดนี้วันที่ 31 ตุลาคม 2550 เป็นวันสิ้นสุดโครงการอย่างสมบูรณ์แบบแล้ว

ณ จุดนี้จึงเป็นโอกาสอันดีที่ทีมวิจัยจะได้นำผลงานต่างๆ ที่เกิดจากการร่วมงานร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมระดมสติ ภูมิรู้ ภูมิปัญญา เข้ามาไว้ในการวิจัยท้องถิ่นซึ่งเป็นการทำงานเชิงวิชาการในชุมชนคนอย่างมีแบบแผน ขอบเขต และทิศทางจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรมให้ชุมชนและบุคคลทั่วไปรับรู้และสัมผัสได้ ระดับชั้นต่างๆ ตั้งแต่ชุมชนสังคมภายนอก กลุ่มชาติพันธุ์อักษรใน 3 จังหวัด คือ ชัยภูมิ นครราชสีมา และเพชรบูรณ์ ทั้งในหมู่มุขมนตรีคนอักษร บุคคลทั่วไป และวงการศึกษา หน่วยเผยแพร่ต้นสังกัดของสถานศึกษา องค์กรท้องถิ่นระดับต่างๆ ที่เกิดจากการสร้างเครือข่าย การขยายผล การนำเสนอผลงาน การจัดนิทรรศการทางวิชาการ ทางศิลปวัฒนธรรม การเป็นวิทยากรบรรยายเผยแพร่ความรู้ทั้งด้านการบรรยาย เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับในโอกาสต่างๆ ตลอดจน ทีมวิจัยจึงได้ร่วมกันวิเคราะห์ผลของการทำงานที่ผ่านมาทั้งหมด โดยใช้โจทย์วิจัยและวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. การตอบโจทย์การวิจัย “การจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาแม่โดยการจัดห้องเรียนคู่ขนานในช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) จะช่วยเด็กอักษรที่มีปัญหาด้านการเรียนได้หรือไม่ควรจัดอย่างไร”

การจัดการเรียนการสอนด้านภาษาแม่หรือภาษาอักษร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนคู่ขนาน ผู้เรียน คือ กลุ่มนักเรียนที่เป็นชาติพันธุ์อักษรที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) ของโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง และโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ ต.บ้านไร่ อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ จำนวน 60 คน สามารถช่วยเด็กอักษรที่มีปัญหาด้านการเรียนได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นระดับที่น่าพึงพอใจ โดยสามารถแยกรายละเอียดออกเป็น 2 ส่วน ในผู้เรียน 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเด็กผู้ชายที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ (LD) หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการบริการทางการศึกษามากกว่าเด็กปกติทั่วไป

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาผู้บกพร่องในระบบโรงเรียน 1 ภาคเรียน (1/2550) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อผู้เรียนที่เป็นเด็กพิเศษ ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเด่น คือ ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ภาระงานที่ได้มอบหมาย มีความกระตือรือร้น ขยันมาโรงเรียนร่วมแรงร่วมใจ พูดคุยกับเพื่อน และครูมากขึ้น มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกในด้านการสื่อสารภาษาผู้บกพร่อง กับเพื่อน กับครู และผู้ปกครอง ในครอบครัวมีการปฏิบัติตามขั้นพื้นฐานผู้บกพร่องและผู้ดูแลเปลี่ยนแปลงเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การพูดภาษาผู้บกพร่องระหว่างพ่อแม่ลูก ปู่ย่าตายายมากขึ้น ลูกเกิดความอบอุ่นทางจิตใจ ส่วนผู้ปกครองก็ให้ความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของบุตรหลาน เช่น การชักถามคำศัพท์ประโยค และการบ้านที่รีบไปจากครูภูมิปัญญาผู้บกพร่อง เด็กที่เคยหนึ่งหลบมซุกตัวอยู่หลังห้อง หรือชอบขออนุญาตออกไปห้องน้ำในเวลาเรียนบ่อยๆ ก็หยุดพฤติกรรมเหล่านี้ โดยทัศนใจกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาคำศัพท์ TPR หรือการตอบสนองคำสั่งด้วยการปฏิบัติตามแบบต่างๆ ที่ครูภูมิปัญญาผู้บกพร่องใช้ในการเรียนการสอนภาษาผู้บกพร่องในแต่ละชั่วโมง การที่ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรม ร่วมแสดงออกโดยการปฏิบัติตามคำสั่งคำศัพท์ได้ถูกต้อง ครูและเพื่อนชมเชย จึงเกิดความมั่นใจ ได้รับแรงเสริมทางบวก กอปรกับมีความรู้เรื่องภาษาผู้บกพร่องเป็นทุนเดิมติดตัวมาตั้งแต่เกิด จึงสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากร่วมกิจกรรม อยากแสดงออก จากที่ครั้งหนึ่งต้องซุกตัวอยู่หลังสุดก็มานั่งหน้า กล้ายกมือแสดงตัวเป็นอาสาสมัครในการจะเป็นผู้นำกลุ่มในแต่ละกิจกรรมอย่างกล้าหาญและมีความสุขตลอดกิจกรรม โดยธรรมชาติของเด็กพิเศษที่ถูกละเลยและอยู่หลังไปทุกอย่าง แต่เมื่อเขาทำอะไรได้เป็นผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ต่อครูและเพื่อน ทำให้เพื่อนยอมรับในด้านทักษะความรู้ แม้ว่าจะเพียงน้อยนิด ในความรู้สึกละเลยต่างๆ แต่ตัวเด็กเองจะเกิดความทรงจำประทับใจในเหตุการณ์ คำพูด คำชมเชย เสียดปรบมือจากเพื่อน การได้การยกนิ้วโป่งให้จากครูผู้สอน และครูการศึกษาพิเศษต่างๆ เหล่านี้จะตราตรึงในความรู้สึกนึกคิดของเด็กผู้บกพร่อง เมื่อเกิดความมั่นใจ ทำให้เด็กก็อยากร่วมกิจกรรมไม่รู้สึกเบื่อสมองแห่งการเรียนรู้เปิดรับความรู้ทักษะต่างๆ ที่ครูจัดให้ หรือแม้แต่การได้เรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้น เพื่อนรุ่นพี่ที่ช่วยเหลือดูแลก็รู้ได้โดยไม่ต้องมีใครบังคับ เด็กอยากมาเรียน อยากให้ถึงชั่วโมงการเรียนการสอนภาษาผู้บกพร่องเร็วๆ เป็นผู้มีวินัยตรงต่อเวลา มีน้ำใจต่อครูและเพื่อน ด้วยกันมาช่วยดูแลอุปกรณ์การสอน สิ่งต่างๆ จากห้องพักไปห้องเรียน การมารับมาส่งครูอยู่เป็นนิจ การเข้ากลุ่มกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ก็ถือว่าด้านสังคม และอารมณ์ของผู้เรียนผ่านเกณฑ์กำหนดตามหลักการจัดการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนร่วมอยู่อย่างน่าพอใจ เหล่านี้ที่กล่าวมาประเมินได้ว่าตัวผู้เรียนที่เป็นเด็กพิเศษที่อยู่ในกลุ่มมีปัญหาด้านการเรียนรู้ (LD) สามารถอยู่ในสังคมร่วมคิด ร่วมงาน ร่วมเล่นกับเพื่อนๆ และสามารถ

นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ คือ เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น มีทักษะในการรู้คุณค่าของชุมชน ท้องถิ่นชาติพันธุ์ อันจะเป็นต้นกล้าที่นำไปสู่การอนุรักษ์และสืบสาน ภาษาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตได้อย่างพอเพียงแบบยั่งยืนต่อไป

ซึ่งจากการเก็บข้อมูลการเรียนการสอนทั้งสองโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนภาษาญีอูกร พบว่าผลที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันมากนัก มีความต่างกันเล็กน้อยที่สังเกตพบคือ เด็กนักเรียนของโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงจะมีผลการเรียนการสอนในทุกด้านที่ครูมีปัญญาพอใจมากกว่า ซึ่งคิดว่าเป็นเพราะโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงมีการเรียนการสอนภาษาญีอูกรต่อเนื่องมากกว่า เพราะที่โรงเรียนวังโพธิ์สว่างคิดว่าจะหยุดเรียนบ่อย เนื่องจากโรงเรียนมีกิจกรรมทางกีฬาเข้ามา ทำให้ต้องหยุดเรียนเพื่อให้เด็กที่เป็นนักกีฬาร่วมกีฬาทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง

2. ด้านทักษะความรู้วิชาการในสาระต่างๆ

การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาญีอูกรในรูปแบบห้องเรียนคู่ขนานในระบบโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงและโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ ได้เริ่มต้นดำเนินการได้เพียง 1 ภาคเรียน และมีเวลาเรียนเพียงสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ซึ่งถือว่าเป็นเวลาที่น้อยและยังไม่เพียงพอต่อการจะเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับเด็กปกติ แต่ก็ใช้ว่าเด็กพิเศษจะไม่เกิดการเรียนรู้ใดๆ เลยก็หาไม่ จากการประเมินผลการเรียนรู้ปลายภาคเรียนที่ 1 ที่ผ่านมาของการเรียนภาษาญีอูกร โดยใช้ข้อสอบที่เป็นภาษาญีอูกร และมีวิธีการประเมินแบบเด็กพิเศษ คือ การที่ครูอ่านข้อสอบให้ฟัง แล้วให้เด็กตอบปากเปล่า หรือเลือกกาข้อที่ถูก พบว่าผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ค่อนข้างดี ผู้เรียนจะมีทักษะด้านการฟัง การพูด และการเขียน (ตามแบบ) ดีขึ้นอย่างน่าพอใจในระดับความสามารถที่พัฒนาขึ้นหลังการเรียนภาษาญีอูกร 1 ภาคเรียน ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงผลคะแนนการประเมินทักษะด้านต่างๆ เด็กพิเศษที่เป็นญีอูกรโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง

กลุ่มเด็กพิเศษ ญีอูกรช่วงชั้น ที่ 2	จำนวน ผู้เรียน	ทักษะกระบวนการทางด้านภาษาญีอูกร					สรุป ผลรวม เฉลี่ย
		การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	ความรู้ความเข้าใจ	
ก่อนเรียน	13	52.00	50.32	-	-	-	53.35
หลังเรียน	13	69.23	54.62	50.77	63.46	43.08	70.46
							58.60

จากตารางแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถเรียนรู้ภาษาญีอูกรได้ดี มีผลการเรียนที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในการเรียนภาษาญีอูกรในทุกทักษะการเรียนรู้ ทั้งๆ ที่เพียงเรียนภาษาญีอูกร

มาได้เพียง 1 ภาคการศึกษา ทั่วๆ ที่กลุ่มนี้เป็นเด็กพิเศษ ซึ่งเป็นคำถามในการทำงานต่อของที่มีวิจัยว่าเด็กกลุ่มนี้ทำได้อย่างไร เนื่องจากในการเรียนในวิชาวปกติ โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย เด็กเหล่านี้ไม่สามารถทำข้อสอบได้เลย

แต่การประเมินและวัดผลด้านความรู้ความเข้าใจนั้นไม่มีการประเมินก่อนเรียนเนื่องจากระยะเวลาที่จำกัด จึงไม่ได้มีการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้าในการจัดทำแบบประเมินที่เป็นมาตรฐาน ส่วนการฟังและการพูดนั้นได้ประเมินจากการจัดกิจกรรมระหว่างการเรียนการสอน โดยการจัดบันทึกหลังการสอนของภูมิปัญญา

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเด็กผู้ถูกรูปกติทั่วไป มีผลแสดงระดับความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ตารางเปรียบเทียบการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาผู้ถูกรูปกติโรงเรียนบ้านวังอ้ายคง

กลุ่มเด็กพิเศษ ผู้ถูกร่วงชั้นที่ 2	จำนวน ผู้เรียน	ทักษะกระบวนการทางด้านภาษาผู้ถูกร					สรุป ผลรวม เฉลี่ย
		การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	ความรู้ความเข้าใจ	
ก่อนเรียน	17	65.00	56.21	-	-	-	40.76
หลังเรียน	17	79.33	68.00	70.67	81.00	58.67	73.35

จากตารางที่ 9 แสดงว่ากลุ่มเด็กผู้ถูกรูปกติทั่วไปโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ มีผลแสดงระดับความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ตารางเปรียบเทียบการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาผู้ถูกรูปกติ

กลุ่มเด็กพิเศษ ผู้ถูกร่วงชั้นที่ 2	จำนวน ผู้เรียน	ทักษะกระบวนการทางด้านภาษาผู้ถูกร					สรุป ผลรวม เฉลี่ย
		การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	ความรู้ความเข้าใจ	
ก่อนเรียน	27	65.31	63.00	-	-	-	41.85
หลังเรียน	27	74.81	71.11	72.22	70.56	56.04	73.28

2. สรุปประเด็นการตอบคำถามโจทย์วิจัยข้อที่ว่า “การสอนภาษาญีอูกรแบบการจัดห้องเรียนคู่ขนาน จะช่วยเด็กญีอูกรที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ได้หรือไม่ควรจัดอย่างไร”

คำตอบ คือ การสอนภาษาญีอูกรซึ่งเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่ 1 เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ดีที่สุด ในการจะช่วยเหลือเด็กญีอูกรที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ได้แน่นอน ตามผลตารางและการชี้แจงรายละเอียดพัฒนาการการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เด็กไม่แสดงปฏิกิริยาต่อต้าน หรือเฉยเมยคำสอนของครู และไม่ก่อกวนสมาธิเพื่อนร่วมห้อง หรือเพื่อนข้างห้อง เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจมีความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ สอนก็จะดำเนินไปตามแผน และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน กิจกรรมก็ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสมและฝังแน่นได้ไม่ช้านาน เพียงแต่ขออีตรยะเวลา จัดการเรียนรู้การสอนออกไปเป็นอีก 2-3 ภาคเรียน เชื่อว่าการนำภาษาญีอูกรมาสอนจะช่วยให้เด็กพิเศษญีอูกรเกิดการเรียนรู้และถ้อยความรู้จากภาษาที่ 1 (ภาษาญีอูกร) ผู้การเรียนรู้ด้านทักษะกระบวนการทางด้านภาษาที่ 2 (ภาษาไทย) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังส่งผลถึงระดับคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นๆ หรือสาระอื่นๆ ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างแน่นอน

ทั้งนี้ ควรจะต้องมีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการเรียนการสอนเพียง 1 ภาคการศึกษา นั้น ยังไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้อย่างแน่ชัด สิ่งที่มีวิจัยต้องการก็คือ การศึกษาวิธีการจัดการองค์พิเศษทางการแพทย์ และวิธีการทดสอบก่อนและหลังเรียน ภาษาญีอูกรเพิ่มเติม เพื่อที่จะสามารถตอบคำถามนี้ได้ชัดเจนขึ้น

3. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต่างไป

1. เพื่อสำรวจสถานการณ์การใช้ภาษาญีอูกร ของนักเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนภาษาญีอูกรในโรงเรียน

2. เพื่อให้รู้ข้อมูลสถานการณ์การใช้ภาษาญีอูกรของนักเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนภาษาญีอูกรในโรงเรียนสำหรับใช้ในการวางแผนงานต่อไป

ผลที่ได้จากการทำงาน คณะทำงานหรือทีมวิจัยสามารถประเมินสถานการณ์การใช้ภาษาในชุมชนคนญีอูกร ได้ทราบข้อคิดเห็นและความสนใจต้องการของชุมชนที่ทำการวิจัยอย่างแท้จริง 90 % ของเสียงมติการสำรวจว่าต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาญีอูกรในโรงเรียน ส่วนอีก 10 % ที่แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ด้วยมุมมองและ ะเฉพาะตัว ดังนั้น ทีมวิจัยจึงมุ่งมุ่งเน้นทำความเข้าใจ กำลังกาย กำลังสติปัญญา และความสามารถด้านต่างๆ รวมถึงการสละเวลา มาทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมอย่างเต็มที่ ด้วยจุดหมายที่จะนำพาโครงการ นำระบบตัวเขียนและการอ่านเขียนภาษาญีอูกรเข้าสู่ระบบโรงเรียนให้เป็นรูปธรรมและเกิดผลประจักษ์ให้จงได้

เนื่องจากขณะนี้แผนงานโครงการดังกล่าวสำเร็จลงตามกำหนดเวลาและบรรลุผลตามที่ตั้งไว้ในรายละเอียดที่นำพอใจและภาคภูมิใจในชุมชนและสังคมภายนอกอย่างกว้างขวาง จะเห็นได้จากขณະนี้การใช้ภาษาญักรสื่อสารกันในชุมชนมีมากขึ้น เด็กรุ่นใหม่ที่ไม่ยอมพูดญักร ก็พูดได้ชัดเจน และใช้บ่อยขึ้นในกลุ่มเพื่อนฝูงญาติพี่น้อง ในหมู่คนญักรด้วยกัน ทั้งนี้รวมถึงการแต่งกาย การใส่เสื้อฟอกในวิถีชีวิตประจำวัน การเปิดตัวเองต่อสาธารณชน ในงานพิธีเทศกาล หรือ นิทรรศการต่างๆ ในระดับชุมชน ระดับจังหวัด และระดับประเทศมีบ่อยๆ ด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจ มั่นใจและอบอุ่นมีความสุขภาคทางด้านภาษาของชาติพันธุ์ที่ดัดเทียมชาติพันธุ์อื่นๆ ในโลกของภาษาที่หลากหลาย

3. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด นำไปสู่การทบทวนวิธีการจัดการองเด็กพิเศษทั่วไปกับเด็กพิเศษที่เป็นเด็กญักร

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กพิเศษทั้งหมด อันจะนำไปสู่การจัดการระหว่างเด็กพิเศษทั่วไปกับเด็กพิเศษที่เป็นญักร

ผลที่ได้จากการดำเนินงานในประเด็นดังกล่าว ทำให้ครูในโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ และครูภูมิปัญญาญักร ได้ร่วมสรุปประเด็นสำคัญที่เป็นฐานข้อมูลของเด็กพิเศษญักรกับเด็กพิเศษทั่วไป เพื่อเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมเป็นพิเศษในการจัดทำรายการจัดการองหรือคัดแยกเด็ก ตามหลักการหรือกระบวนการ การจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

การได้ร่วมสรุปร่วมแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มครูทั้งหมด ทำให้สามารถสร้างทางเลือกที่ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถในปัจจุบันของผู้เรียนที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านกาให้บริการทางการศึกษาอย่างละเอียดอ่อนและต้องอาศัยระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มให้มีโอกาสเป็นทั้งผู้ตามและผู้นำ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนเหมือนเพื่อนๆ ไม่รู้สึกว่าตนเองแปลกแยกจากกลุ่ม

หลังการจัดการองเด็กตามกระบวนการแล้ว ครูทุกคนสามารถทราบจุดเด่น การรู้ภาษาญักรมาจากบ้าน และจุดด้อย คือ การเข้าใจภาษาไทยล่าช้าในตัวเด็กเป็นรายบุคคล ทำให้แยกจัดกิจกรรมให้ตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียนได้แสดงความสามารถได้เต็มตามศักยภาพ เช่น การจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาญักรในโรงเรียน เพื่อเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาไทย หรือวิชาอื่นๆ ดีขึ้น โดยความเชื่อที่ว่า “ภาษา คำศัพท์ หรือสิ่งที่เด็กรู้และมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว เด็กสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ได้ดีกว่าเริ่มการสอนในสิ่งที่ไม่มีความเชื่อมโยงเลย” การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาญักรในระบบโรงเรียน จึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เด็กพิเศษญักรชอบ เพราะมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนภาษาของตนเอง ด้วยผลจากความเชื่อดังกล่าว สังเกตจากเด็กพิเศษจะร้องขอให้ครูภูมิปัญญาต่อเวลาให้ในการจัดกิจกรรมหลังหมดเวลา 1 ชั่วโมงไปแล้วทุกครั้ง ที่มีการเรียนการสอน

5. เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาแม่ โดยการจัดการเรียนห้องเรียนคู่ขนาน (จัดการองค์กชาติพันธุ์ที่เป็นญักร สร้างครุณิญญา จัฒาหลักสูตรจัฒาสักรเรียนการสอน และอื่น ๆ)

เพื่อจัฒเตรียมความพร้อมในทุก ๆ ด้านที่เกียข้องกับการกระบวนจัฒการเรียนการสอนภาษาญักรในโครงการห้องเรียนคู่ขนาน ไม้ว่าจะเป็นด้านตัวครุณิญญาญักรซึ่งจะจัฒาหน้าทักการสอระบบตัวเขียนภาษาญักร การอ่าน การฟัง และการพูดอย่างถูกจัฒตามหลักวิชาการ จัฒนั้นการจัฒเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรครุ ญัมิญญาจึงต้องบริหารจัฒการตามแผนกำหนดการพัฒนาศัภยภาพด้านการสอ ครบทุกกระบวนการ จากผู้เขียนชาญและสถาบันอื่นทรงเกียรติ คือ มหาวิทยาลัยมหิดล ครุ ญัมิญญาทุกคนที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างเข้มแล้ว จึงเป็นบุคลากรญัมิญญาที่มีคุณภาพเป็นเยี่ยม

ส่วนด้านการจัฒเตรียมความพร้อมด้านสื่อ อุปกรณ์เอกสารที่เกียข้องกับการจัฒการเรียนการสอน ไม้จัฒสมัครพัลัจจากปรชญ์ ชาวบ้าน ครุณิญญาญักร ครุไทยศรูกการศึกษาพิเศษ ชุมชน และตัวผู้เรียน ไม้จัฒจัฒร่วมสร้าง อย่างสุดพัลัจความสามารถและความเสียสละหลาย ๆ ด้านเพื่อชุมชนญักรอย่างแท้จริง นับเนื่องตั้งแต่จบการอบรมมาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียนชาญและวิทยากรผู้รู้ในศาสตร์ด้านการจัฒาหลักสูตรแบบเรียนถ่ายโอน หนังสือเล่มยักษ์ หนังสือเล่มเล็ก บัฒรคำศัพท์ เกมและสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกียข้อง กับการเรียนการสอนภาษาญักรอย่างน่าอัศจรรย์ และเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างประมาณค่าไม้ได้ โดยเฉพาะคุณค่าทางด้านการสื่อความหมายสาระ เรื่องราวต่าง ๆ ผู้เขียน ญักร ชุมชน วงการศึกษา รวมถึงผู้เ็นใจทั่วไป และผู้เ็นค่าด้านเติมเต็มความเสมอภาค ทางด้านภาษา คือ ระบบตัวเขียน ไม้กับชาติพันธุ์ญักรไม้ได้ใช้อย่างภาคภูมิใจ

6. เพื่อหคลงนำสื่อการเรียนการสอนภาษาญักร ที่ทำไปใช้สอในห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ที่เป็นญักร

เพื่อให้มีวิจัยสามารถรูปแบบเรียนเบื้องต้นในการจัฒการเรียนการสอนภาษาญักรในห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ (ญักร) ตามแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลที่ทำไว้ โดยมีครุณิญญาภาษาญักรเป็นผู้สอและมีการศัภยภาพพิเศษของโรงเรียนเป็นผู้ดูแล

ในด้านการจัฒกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาญักรในระบบโรงเรียนไม้ได้ดำเนินการคคลงใน 2 พื้นที่ คือ โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง และโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศัภย ซึ่งอยู่ในตำบลไร่ อ.เทพศัภย จ. ชัยภูมิ ในภาคเรียนที่ 1/2550 โดยผู้สอ คือ ครุณิญญาญักร ซึ่งผ่านการบวนการศึกษาอบรมด้านเทคนิควิธีการสอถ่ายโอนภาษามาจากผู้เขียนชาญด้านศาสตร์แห่งการถ่ายหคการสอนโดยเฉพาะ จึงเป็นบุคคลการที่ถือว่าเป็นมืออาชีพ ทั้ง 4 ท่าน คือ 1.นายประยุร มองทองหลวง 2. นายสมจิตร ไม้ชัยขุนทด 3. นาย

พนม จิตรจำนง คี 4.นางห้าม เศรษฐกัญชร โดยมีครูการศึกษาพิเศษของโรงเรียนซึ่งเป็นครูไทย ได้แก่ นางศิริพร หมั่นงาน เป็นผู้ดูแลร่วมด้วย

ส่วนด้านผู้เรียนได้แก่กลุ่มเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) ที่เป็นเด็กชาติพันธุ์ผู้ถูกร ของทั้ง 2 โรงเรียนรวม 60 คน โดยจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 1 คาบ (1 ชั่วโมง) โดยครูภูมิปัญญาจะสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาสอนในแต่ละสัปดาห์ และเปลี่ยนชุดครูผู้สอนสลับแต่ละโรงเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ชุดละ 2 คน เพื่อให้เด็กเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากครูหลากหลายเทคนิคการสอนแต่ละกิจกรรมทั่วไป บรรยายภาคในการเรียนการสอนไม่จำเพาะเนื้อ (โดยเฉพาะกับเด็กพิเศษ ซึ่งจะมีความสนใจสั้น)

เทคนิคกระบวนการสอนถ่ายโอนภาษาผู้ถูกรสามารถศึกษาได้จากแผนการสอนรายสัปดาห์ และกำหนดการสอนรายปี ซึ่งทั้งครูภูมิปัญญาและโรงเรียนได้ร่วมกันจัดทำตามโครงสร้างการจัดทำแผนแม่แบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายโอนภาษาอย่างสมบูรณ์ถูกต้องตามหลักวิชาการที่ได้รับการอบรมจากมหาวิทยาลัยมหิดล ดังรายละเอียดดังนี้

1. 20 นาทีแรก จะเป็นเทคนิคการสอนคำศัพท์ในรูปแบบ TPR-B, TPR-S, TPR โดยครูเป็นผู้เลือกให้สอดคล้องกับบทเรียนในแบบเรียนถ่ายโอนภาษาผู้ถูกร ในแต่ละบทและความสามารถความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนานตั้งแต่ต้นตลอดการจัดกิจกรรม

2. 20 นาทีต่อมา คือ กิจกรรมการสอนความรู้และประสบการณ์ใหม่ จากแบบเรียนถ่ายโอนภาษาผู้ถูกรสัปดาห์ละๆ 1 บท พร้อมแบบฝึกหัดท้ายบท เพื่อให้เด็กเรียนได้มีกิจกรรมในการฝึกทักษะอย่างหลากหลายรูปแบบ ในภาคเรียนที่ 1/2550 ได้ทำการเรียนการสอนไปแล้ว 20 บท ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เรื่องราวต่างๆ อย่างครบถ้วน ที่นำภาคภูมิใจไปกว่านั้น คือ นักเรียนได้นำแบบเรียนถ่ายโอนภาษากลับไปสอนน้องสอนพี่และอ่านให้ผู้ปกครองฟัง ผู้ปกครองเองก็ได้ศึกษาเรียนรู้ร่วมกับบุตรหลาน สร้างปฏิสัมพันธ์ ความใกล้ชิด ความอบอุ่นในครอบครัวไปในเวลาเดียวกัน นักเรียนมีความสุขยิ้มแย้มแจ่มใสมาโรงเรียน รับผิดชอบต่อครูว่า “เมื่อคืนหนูพาแม่อ่านหนังสือภาษาผู้ถูกร แม่ชอบมากและให้หนูไปสอนทุกวัน แม่หนูจะหัดเขียนภาษาผู้ถูกรด้วยค่ะ คุณครูสอนหนูให้มากๆ นะคะ” เป็นคำพูดดีๆ ที่ประทับใจครูผู้สอนไม่รู้ลืม เหนืออื่นใดที่จะตามมา คือ ความยั่งยืนของภาษาที่ทวีจยและชุมชนกำลังปลูกจิตสำนึกให้กับเจ้าของภาษาเอง เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรมแล้วว่าภาษาผู้ถูกรจะถูกสืบทอดโดยผู้ถูกรตัวเล็กๆ นี้เป็นต้นไป

3. และ 20 นาทีสุดท้าย คือ กิจกรรมการอ่านหนังสือเล่มยักษ์ร่วมกันทั้งห้อง เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนตั้งตารอคอย เพราะหนังสือเล่มยักษ์ของยุทธภพจะมีภาพสวยงาม ได้รับความสนใจผู้เรียน ในห้อยากเรียนรู้เรื่องราว ที่เป็นตัวหนังสือ ย่อยากอ่านเนื้อหาสาระว่าสัมพันธ์กับภาพอย่างไร ตัวละครทำอะไร เกิดอะไรขึ้น และผลลงเอยอย่างไร ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านหนังสือพร้อมกัน จุดนี้เป็นอีกจุดหนึ่งที่เด็กพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสแสดงความสามารถไป

พร้อมกับเพื่อน เด็กจะไม่รู้สึกกังวลว่ากลัวจะอ่านผิดหรืออ่านไม่ได้อะไรเลยพยายามจำคำจากครูและเพื่อน รวมกับคำที่ตนเองอ่านได้บ้างแล้ว โดยมีภาพที่เด็กสนใจประกอบเรื่องราวที่ต้นต้นชวนติดตาม ภาษากำอ่านในเรื่องแบ่งประโยคเป็นคำๆ ผนวกกับเทคนิคกระบวนการสอนของครูที่มากด้วยประสบการณ์ เหล่านี้เป็นแรงบวกที่ประทับใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ คิด จำ จนเกิดเป็นทักษะและประสบการณ์ใหม่ ในชีวิตการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ สาระอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามวัยและขีดความสามารถ

4. การบ้านในท้ายชั่วโมงการเรียนการสอนจะเป็นการให้แบบฝึกหัดที่อยู่ท้ายบทเรียนตามความเหมาะสม และในการนำหนังสือเล่มเล็กไปอ่านที่บ้านหรือเวลาว่าง โดยครูจะให้ข้อคิดในการอ่านว่าอ่านแล้วกลับมาเล่าในวันต่อไป อ่านแล้วเขียนเรื่องย่อ อ่านให้คนในครอบครัวฟังด้วยกัน หรือให้ผู้ปกครองอ่านให้ฟังเป็นต้น

กิจกรรมเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้มองข้ามไม่ได้เลย เพราะส่วนแล้วแต่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการทางด้านภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เกิดในตัวผู้เรียน คือ การมีนิสัยการอ่าน เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ รู้จักการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง ความมีน้ำใจ การช่วยเหลือผู้อื่น การแบ่งปัน ความมีวินัยกิจกรรมรายท ใช้คำพูดถูกกาลเทศะ มีความรับผิดชอบตนเอง ครอบคลุมและชุมชนในอนาคต่อไป ซึ่งจะได้มาซึ่งประชากรที่มีคุณภาพ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และการหล่อหลอมอย่างต่อเนื่องจะทำให้เด็กเหล่านั้นเป็นผู้เข้มแข็งมีภูมิคุ้มกันที่ดี สามารถเป็นได้ทั้งผู้ให้และผู้รับรู้จักรวาลรอบคอบ การให้อภัย การสร้างประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น ทั้งด้านการรู้จักคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น อันเป็นรากฐานสำคัญของการนำไปสู่การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

5. การทดสอบประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอยู่กรปลายภาคเรียน โดยมีเครื่องมือคือแบบทดสอบจำนวน 100 ข้อ ใ้เวลา 3 ชั่วโมง สาระความรู้ที่อยู่ในแบบทดสอบจะเป็นความรู้ในสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน ความรู้จากแบบเรียนถ่ายโอนภาษาอยู่กรบทที่เรียนผ่านไปแล้ว โดยจัดวางในรูปแบบการตอบคำถาม การเลือกข้อถูกเพียงข้อเดียว การกาเครื่องหมายถูก (/) ผิด (X) หน้าข้อ การเติมคำในช่องว่างของประโยคให้สมบูรณ์ การเขียนเรียงลำดับประโยค และการทดสอบการอ่านออกเสียง เป็นต้น

จากการวัดและประเมินค่าคะแนนผู้เรียนครั้งนี้ ทำให้ทราบผลสรุปของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอยู่กรว่ามีผลต่อการพัฒนาภาษาอยู่กรระบบตัวเขียน โดยจัดในรูปแบบของห้องเรียนคู่ขนานของทั้งสองโรงเรียนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้านภาษาแม่ อย่างครบกระบวนการ คือ ทักษะ 1. ด้านการฟัง คือ ฟังอย่างมีวิจารณญาณ ฟังเพื่อจับใจความ 2. การพูด หมายถึง พูดสื่อสารโต้ตอบได้ถูกต้อง เหมาะสมตามวัยและถูกกาลเทศะ พูดอย่างมีมารยาท 3. การอ่าน หมายถึง อ่านออกเสียงถูกต้อง อ่านคล่อง สรุปสาระสำคัญจากการอ่านมีนิสัยรักการอ่าน การศึกษาค้นคว้าด้วย

ตนเอง การใช้เวลาวางให้เกิดประโยชน์โดยการอ่าน และ 4. การเขียน หมายถึงได้ถูกต้องโดยไม่ต้องดูแบบ มีมารยาทในการเขียน เขียนข้อความ เรียงสั้นๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

6. การจัดทำบันทึกหะเบียนการเรียนของผู้เรียนประจำวัน การบันทึกผลหลังการสอนของครู การลงเวลาปฏิบัติงานการสอนของครู อย่างเป็นปัจจุบัน การรวบรวมผลงานผู้เรียน การตรวจงานการบ้านที่มอบหมาย ส่วนเป็นหน้าที่ที่ครูภูมิปัญญาครูทำอย่างสม่ำเสมอ เก็บเป็นหลักฐาน และร่วมรายการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นตามแผนและเทคนิควิธีอย่างสมบูรณ์โดยไม่มีขาดตกบกพร่อง

การตรงต่อเวลา ขยันหมั่นเพียรในหน้าที่รับผิดชอบ ของครูภูมิปัญญาเป็นแบบอย่างที่ดีที่ผู้เรียนได้ซึมซับกับเก็บเป็นตัวอย่างที่ดีใส่ตัวตนวันละเล็กละน้อยโดยไม่รู้ตัว บัดนี้การเรียนการสอนผ่านๆไป 1 ภาคเรียนสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปในทางที่ดีอย่างชัดเจน เป็นที่ยินดีและภาคภูมิใจของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เข้าศึกษาต่องานการสอนผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ จะกล่าวชื่นชมโรงเรียน ครู และผู้เรียน ไว้ในบันทึกการเยี่ยมชม หรือการกล่าวคำชมเชยผู้เรียนและครูโดยตรงอยู่เป็นนิจในด้านการศึกษารายาท ด้านคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ทุกฝ่ายต้องการให้เกิดขึ้นกับเยาวชนตัวเล็ก ๆ ทุกคนและติดตัวเป็นลักษณะนิสัยที่ติดตลอดไป

ที่กล่าวมานี้เป็นกิจกรรมใน 1 ภาคการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในห้องเรียนคู่ขนาน สำหรับเด็กชาติพันธุ์ญูกร จะเห็นว่าเกิดสิ่งที่ตั้งงานนำเสนอสนทนากับผู้เรียน ครูโรงเรียน ชุมชนมากมายและวงการศึกษามากมาย ทั้งนี้และทั้งนี้ก็เริ่มจากจุดเล็กๆ คนกลุ่มเล็กๆ (ทีมวิจัย) ที่มีความอดทนพยายามผลักดันอุปสรรคต่างๆ ให้ล้มลง แล้วทีมวิจัยก็เร่งรีบสร้างสรรค์สื่อภาษาญูกรที่ฟังดูเหมือนเลื่อนลอยให้เป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสจับต้องได้ ศึกษาเรียนรู้ได้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับกลุ่มชนญูกร ซึ่งตลอดชีวิตที่ผ่านมายังไม่เคยมีหนังสือ ไม่มีระบบตัวเขียนเป็นของตนเอง และการสร้างวัฒนธรรมภาษาใหม่ทางด้านตนเองและการสร้างวัฒนธรรมภาพใหม่ทางด้านภาษาเขียนให้กับกลุ่มชาติพันธุ์ญูกรของทีมวิจัยญูกรในครั้งนี้ ถือเป็นความสำเร็จทั้งดงามชุมชนคนญูกรภาคภูมิใจและจะสืบสานงานเขียนภาษาญูกรต่อไปไม่มีวันจบสิ้น

บทที่ 5 บทเรียนที่ได้จากการทำงาน

การทำงานวิจัยท้องถิ่นในโครงการแนวทางจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ญอกร (ชาวบน) อำเภอเทพสถิต เป็นระยะเวลา 14 เดือนคือตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2549 - วันที่ 31 ตุลาคม 2550 เป็นระยะเวลาที่ผ่านมาไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ที่มียุทธศาสตร์การทำงานวิจัย แต่บทเรียนที่สมาชิกที่มียุทธศาสตร์ได้เรียนรู้จากการทำงานนั้นมากมาย และประมาณค่ามิได้ ซึ่งจะนำเสนอไว้ ณ ตรงนี้ เป็น 4 ด้านหลักๆ ดังนี้

1. **ตัวแทนหรือบุคลากร บุคลากรในที่นี้** หมายถึง ที่มียุทธศาสตร์ โดยมีนางศิริพร หมั่นงาน เป็นหัวหน้าโครงการ และบริการจัดการด้วยวิธีร่วมคิดร่วมปฏิบัติงานแบบเคียงบ่าเคียงไหล่กับทีมงานทุกกิจกรรม ไม่ว่าภารกิจนั้นจะหนักหรือเบา ในขณะเดียวกันก็จะพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ที่มียุทธศาสตร์ทำงานอย่างสะดวกสบาย ไม่กดดัน ทุกคนมีสิทธิ์ พูดและตัดสินใจ เป็นรายบุคคล ก่อนนำเสนอเข้าสู่รูปแบบของ “ทีม” คือ ร่วมตัดสินใจ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ปัญหาเพื่อให้งานทุกงานผ่านไปตามแผนของโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

แน่นอน ! เมื่อมีการรวมตัวกันของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ความคิดเห็นย่อมแตกต่างกัน ดังนั้นการทำงานในที่มียุทธศาสตร์ที่มีสมาชิกนับสิบคน ความคิด การแสดงออกยิ่งหลากหลายให้โต้พบเห็น เมื่อแตกต่าง ก็มีขัดแย้ง และตามมาด้วย “ปัญหา” ซึ่งคำนี้ไม่มีใครอยากให้มีในการทำงานแต่เมื่อหลีกเลี่ยงไม่ได้ การแก้ปัญหาเป็นสิ่งที่เป็นหัวใจของโครงการและที่มียุทธศาสตร์หาวิธีการขจัดออกไปจากเส้นทางของการทำงาน ส่วนจะใช้วิธีการใดนั้นขึ้นอยู่กับตัวปัญหานั้นเป็นสำคัญ เป็นตัวกำหนดวิธีแก้ให้กับที่มียุทธศาสตร์ไป เช่น ปัญหาที่เกิดจากความเชื่อ หักหลังในทางลบ ความไม่เชื่อถือไม่ศรัทธาในตัวสมาชิกคนใดคนหนึ่งในที่มียุทธศาสตร์นี้ไม่ผลทำให้เกิดการต่อต้าน ไม่ยอมรับ และไม่ยอมรับร่วมงาน มนุษย์เมื่อไม่ศรัทธาต่อกันเพียงอย่างเดียว ทุกอย่างจะติดลบหมด ไม่ว่าจะเป็นการพูด การกระทำ ความคิดเห็น หรือแม้แต่ยิ้มให้ก็ยังไม่ยิ้มตอบกัน แล้วจะร่วมงานกันได้อย่างไร? งานจะสำเร็จได้หรือไม่? เมื่อในจิตใจมีแต่แรงต้านทานต่อกัน !

แต่ไม่หรอก ! ทีมก็ต้อง คือ ทีม ไม่ใช่ที่เล่นที่จริง นี่คือ หลักแกนความคิดของหัวหน้าโครงการ ปัญหาเกิดขึ้นจากคนก็ต้องแก้ที่คน ดังนั้นทุกครั้งที่มีการรวมตัวทำงาน หัวหน้าโครงการจะใช้จิตวิทยาอย่างมากในการที่จะหลอหลอมความรู้สึกนึกคิด หักหลังของสมาชิกที่มีความแปลกแยกให้มึนมองที่กว้างขึ้น ละทิ้งวิธีการมองคนเพียงด้านเดียว ให้มองแบบ 360 องศาได้เลยยิ่งดี ในขณะเดียวกันก็จะกระตุ้นเสริมให้อีกฝ่ายสร้างสภาพลักษณะตัวเองให้ได้ โดยพยายามดึงลักษณะเด่นความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ในแต่ละตัวบุคคล ให้มีโอกาสฉายแวบศักยภาพในตัวตนออกมาให้เป็นที่ประจักษ์ต่อทุกคน ไม่ด้านใดก็ตาม

หนึ่งอย่างชัดเจน เพื่อสร้างศรัทธาและการยอมรับ การมีส่วนร่วม และอื่นๆ ในเชิงบวกให้เกิดขึ้นในทีมสะสมชิ้นร้อยละ ตลอดจนการทำงาน 14 เดือนของโครงการ “ยูอิกรุ” จึงมีทีมวิจัยที่แข็งแกร่งและเข้มแข็ง ทีมงานทุกคนเปี่ยมด้วยพลังใจ เสียสละ อดทน อดกลั้น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความสามัคคี พร้อมจะก้าวเดินไปแบบพร้อมเพรียงในการสร้างสรรค์งานให้ชุมชน และสังคมภายนอกได้รับรู้ ถึงวันนี้ชื่อเสียงและผลงานของทีมวิจัยยูอิกรุที่มเล็ก ๆ ทีมนี้ เป็นที่รู้จักของชุมชนใกล้เคียงระดับอำเภอ จังหวัด และระดับประเทศ

หลายคนสงสัยและถามว่า “ทำไปได้อย่างไร?” ตอบได้ทันทีเลยว่า “ทำได้แน่นอนเพราะทำด้วยใจ !” และ “ใจ” ที่ได้มาก็ไม่ใช่ดวงเดียวเสียด้วย แต่เป็นทุก “หัวใจ” ของ “ทีมวิจัย” นั่นเอง การทำงานด้วยศรัทธา นำมาซึ่งความสุขสดใส งานจึงเป็น “ชิ้นงานที่มีชีวิตชีวา เปี่ยมคุณภาพ” ณ จุดนี้ หัวหน้าโครงการที่เป็นผู้กอบเก็บรวบรวมหัวใจที่สูงส่งแห่งการเสียสละของสมาชิกทุกคนลงเข้าหลอมให้เป็นหัวใจของ “ทีม” ที่แข็งแกร่งดุจเพชรเพียงดวงเดียว อยากฝากข้อคิดที่ตนเองได้จากบทเรียนของการทำงานวิจัยท้องถิ่นยูอิกรุว่า.....

“การบริหารจัดการคนนั้นไม่สามารถใช้ศาสตร์แห่งการบริหารคนเพียงอย่างเดียวได้สำเร็จ แต่กลับต้องบริหารจัดการวิญญูณของคน ด้วยจิตวิญญูณของตัวเองผู้บริหารเองไปพร้อมกันด้วย” จึงไปถึงเส้นชัยได้อย่างสง่างามและภาคภูมิใจใน “จิตสำนึก” ที่ส่องใสต่อประโยชน์ของชุมชน ที่เกิดขึ้นกับทีมที่เชื่อว่าเราปลูกเขาต้นแล้ว ! และบุคคลสำคัญเหล่านั้นแหละที่จะเป็นผู้ไปปลุกชุมชนต่อไปให้ตื่นทุกบ้าน ทุกคน ให้ลุกขึ้นมาร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูภาษา วิถีวัฒนธรรมของคนยูอิกรุให้เป็นอมตะตลอดไป

2. ด้านการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญอีกตัวหนึ่งไม่แพ้คน เงินเปรียบเหมือนน้ำมันคุณภาพเยี่ยมที่ทำให้เครื่องยนต์กลไกหมุนตัวขับเคลื่อนทำงานได้อย่างไม่ติดขัด ทีมวิจัยและชุมชนยูอิกรุระลึกในพระคุณของ สกว.สำนักงานภาค อยู่มีรู้ลึ้ม ที่อนุเคราะห์งบประมาณให้ทีมวิจัยได้ทำงานได้สำเร็จลงด้วยดี ถึงวันนี้ชุมชนยูอิกรุได้สัมผัสกับผลงานการวิจัยภาษายูอิกรุอย่างเป็นรูปธรรม และขยายหาเครือข่ายออกไปอย่างกว้างขวางในระดับต่างๆ และการทำงานโครงการใหญ่หลายชุมชน (2 พื้นที่การวิจัย)

สกว.สำนักงานภาค ได้จัดโอนเงินงบประมาณการวิจัยมาให้ปีงวด จำนวน 2 งวด หลังจากดำเนินการตามแผนงานโดยใช้งบงวดที่ 1 หมดลง ช่วงรอยต่อระหว่างการรอคอยเงินงบประมาณ งวดที่ 2 นี้ แต่ทีมวิจัยมิได้หยุดการทำงานตามงบประมาณยังคงผนึกกำลังทำงานต่อไปอย่างมุ่งมั่น เพราะมองเห็นชิ้นงานเด่นชัดขึ้นมาเรื่อยๆ ตามลำดับ ในช่วงที่มีวิจัยกำลังผลิตเพลงและมีความสุขกับการทำงานนี้ หัวหน้าโครงการได้ใช้เงินส่วนตัวมาทดลองจ่ายให้กับทีมงานอย่างสม่ำเสมอ เพราะเห็นความมีน้ำใจ ความตั้งใจทุ่มเทแห่งความเสียสละเพื่อชุมชนแล้วทำให้เกิดความประทับใจศรัทธา เชื่อมั่นในความเหนียวแน่นของทีมงาน การใช้เงินทดลองจ่ายจึงใช้ไปเรื่อยๆ โดยมิได้ย้อนกลับไปดูแผนการเงินของโครงการ กอปรกับกิจกรรมที่ต้องทำก็เยอะ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพและเพียงพอกับ 2

พื้นที่การวิจัย และสนองตอบความสนใจของผู้เรียนและชุมชนในการจะได้มาซึ่งสื่อต่างๆ ที่เป็นของยูนิเกอร์

ครั้นเมื่อรวบรวมหลักฐานการจ่ายเงินที่ดำเนินการไปแล้วทั้งหมดทั้งปวงปรากฏว่า “ติดลบ” แต่ที่มีวิจัยก็ยังมีความกังวลใจที่จะทำงานต่อจนถึงจุดหมายปลายทาง ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการเงินจะเป็นอย่างไร นี่ก็คือ อีกบทหนึ่งที่ทำทนายและยืนยันถึงความ เป็น “นักวิจัยมืออาชีพ” ของยูนิเกอร์โดยแท้

ปัญหาเรื้อรังบัญชีติดลบต้องเดือดร้อนถึงทีมพี่เลี้ยงต้องลงมาดูแลให้คำปรึกษาสรุปว่าทุกคนยอมรับคิดว่า “ทำงานเพลินไปหน่อย” แต่ผลงานที่ปรากฏมากมาย ชุมชนพอใจ ได้ประโยชน์และเห็นคุณค่า นักเรียนยูนิเกอร์ตัวน้อยๆ มีหนังสือภาษาอังกฤษอ่านอย่างมีความสุขเท่านั้นก็เกินพอ !

กับคำถามที่ว่า “คุ้มไหม ? ที่หัวหน้าโครงการเสียสละเงินส่วนที่ติดลบไป ! ” นี่เป็นอีก 1 ปัญหาด้านการเงินการงบประมาณ แต่เมื่อตัวปัญหาเป็นตัวทำให้เกิด “งาน” หัวใจทุกดวงของที่มีวิจัย โดยเฉพาะหัวหน้าโครงการก็สามารถยืดออกยืดรับปัญหาได้อย่างเต็มภาคภูมิ และด้วยศักยภาพแห่งการเป็นผู้นำที่มุ่งมั่นในผลของการทำงานเป็นที่ตั้ง การได้มาซึ่งหัวใจที่เข้มแข็งของที่มีวิจัย และการได้มีส่วนช่วยให้ “ยูนิเกอร์” เป็นที่รู้จักและสนใจในระดับต่างๆ อย่างกว้างขวางก็เพียงพอแล้วกับการทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังความคิด กำลังใจ และกำลังทรัพย์ ดังนั้นปัญหาการติดลบ จึงดูเหมือนไม่ใช่ปัญหาที่จะต้องขบคิดแก้ปัญหาใดๆ เลย

มีข้อคิดเตือนใจบทหนึ่งที่ยังบอกตนเองอยู่เสมอ ก็คือ “ความดี ชื่อเสียง ไม่มีขาย ใครอยากได้ต้องทำต้องสร้างเอาเอง”

อย่างไรก็ตามทั้งยามทุกข์ยามสุข เราอุ้มใจในความอบอุ่น อ่อนโยน และอื่นๆ ที่ ศ.ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะทีมพี่เลี้ยง มีให้เสมอ ไม่เคยเลยสักครั้งที่ทีมวิจัยจะรู้สึกโดดเดี่ยว นี่เป็นอีกหนึ่งกำลังใจสำคัญในการขับเคลื่อนทีมวิจัยยูนิเกอร์ ให้เดินหน้าต่อไปไม่ว่าปัญหาใดๆ จะร่อยหร่างห่าง “เรา” ก็พร้อมเผชิญอย่างอาจหาญในภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิปัญญา ที่ได้รับการส่งสมมาจากมหิตล

3. ด้านงาน ณ จุดนี้ วนนี้ถือว่างานผ่านฉลุย ที่มีวิจัยยูนิเกอร์ไม่มีปัญหาในการทำงาน เพราะทีมมีความเข้มแข็ง เป็นหนึ่งเดียว เราก้าวเดินพร้อมหน้าฝ่าฟันทุกอย่างไม่ว่าหนักเบา ไกลหรือใกล้ นานหรือชั่ว ล้วนแล้วแต่ไม่ใช่ปัญหาทั้งสิ้น เพราะทีมมีความพร้อมที่จะรับงานทุกด้านที่ประดังเข้ามา “เราทำได้”

ดังนั้นเมื่องานไม่มีปัญหา งานของยูนิเกอร์จึงมีคุณภาพ สามารถเป็นตัวอย่างแก่ผู้สนใจทั่วไปได้อย่างไม่อาจไคร ทุกวันนี้ทีมวิจัยจึงเดินทางขายเครือข่ายยูนิเกอร์ไปทั้ง 3 จังหวัดที่มียูนิเกอร์ และผู้สนใจไปอย่างเต็มกำลังความสามารถปัจจุบันทีมวิจัยกำลังสานุกับงาน และมุ่งมั่นจะสร้างสร้งงานต่อยอดต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

หากผู้สนใจมีความประสงค์จะทำงานวิจัยท้องถิ่นที่มีความคล้อยคลึงทางบริบท ภาษา-วัฒนธรรมประเพณี สามารถนำรูปแบบของยุทธศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการสำรวจสถานการณ์ทางภาษา เพื่อทราบสถานการณ์การใช้ภาษาและความคิดเห็นของชุมชนต่อการทำงานวิจัยในชุมชน

2. เก็บข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาไทยความเสียสละ และมีความเห็นกับส่วนรวมในทางที่ดี เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการทำงาน

3. จัดตั้งคณะทำงาน จัดทำโครงการ กำหนดโจทย์วิจัย ตั้งวัตถุประสงค์ และแนวทางการทำงาน

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

ด้านพฤติกรรมการสังคมในทีมวิจัย

1. ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปในทางการให้ความร่วมมือไม่ร่วมมือต่อส่วนรวมของทุกคนที่เป็นทีมวิจัย
2. ทีมงานวิจัยมีความเข้าใจ เห็นใจซึ่งกันและกัน และพร้อมที่จะทำงานร่วมกัน
3. ทีมงานวิจัยมีความเสียสละ อุทิศเวลา กำลังความคิด กำลังกาย ต่องานอย่างไม่เห็นแก่ตัว
4. ทีมวิจัยทุกคนมีความตระหนักต่อการถือภารกิจของการทำงานในโครงการโดยไม่ต้องร้องขอ
5. ทีมวิจัยมีความมุ่งมั่นต่อการทำงานเพื่อให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้
6. ทีมงานทำงานร่วมกันด้วยความสุขและความภาคภูมิใจที่มีโอกาสได้เป็นผู้นำในการสืบสานอนุรักษ์ภาษาอนุรักษ์และพัฒนาธรรมเนียมปฏิบัติอย่างมีแบบแผน
7. ผลของงานได้แสดงถึงความสามารถทางภูมิปัญญาตัวตนแห่งชาติพันธุ์ของทีมวิจัยทุกคน
8. ทีมวิจัยได้มีโอกาสดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยสถาบันการศึกษาระดับสูงและผู้เชี่ยวชาญ
9. ทีมวิจัยมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเห็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและชุมชนเป็นหลัก
10. ทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการวิจัยได้บทเรียนในการทำงานร่วมกัน ด้วยความรู้สึที่ดีต่อกัน ได้เรียนรู้การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความอดทนอดกลั้น การเสียสละ การให้อภัย และฟื้นฟูอุปสรรคในการทำงาน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การรวมหัวใจมาเป็นหนึ่งเดียว เพื่อสร้างสรรค์งานอย่างมีคุณภาพ

2. ในส่วนของหัวหน้าโครงการก็มีคัมพบหลายประการเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม

เนื่องจากการทำงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการดำเนินงานของหัวหน้าโครงการที่เป็นครูในโรงเรียน และมาทำงานร่วมกับทีมวิจัยที่เป็นชาวบ้าน ทำให้ฐานความรู้และระบบความคิดในการทำงานมีความแตกต่างกันหลายประการ ทำให้ต้องมีการปรับวิธีการคิดและวิธีการทำงานมากมาย ซึ่งทำให้หัวหน้าโครงการได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีการในรูปแบบใหม่ ที่เน้นการทำงานเป็นทีมมากขึ้น และมียุทธวิธีระหว่างการทำงานหลายอย่าง คือ

1. การแยกตัวของทีมที่บ้านเขา – บ้านเราเป็นการสร้างความแบ่งพรรคแบ่งพวก เป็นอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงต่อการทำงานวิจัย ซึ่งหลักการและวิถีปฏิบัติต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจเป็นหลัก
2. การสำคัญตนเองว่าเป็นผู้รู้ผู้เก่งกล้าแต่เพียงผู้เดียว เป็นการหักล้างความคิดสร้างสรรค์ ความขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และความร่วมมือจากผู้อื่นโดยสิ้นเชิง
3. การปรับตัวเข้าหากันในทีมเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นผู้ให้และผู้รับในเวลาอันควรและเหมาะสม การยอมรับซึ่งกันและกัน เป็นการเสริมสร้างความมีส่วนร่วมให้ทุกคนมีโอกาสได้แสดงออกซึ่งความสามารถแห่งตัวตนอย่างเต็มศักยภาพ
4. การส่งเสริมจุดเด่นและพัฒนาจุดด้อยของแต่ละคนในทีม เป็นหน้าที่ที่ควรรับผิดชอบของหัวหน้าโครงการที่ต้องใส่ใจอย่างจริงจังอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกที่ค้นพบ
5. การเปิดรับข้อเท็จจริง การบริหารจัดการแบบคลุมเครือไม่โปร่งใส และความล่าช้าในเหตุที่ไม่สมควร เป็นการสร้างความหวาดระแวง ความไม่ไว้วางใจในทีม เป็นจุดกำเนิดของความล้มเหลวในการบริหารจัดการ
6. การสร้างลักษณะอันพึงประสงค์ขึ้นในทีม ตั้งแต่การตระหนักในการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ วินัย ความเข้าใจความรู้สึกรู้ใจของผู้อื่นและตนเอง คุณธรรม-จริยธรรมทางสังคม และความเป็นส่วนหนึ่งของทีมที่จะขาดใครคนใดคนหนึ่งไม่ได้ เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการที่สามารถขับเคลื่อนภารกิจต่างๆ ในความรับผิดชอบให้ไปถึงเป้าหมายได้อย่างงดงาม
7. การทำงานวิจัยเพียงสมองกับสองมือไม่สามารถทำให้ผลงานและภาพพจน์ของคำว่า “ทีม” แสดงผลประจักษ์หรือหยั่งย่นได้อย่างสง่างาม หากแต่ต้องทุ่มเทให้ทั้งจิตและวิญญาณของการหล่อหลอมให้เกิดเป็นหนึ่งเดียวแบบหลายกายแต่หัวใจเดียว ผลงานก็จะมีชีวิต มีพลังของจิตวิญญาณของความรัก ความตระหนักในงานในตัวตน ในชุมชน และในทีมอย่างน่าอัศจรรย์ เหล่านี้ คือ สิ่งที่เราซื้อ – ขายไม่ได้
8. ความเอื้ออาทร ร่วมทุกข์ร่วมสุข รับรู้ความรู้สึกของกันและกันในทุกๆ โอกาสที่สามารถรับรู้ได้ เสมือนว่าเวลา “ที่เดือด น້องช่วยดับ”, “น้องทุกข์ พี่ก็ร้อน” ไปด้วยกัน ร่วมปรึกษา ร่วมแก้ไข ในความช่วยเหลือ ปลอดภัย และให้ข้อคิดกำลังใจกันและกัน ในทีม จะเป็นวิถีทางการทำงานอย่างแนบแน่นเหนียว ด้วยสายใยของ

ความรู้สึกร่วมกัน สมองเดียวกัน หัวใจเดียวกัน เมื่อผนึกเป็นพลังเดียวกัน ปัญหาอุปสรรคใดๆ ก็ไม่อาจฝ่าฟันกำแพงของภูมิคุ้มกันเหล่านี้เข้ามาได้ “งานคือเกียรติยศ” แม้จะเป็นเรื่องที่ต้องผ่นไกล แต่ทีมก็ไปถึงจนได้

2. ผลการนำสู่การปฏิบัติที่ทำให้มวิชัยทุกคนภาคภูมิใจ ได้ผลการทำงานดังนี้

1. หนังสือเล่มยักษ์ จำนวน 100 เล่ม
2. หนังสือเล่มเล็ก จำนวน 200 เล่ม
3. แบบเรียนถ่ายโอนภาษาอักษร จำนวน 35 บท จำนวน 170 หน้า
4. กำหนดการสอนรายปี 1 ปีการศึกษา
5. ครูภูมิปัญญาที่มีประสบการณ์ ทักษะการสอนภาษาอักษรที่มีคุณภาพ จำนวน 4 คน
6. สามารถนำระบบตัวเขียนภาษาอักษรเข้าสู่ระบบโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงและโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ เป็นการนำร่องอย่างเป็นทางการ และตามแผนงานในโครงการได้
7. ได้สร้างเครือข่ายในชุมชนและหน่วยงานที่พร้อมให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่
8. เด็กๆ ขาดพื้นฐานอักษรที่อยู่ในระบบโรงเรียนได้เรียนรู้ภาษาแม่อย่างครบกระบวนการ
9. เด็กๆ และชุมชนได้ภาษาตัวเขียนที่นำภาคภูมิใจและมีค่าแก่การอนุรักษ์สืบไป
10. การขยายเครือข่ายไปยังชุมชนอื่นๆ ใน 3 จังหวัดของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดชัยภูมิ
11. การเป็นแบบอย่างที่ดีด้านสื่อกระบวนการทางการศึกษาและกระบวนการบริหารจัดการโครงการแก่สาธารณชนผู้สนใจได้

3. คุณค่าของนวัตกรรม

3.1 การแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

- ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวชาติพันธุ์อักษรสามารถเรียนรู้ผ่านแบบเรียนถ่ายโอนจากภาษาไทยสู่ภาษาแม่ได้
- ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง ไม่ปิดบังตนเองจากสังคมทั่วไป
- ผู้เรียนและชุมชนอักษรเกิดความตระหนักในการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ภาษา-วัฒนธรรมของตนเองไม่ให้เกิดสูญหายตลอดไป

3.2 การใช้ทรัพยากร

- เป็นการใช้ทรัพยากรบุคคลที่ทรงค่าทางภูมิปัญญาท้องถิ่น
- เป็นการใช้ทรัพยากรของคนและคนและครูโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน
- เป็นการใช้ต้นทุนของชุมชนจากหมู่บ้านต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ตามศักยภาพ
- เป็นการใช้ประโยชน์จากนักเรียนที่มาจากครอบครัวยาก

3.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน

- ผู้เรียน ชุมชนที่เป็นเจ้าของภาษา มีความภาคภูมิใจที่ภาษาของตนเองมีระบบตัวเขียนเพื่อการสื่อสารอย่างครบวงจร
- ผู้เรียน ชุมชนเจ้าของภาษา มีหนังสือแบบเรียน หนังสืออ่าน เพื่อความรู้และความเพลิดเพลินร่วมกันได้ ผ่านหนังสือเล่มเล็ก หนังสือยักษ์ ที่เป็นภาษาอักษร อันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามโครงการทุกกระบวนการ ทำให้เกิดความสามัคคี ความเข้าใจอันดีต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา มีความรักในชุมชนของตนเอง

3.4 การนำไปใช้

- ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวชาติพันธุ์อักษรสามารถเรียนรู้ผ่านแบบเรียนถ่ายโอนภาษาไทยสู่ภาษาแม่
- ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง ไม่ปิดบังตนเองจากสังคมทั่วไป
- ผู้เรียน ชุมชนอักษร เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษา วัฒนธรรมของตนเองไม่ให้สูญหายตลอดไป
- มีโอกาสในการสร้างศูนย์วัฒนธรรมอักษรในชุมชน ให้เป็นแหล่งรวมความภาคภูมิใจ ความคิดและกำลังใจ
- บ้านอักษรเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของอำเภอพาสิตและของจังหวัดชัยภูมิที่นักท่องเที่ยวสนใจเข้าเยี่ยมชมอย่างมากมาย โดยเฉพาะในเทศกาลดอกกระเจียวบาน ทำให้เกิดรายได้ เกิดอาชีพต่อคนอักษรโดยตรง เศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้นด้วย

3.5 งานการสร้างเครือข่ายและงานเผยแพร่

- ภาษาญักรมีภาษาเขียนอย่างถูกแบบแผนของหลักวิชาการทางภาษา โดยการรับรองจากสถาบันวิจัยภาษาและพัฒนาเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
- ภาษาและวัฒนธรรมของชาวญักรเป็นที่สนใจจากสื่อมวลชนทุกแขนงที่เดินทางมาถ่ายทำในสารคดีและข่าวสารอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง
- การจัดงานวันรวมพี่น้องญักรทั่วประเทศ ครั้งที่ 1 เพื่อเปิดตัวโครงการการหนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ของโรงเรียนบ้านวังอ้ายคงในการนำภาษาญักรเข้าสู่ระบบโรงเรียน ที่จัดขึ้นที่ทุ่งดอกกระเจียวประสบความสำเร็จอย่างงดงาม มีชาวญักรจากสามจังหวัด เขกกับชัยภูมิและคณะสื่อมวลชนแขนงต่างเดินทางมาทำข่าว รวมผู้มาร่วมงานราว 1,700 คน
- เศษ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากท่านอนันต์ ลิ้มคุปตถาวร นายกรัฐมนตรีการบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ)
- โครงการขยายเครือข่ายญักรด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรม ญักรใน 3 จังหวัดของประเทศไทย ในปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป
- การได้รับเชิญจากนายสุรพล เจตนาดี กำนันบ้านพระบึง อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ให้ทีมวิจัยชุดไปบรรยายเกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาญักร โดยการนำเข้าสู่ระบบโรงเรียน
- ให้ความรู้กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง ในโอกาสการออกค่ายวิจัยชุมชนที่ อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 5-6 ตุลาคม 2550
- การขอเข้าศึกษาดูงานและบันทึกเทประบบการดำเนินงาน สำเนียงภาษาพูดและระบบตัวเขียนภาษาญักรที่โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง วันที่ 8-10 ตุลาคม 2550 ของคณะ ดร.ผนิษฐา ธีรานนท์ สำนักศิลปะและศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงใหม่
- การนำสื่อนวัตกรรมหนังสือเล่มยักษ์และแบบเรียนถ่ายโอนภาษาญักร จัดแสดงในงานทุ่งดอกกระเจียว เป็นเวลา 3 เดือน ในหมู่บ้านญักร ที่วนอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม อำเภอเทพสถิต ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวอย่างมาก
- การได้รับคัดเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1 และเขต 5 ให้นำสื่อนวัตกรรมหนังสือเล่มยักษ์และแบบเรียนถ่ายโอนภาษาญักร จัดแสดงในงานและนำเสนอต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ นวัตกรรม ในงานมหกรรม Symposium นวัตกรรมการศึกษา 2007 วันที่ 15-16 กันยายน 2550 ที่โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

○ ได้รับเกียรติเป็นผู้มีผลงานที่แสดงถึงวิถีปฏิบัติที่ดี (Good practice) จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งในการนำเสนอผลงานครั้งนี้ได้รับคำชมเชยจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคณะกรรมการทั้ง 3 ท่าน อย่างเป็นเอกฉันท์ว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพประจักษ์ทั้งในรูปแบบของนวัตกรรม กระบวนการใช้ ผลที่ได้เกิดกับผู้เรียนและชุมชน

○ และในกิจกรรมครั้งนี้โครงการอนุรักษ์พื้นที่นฟูภาษาท้องถิ่นผู้ยก (ชาวบเน) โดยการนำเข้าสู่ระบบโรงเรียน ยังได้รับเกียรติเป็นพิเศษจากท่านรองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวัฒนธรรมการจัดการศึกษา สพฐ. คุณวันเพ็ญ สุจิตต์โต ให้ความสนใจในตัวนวัตกรรมเกี่ยวกับภาษาผู้ยก ท่านได้กรุณาชี้แนะให้นำชุดนวัตกรรมทั้งหมดไปที่ สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษารายละเอียด พัฒนาเผยแพร่ต่อไป จึงขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้

○ การให้กำลังใจอย่างมากจากผู้เข้าชมกิจกรรมนวัตกรรมการศึกษา โดยได้ลงชื่อสมัครเป็นเครือข่ายการขยายผล และการขอเข้าศึกษาดูงาน การเชิญทีมวิจัยผู้ยกไปบรรยาย การเป็นพี่เลี้ยงในการทำวิจัยภาษาท้องถิ่น เช่น คณะครูจากจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ซึ่งในบริบทส่วนนี้มีผู้ยกเด็ก 2 ภาษา หรือภาษาถิ่นทั้งสิ้น

○ นำสื่อ นวัตกรรมหนึ่งสื่อเล่มยักษ์และแบบเรียนถ่ายโอนภาษาผู้ยก จัดแสดงในงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ “ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในภาคเรียนที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ” และนำเสนอต่อคณะพี่เลี้ยงผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ นวัตกรรม การถ่ายโอนภาษา ที่ศูนย์ศึกษาและพัฒนาพื้นที่นฟูภาษา –วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล วันที่ 29-31 ตุลาคม 2550 ได้รับการยอมรับและความชื่นชมยินดีจากฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจจากทีมวิจัยอื่นๆ อย่างน่าภาคภูมิใจ

○ การได้รับคัดเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยภูมิ เขต 3 และสถาบันศิลปวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา (มายา) โดยคุณชัยวัฒน์ โลโซติन्ह์ ผู้จัดการโครงการ ให้เป็นตัวแทนของภาคอีสาน นำผลงานครูภูมิปัญญาและนักเรียนชาติพันธุ์ผู้ยกเข้าจัดนิทรรศการงานมหกรรม “มหัศจรรย์เด็กไทย” ที่เมืองทองธานี ระหว่างวันที่ 1-3 พฤศจิกายน 2550 ถือเป็นเกียรติที่ได้รับการยอมรับให้เผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชนในระดับประเทศ และได้รับการบันทึกคำชมเชย การแสดงความคิดเห็น และการสมัครเข้าร่วมเป็นเครือข่ายจากผู้ชมนิทรรศการระดับต่างๆ อย่างมากมาย

○ การได้รับเชิญให้หัวหน้าโครงการเป็นวิทยากรบรรยาย ที่สำนักงานองค์การบริหารจังหวัดชัยภูมิ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2550 ร่วมกับผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประจำจังหวัดชัยภูมิ รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจังหวัดชัยภูมิ หัวหน้างานอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม และผู้อำนวยการท่องเที่ยว อบต. และผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในหัวข้อ “การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ โดยการเชื่อมโยงสู่การอนุรักษ์ภาษาและวัฒนธรรมผู้กระ” นับเป็นก้าวสำคัญที่จะนำพาเอกลักษณ์ของชาติพันธุ์ผู้กระเข้าสู่การพัฒนาการอนุรักษ์พื้นที่ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยมีหน่วยงานองค์กรหลักทางด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และสำนักงานการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เข้ามาให้การแนะนำเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านภาษาและวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิมให้กับชุมชนผู้กระอย่างเต็มศักยภาพ สามารถเปิดเผยแสดงออกสู่สายตาประชาชน นักท่องเที่ยว หรือผู้สนใจศึกษาระดับประเทศได้

○ การได้รับเชิญจากผู้นำหมู่บ้านคนผู้กระอำเภอท่าม่วง จังหวัดเพชรบูรณ์ให้นำทีมวิจัยไปบรรยายเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาผู้กระในระบบโรงเรียน ในวันที่ 10-11 พฤศจิกายน 2550 เพื่อการจุดประกายการพัฒนาทางด้านภาษาและวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นอย่างจริงจังในกลุ่มคนผู้กระที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเหลือน้อยเต็มที่ และภาษาก็ผิดเพี้ยนไปจากเดิมอย่างมาก และการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายกับทีมวิจัยผู้กระอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ได้รับความคิดเห็นจากผู้นำหมู่บ้านและผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่ดังกล่าวติดต่อขอเข้าศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง และโรงเรียนวังโพธิ์สว่างต่อไป

○ การขอเข้าศึกษาดูงานจากคณะอาจารย์และนักเรียนภาควิชาภาษาไทยและภาษาท้องถิ่น จากโรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคน จำนวน 230 คน ที่โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง หมู่บ้านวังอ้ายคง และพิพิธภัณฑสถานผู้กระที่วนอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม วันที่ 18-19 ธันวาคม 2550

○ การได้รับเชิญให้หัวหน้าวัฒนธรรมวิถีชีวิตผู้กระเข้าร่วมแสดงแสงสีเสียงและการนำเสนอหนังสือเล่มยักษ์ กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาผู้กระจัดกิจกรรมในงานเจ้าพ่อพญาแลประจำปี 2551 ในวันที่ 1-12 มกราคม 2551 รวมระยะเวลา 12 วัน ในงานนี้ทุกคนที่เกี่ยวข้องและเป็นผู้กระ เช่นนักเรียน ครูภูมิปัญญา ราษฎรชาวนาน ชุมชนคนผู้กระจากหมู่บ้านต่างๆในจังหวัดชัยภูมิ ผู้บริหารโรงเรียนและครู จะได้ออกมาเข้าร่วมแสดงความสามารถหลากหลายรูปแบบ เผยแพร่ภาษาและวัฒนธรรมในงานประจำปีที่ยิ่งใหญ่ของจังหวัดชัยภูมิ

บทที่ 6 บทสรุป

มาถึงบทสรุป ณ วินาที และจุดนี้ โครงการ “แนวทางการจัดห้องเรียนถุขนานสำหรับเด็กชาติพันธุ์ผู้ถูกรัง” ได้สร้างความยินดี ภาคภูมิใจให้กับทีมวิจัยผู้ถูกรัง สถานศึกษาได้แก่ โรงเรียนบ้านวังอ้ายคงและโรงเรียนวังโพธิ์สว่างศิลป์ ชุมชนผู้ถูกรัง นักเรียนผู้ถูกรัง และหน่วยงานองค์กรในชุมชนที่เกี่ยวข้องอย่างที่สุด ที่ทางสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.ภาค) ได้เป็นองค์การสำคัญในการทำให้โครงการเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ภาษา วัฒนธรรม วิถีชีวิต ที่สำรวจพบว่าอยู่ในภาวะวิกฤตนั้น ณ จุดนี้เป็นต้นไป ผู้ถูกรังได้ระดมความคิดและวิธีการจะร่วมมือกันอย่างไรอย่างเหนียวแน่น และไม่เพียงกลุ่มผู้ถูกรังที่อยู่ในพื้นที่การวิจัยของที่มีวิจัยผู้ถูกรังเท่านั้น แต่จะเป็นผู้ถูกรังทั้ง 3 จังหวัดที่มีชาวผู้ถูกรังอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชัยภูมิ หลังจากการจัดงาน “วันพบผู้ถูกรังทั่วประเทศ” ที่ทำนายนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิเป็นผู้มอบรางวัลประจำปีระดมการณ์การดำเนินงานทุกอย่าง ชาวผู้ถูกรังได้ก้าวสู่โลกทัศน์ใหม่แห่งการปลุกจิตสำนึกในอัตลักษณ์ของความ เป็น “ผู้ถูกรัง” อย่างน่าอัศจรรย์ โดยกลุ่มผู้นำหมู่บ้านที่เป็นแกนหลักสำคัญของแต่ละจังหวัดได้กระตือรือร้นที่จะสืบสานงานด้านการอนุรักษ์ภาษา และวัฒนธรรมผู้ถูกรังให้โดดเด่นยิ่งขึ้นอย่างที่อำเภอเทพสถิต จ.ชัยภูมิ ได้ทำอยู่ทุกวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเรียนการสอนภาษาผู้ถูกรังจะเป็นจุดสนใจของผู้ถูกรังแทบทุกคนที่ได้สัมผัสรับรู้ถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยการนำเข้าสู่ระบบโรงเรียน

จากการประเมินผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตลอดระยะเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาผู้ถูกรังในโรงเรียนที่ผ่านมา 1 ภาคเรียน (1/2550) สามารถใช้เป็นตัวชี้วัดทิศทาง สถานการณ์การใช้ภาษา การดูแลช่วยเหลือเด็กพิเศษเรียนร่วมของกลุ่มชาติพันธุ์ได้เป็นอย่างดี เพียงแต่ขอโอกาสให้ทีมวิจัยและกลุ่มชุมชนผู้ถูกรังได้สืบสานงานที่ยังค้างคาใจต่อไปอีกสักระยะหนึ่ง ซึ่งภารกิจที่ยังเป็นเป้าหมายหลักของงานวิจัย ยังมีแง่มุมที่เป็นตัวแปร ท้าทาย ให้ทีมวิจัยเกิดความกระหายในการจะระดมความคิดที่จะศึกษาให้ได้มาซึ่งคำตอบที่แท้จริงของห่วงโซ่ประเด็นปัญหาที่ว่า “การใช้ภาษาผู้ถูกรังเป็นภาษาแม่เข้ามาสอนในห้องเรียนถุขนานจะสามารถช่วยเด็กพิเศษที่เป็นชาติพันธุ์ผู้ถูกรังให้เรียนสาระวิชาอื่นได้ดีขึ้นหรือไม่?”

จากการทดลองสอนภาษาผู้ถูกรังในห้องเรียนถุขนาน 1 ภาคเรียนที่ผ่านมาผลการทดลองเชิงประจักษ์ในข้อจำกัดบางประการและข้อดีดังจะได้นำเรียนไว้ ดังนี้

ข้อดีในการนำภาษาญีอูกรเข้าสู่ระบบโรงเรียน

1. เป็นนวัตกรรมการศึกษาใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน
2. โรงเรียนได้มีโอกาสจัดหลักสูตรที่ชุมชนหรือท้องถิ่นต้องการ
3. โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาภาษาญีอูกร
4. ผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาที่มีความตระหนัก เห็นความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมของตนเองและบรรพบุรุษ
5. ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาที่ตนเองมีเป็นทุนเดิมอยู่แล้วมาศึกษาต่อยอดถ่ายทอดสู่ภาษาไทย และเชื่อมโยงความรู้จากภาษาเดิมสู่ประสบการณ์ใหม่ในการเรียนรู้
6. โรงเรียนและชุมชนได้ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ได้ทราบความสนใจ ความต้องการ และทัศนคติที่ดีต่อกัน อันจะนำไปสู่การร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมแรงร่วมใจในการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชนและสถานศึกษาของชุมชนอย่างต่อเนื่อง
7. ตัวผู้เรียนที่เป็นเด็กพิเศษมีโอกาสเป็นผู้นำในกิจกรรมต่างๆ อย่างภาคภูมิใจในความสามารถทางด้านภาษาญีอูกร รู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนเหมือนเพื่อน ไม่อายเพื่อน และไม่เก็บตัวอีกต่อไป
8. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างเด่นชัดหลายๆ ด้าน การมีวินัยต่อตนเอง การตรงต่อเวลา การมีความหมั่นเพียรศึกษา ความกระตือรือร้นใฝ่เรียนรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การปฏิบัติตนอย่างผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่ง 1 ภาคเรียนที่ผ่านมาไป คุณลักษณะที่ดีและน่าส่งเสริมเหล่านี้ยังทวีมากขึ้นประจำตัวของครูในโรงเรียน ครูภูมิปัญญา คณะศึกษาดูงานทุกคณะ และแม้แต่ในชุมชนของผู้เรียน เหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนแล้ว ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็ต้องการให้เป็นลักษณะนิสัยที่คงทนติดตัวตลอดไป นั่นหมายถึงเขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ต่อไป
9. ชุมชนมีจิตสำนึกในการจะอนุรักษฟื้นฟูภาษาญีอูกร และกระตือรือร้นที่จะส่งเสริมให้บุตรหลานเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนได้เรียนภาษาญีอูกร (ระบบตัวเขียน) สัมผัสจากผู้ปกครองที่ลูกหลานอยู่ในช่วงชั้นที่ 1 และที่ 3 จะถามว่า “ทำไมไม่ให้เด็กเรียนทั้งโรงเรียน? ทำไมให้เรียนแค่ช่วงชั้นที่ 2 แสดงความคิดเห็นว่ามีความประสงค์จะให้ลูกหลานของตนเองมีโอกาสได้เรียนภาษาญีอูกรเหมือนเด็กช่วงชั้นที่ 2”
10. วงการศึกษามีสื่อ นวัตกรรมภาษาญีอูกรอีกหนึ่งภาษาและกำลังอยู่ในความสนใจของหน่วยงานทางการศึกษาหลาย ๆ ระดับที่เกี่ยวข้อง และแสดงความจำนงสมัครเป็นเครือข่ายญีอูกรจากการจัดแสดงผลงาน การจัดนิทรรศการ และการได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรบรรยาย นับจากที่มีการเรียนการสอนนี้ผู้เข้าศึกษาดูงานหลาย

คณะอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษาของบุญกร คนบุญกร และหมู่บ้านบุญกร กลายเป็นจุดดึงดูดการศึกษา นักท่องเที่ยว อย่างกว้างขวางระดับประเทศ ขณะนี้การท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิร่วมกับหัวหน้าอุทยานแห่งชาติป่าหินงามได้มอบหมายให้ทีมวิจัยบุญกรเป็นผู้นำเสนอและจัดโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบุญกรในนามจังหวัดชัยภูมิ และล่าสุดสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชัยภูมิได้เชิญหัวหน้าโครงการเข้าร่วมเสนอโครงการ “การแสดงในพิธีเปิดสนามงานบวชสงกรานต์พญาแล” ประจำปี 2551 ในวันที่ 12 มกราคม 2551 ในชุดการแสดงของบุญกรชื่อชุด “รู้ม ชรีด ชโร?” หรือ “ระบำภูตข้าว” จำนวนผู้แสดง 100 คน ผู้เข้าชมและออกแบบเครื่องแต่งกายโดยทีมวิจัยบุญกร

ข้อจำกัดจากการนำภาษาบุญกรเข้าสู่ระบบโรงเรียน

1. ระยะเวลาการทดลองสอน 1 ภาคเรียน (1 พฤษภาคม-30 กันยายน 2550) ถือเป็นระยะเวลาช่วงสั้นๆ และเรียนเพียงสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และประกอบกับผู้เรียนส่วนหนึ่งเป็นเด็กพิเศษก็ยิ่งอุปสรรคไม่น้อยกว่าปกติ
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาบุญกรที่ดำเนินการผ่านมานี้มีบางกิจกรรมและสื่อภาษาบุญกรที่จัดทำขึ้นบางชนิดควรทำให้สอดคล้องกับความสามารถในปัจจุบันของเด็กพิเศษ (สื่อด้านการอ่าน) เนื่องจากความแตกต่างทางการเรียนรู้ของเด็กที่เรียน ซึ่งมีความหลากหลาย ทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติ ทำให้เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้ได้ทันในเวลาอันจำกัด ซึ่งทีมวิจัยคิดว่าควรมีการทำสื่อให้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อให้เด็กสามารถนำไปศึกษาต่อที่บ้านได้
3. รูปแบบการนั่งเรียนยังจัดแบบธรรมชาติ คือ ความพอใจของผู้เรียนว่าจะนั่งตรงไหน กับเพื่อนคนไหนก็ได้ ดังนั้นเด็กปกติที่เก่งก็จะนั่งกับกลุ่มเก่ง เด็กพิเศษก็จะนั่งอยู่หลังๆ ห้อง ในระยะเวลา 60 นาที ที่ครูต้องจัดกิจกรรมให้ครบกระบวนการเรียนการสอน บางครั้งก็ไม่มีเวลาพอจะเน้นย้ำเด็กพิเศษ

ที่กล่าวมาเป็นเพียงข้อจำกัดเล็กๆ น้อยๆ แต่ในมุมมองของการจัดการศึกษาพิเศษแล้วจุดนี้ถือเป็นตัวแปรสำคัญมากต่อการเรียนรู้ของเด็กพิเศษแต่ละคนที่มีความสามารถแตกต่างกันในแต่ละบุคคล แต่การมานั่งเรียนกับเด็กปกติ ไม่มีการจัดกลุ่ม จัดกิจกรรมอย่างสอดคล้องกับผู้เรียนแล้ว ผลสัมฤทธิ์จึงไม่เกิดกับผู้เรียนที่เป็นเด็กพิเศษได้เลย

นี่คือประเด็นหลักที่ทีมวิจัยได้ร่วมวิเคราะห์ผลจากการปฏิบัติงานมา 14 เดือน ทำให้เห็นแนวทางที่ชัดเจนที่จะช่วยเหลือเด็กพิเศษด้านการเรียนให้เรียนดีขึ้น จึงมีความปรารถนาที่จะทำวิจัยต่อในประเด็นนี้ แต่ปรับเปลี่ยนวิธีการ รูปแบบการจัดกิจกรรม กลุ่มผู้เรียน สื่อและเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน วิทยากร และความรู้ความสามารถปัจจุบันของเด็กพิเศษดังรูปแบบการจัดการดำเนินการที่วางแผนได้ในโครงการใหม่ระยะเวลา 18 เดือน ดังต่อไปนี้

รูปแบบการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กพิเศษผู้พิการ

1. จัดแบบเรียนร่วมเป็นช่วงชั้น โดยแต่ละห้องเด็กปกติและเด็กพิเศษ
2. มีครูภูมิปัญญาผู้พิการและครูการศึกษาพิเศษร่วมอยู่ในชั้นเรียน
3. กิจกรรมบางช่วงควรจัดกลุ่มเด็กพิเศษเข้าร่วมกับเด็กปกติ เพื่อให้เด็กปกติหรือเด็กที่เรียนเร็วได้ช่วยเหลือเพื่อนหรือน้องที่เรียนช้า ในรูปแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง
4. กิจกรรมการเรียนการสอนควรออกแบบทุกชั้นเรียนเพื่อศึกษา เรียนรู้จากธรรมชาติ เช่น ป่า แหล่งเรียนรู้ อุทยาน พิพิธภัณฑ์ ภูมิปัญญา ปรากฏธรรมชาติ ฯลฯ เพื่อตอบสนองหลักการการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพราะการเรียนรู้หรือได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนเอง กิจกรรมนั้น ผู้เรียนก็จะตั้งใจ มีสมาธิในการทำกิจกรรมได้ลุล่วง และสัมฤทธิ์ผลที่คาดหวัง
5. สำรวจแนวทางผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล นำผลมาวิเคราะห์จัดกลุ่มความสนใจ หนุนเวียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายกิจกรรมตามความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา กลุ่มคำ แบบฝึกหัด วยและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก (เสริมจากกิจกรรมการสอนการถ่ายโอบภาษา)
6. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างทั้งด้านวัย วุฒิภาวะทางสมอง ความพร้อม ความสนใจ และประสบการณ์ทางด้านภาษา ความสามารถทางด้านการเรียนรู้ ได้แสดงศักยภาพของแต่ละบุคคลอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความพึงพอใจ สร้างแรงเสริมทางบวก และปลูกจิตสำนึกในด้านการมีส่วนร่วม ความมั่นใจ การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การยอมรับในความสามารยด้านใดด้านหนึ่งผู้เรียนจะมีเจตนาที่ดีต่อการเรียนรู้ การได้ร่วมคิด ร่วมแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร
7. จัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นในการอนุรักษ์ชั้นชม ภาคภูมิใจในตัวตนของชาติพันธุ์ผู้พิการ เช่น การแข่งขันการพูดภาษาผู้พิการ การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน การเล่าเรื่องวัฒนธรรมผู้พิการ การจัดงานวันรวมพี่น้องผู้พิการ การแต่งงานแบบผู้พิการในชีวิตประจำวัน เป็นต้น
8. มีสื่อการเรียนรู้ภาษาผู้พิการที่หลากหลายทำท่ายความสามารถของผู้เรียนซึ่งเป็นเด็กพิเศษ คือ ต้องการการเรียนรู้จากการได้กระทำ ธารสัมผัส ได้มีความประทับใจ ทำกิจกรรมนั้นๆ ได้สำเร็จ การสอนแบบพูดซ้ำย้ำทวนบ่อยๆ การพูดจาโต้ตอบประโยคสั้นๆ ที่ตนเองตอบได้และต้องการเรียนรู้
9. จัดทำแบบทดสอบความรู้ในการวัดผลการเรียนรู้ปลายภาคเรียนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของเด็กพิเศษ โดยแยกเป็นคนละส่วนกับแบบทดสอบที่ใช้กับเด็กปกติ

10. ทดลองใช้วิธีการทดสอบแบบการใช้กับเด็กพิเศษ คือ การประเมินผลการเรียนรู้จากสภาพจริง ผลงาน บันทึกพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงโดยละเอียด

11. มีโครงการปรับปรุงพฤติกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการสอนภาษาเพื่อการและพฤติกรรมขณะเรียนวิชาสาระอื่นๆ เพื่อหาข้อแตกต่างในเชิงบวกนำมาวิเคราะห์สรุปเป็นวิธีการเสริมแรงทางบวก ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ที่กล่าวมานี้จะเป็นแนวทางที่จะทำให้ "การนำภาษาญีอูรซึ่งเป็นภาษาแม่มาสอนในห้องเรียนคู่ขนานสำหรับเด็กพิเศษที่เป็นญีอูร สามารถช่วยเด็กพิเศษกลุ่มดังกล่าวให้มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนวิชาอื่นๆ ดีขึ้น พร้อมๆ กับเด็กมีความรู้และทักษะทางภาษาญีอูรในระบบตัวเขียน การอ่าน การฟัง และการพูด ได้อย่างดียิ่ง ภาษาญีอูรที่อยู่ในภาวะวิกฤตก็จะไม่วิกฤตอีกต่อไป"

ทั้งนี้และทั้งนี้เน้นและควมมุ่งเน้นของทมิววิจัยญีอูรที่ช่วยเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (LD) หรือเด็กพิเศษ ให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้ จะมีโอกาสหรือไม่? เพียงใด ? ทมิววิจัยจึงกราบเรียนขอความอนุเคราะห์ให้ผู้สนับสนุนทุนวิจัย คือ สกว.สำนักงานภาค ให้เห็นความสำคัญจำเป็นในประเด็นต่างๆ ดังได้นำเรียนข้างต้น เพื่อสานฝันเยาวชนของชุมชนเล็กๆ ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลส่วนหนึ่งของประเทศ ให้เขาได้มีโอกาสได้รับความเอื้ออาทรเติมเต็มความบกพร่องหลายๆ ด้านที่เขาได้เป็นมรดกติดตัวมาแต่กำเนิด นั่นคือความดีโยโอกาส ปัญหาด้านการเรียนรู้ และภาษาที่ไม่มีระบบตัวเขียนมานานแสนนาน เด็กๆ เหล่านี้และชุมชนญีอูรย่อมยอมรับผลงานการวิจัยภาษาญีอูรที่ผ่านมาแล้ว 1 โครงการ

เด็ก ๆ ร่าเริง แจ่มใส สนุกสนาน มีความสุขกับการประสานเสียงกันอ่านหนังสือเล่มยักษ์ภาษาญีอูร ร้องเพลงภาษาญีอูร เขียนข้อความเป็นภาษาญีอูร หอบหนังสือเล่มเล็กและการบ้านภาษาญีอูร ไปอ่านให้ผู้ปกครองฟังด้วยเสียงเจียวก้าวทุกวัน นั่นคือ เสียงสวรรค์ บรรยากาศของความสุขของชนบทโดยแท้ และคงจะเจียบบ้างหาชมหายอย่างสุดพรรณษา ถ้าหากว่าโครงการวิจัยท้องถิ่นชุมชนภาษาญีอูรจะไม่ได้รับการสนับสนุนต่อไป ในนามของทมิววิจัยญีอูร ซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชนญีอูร เต็มตาตำๆ ที่รอการพัฒนาด้านต่าง ๆ อย่างใจจดใจจ่อ ขอกราบขอบพระคุณที่ สกว.สำนักงานภาค และมหาวิทยาลัยมหิดล ให้ความเมตตา สนับสนุนงานวิจัยมาโดยตลอด

ภาคผนวก

แบบสำรวจความคิดเห็น

ภาคผนวก ก

รายชื่อเด็กพิเศษเรียนร่วมที่รับการตรวจวัดหาว่าปัญญาจากจิตแพทย์ รพ.ชัยภูมิ

1. นางสาว วาสนา แจ่มเพ็ง ชั้น ม.3 อายุ 15.5 ปี IQ 43 เท่ากับอายุ 6.4 ปี
2. เด็กชาย พิเศษฐ์ ชื่นขุนทด ชั้น ป.3 อายุ 9 ปี IQ 68 เท่ากับอายุ 6.4 ปี
3. เด็กชาย สุภณัฐ ลอยสายออ ชั้น ป.2 อายุ 7 ปี IQ 71 เท่ากับอายุ 5 ปี
4. เด็กชายปิยะรัตน์ เคนวิเศษ ชั้น ป.4 อายุ 9.10 ปี IQ 68 เท่ากับอายุ 6.8 ปี
5. เด็กชายสุโธทัศน์ ม่วงแก้ว ชั้น ป.6 อายุ 11.8 ปี IQ 63 เท่ากับอายุ 7.4 ปี
6. เด็กชาย ทวีรัตน์ ลอยสายออ ชั้น ป.6 อายุ 11.6 ปี IQ 70 เท่ากับอายุ 8 ปี
8. เด็กชาย ลัทธิชัย ปกสันทิยะ ชั้น ม.2 อายุ 12.3 ปี IQ 76 เท่ากับอายุ 9.4 ปี
9. เด็กชาย สุริยา ปกสันทิยะ ชั้น อ.2 อายุ 5 ปี IQ 20 ระดับรุนแรงมาก

ซึ่งเด็กพิเศษทั้ง 9 คนนี้เข้าพบเจ้าโดจิตทำแผนการดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง และเป็นปัจจุบัน อีกทั้งเป็นหน้าที่จะต้องส่งเด็กไปจดทะเบียนคนพิการเพื่อรับสื่อถึงอำนวยความสะดวก
สะดวกแก่ฟื้นฟูอย่างตรงตามกระบวนการต่อไป

ทำขึ้นเป็นบัญชีรายชื่อเด็กพิเศษเรียนร่วมทั้งหมดในโรงเรียนและเด็กพิเศษที่
ได้รับการจัดสรรคู่มือการศึกษาประจำภาคเรียนที่ 1/2548

ระดับเชาวน์ปัญญา

ค่า IQ	ระดับเชาวน์ปัญญา	ความฉลาด
ต่ำกว่า 20	ปัญญาอ่อนระดับรุนแรงที่สุด Profound MR	มีความสามารถเท่ากับเด็กอายุ 11 เดือน มักจะตายตั้งแต่เล็ก ๆ เพราะขาดภูมิคุ้มกันโรค (ต้องดูแลเป็นพิเศษ)
20 - 34	ปัญญาอ่อนระดับรุนแรงมาก Severe MR	มีความสามารถเท่ากับเด็กอายุไม่เกิน 3 ขวบ ยังฝึกหัดให้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ มักจะเก็บสติงค์ ตะปู เศษแก้วกิน และตายตั้งแต่เด็ก (ต้องดูแลเป็นพิเศษ)
35 - 49	ปัญญาอ่อนระดับกลาง Moderate MR	มีความสามารถเท่ากับเด็กอายุไม่เกิน 7 ขวบ เรียนไม่ได้ แต่สามารถฝึกหัดให้ทำงานง่าย ๆ ได้ เช่น ธุรกรรมกรแบบทาม กวาดถนน ทำความสะอาดบ้านเรือน ฯลฯ
50 - 70	ปัญญาอ่อนระดับอ่อน Mild MR	มีความสามารถเท่ากับเด็กอายุไม่เกิน 10 ขวบ สามารถเรียนได้ไม่เกิน ป. 4 เป็นอย่างสูง แต่ต้องเรียนชั้นละ 2 ปี จึงจะอ่านเขียนได้ ทำงาน ข่ายของง่าย ๆ งานบ้าน งานครัว งานที่ทำจำเจซ้ำ ๆ ประจำวันได้
71 - 79	ปัญญาอ่อนระดับคาบเส้น Borderline MR	มีความสามารถเท่ากับเด็กอายุไม่เกิน 12 ขวบ สามารถเรียนหนังสือได้ประมาณ ป.6 และฝึกอาชีพพิเศษได้ชั่วขณะ ช่างทาสี ช่างปูน ธุรกรรมกรตามโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกหัดนานพอสมควรจึงจะทำได้ดี และชอบทำงานจำเจ ซ้ำ ๆ ได้ดี
80 - 89	ปัญญาต่ำกว่าปกติ Low Average	มีความสามารถเรียนได้ประมาณ ม. 3 แต่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากครูจึงจะสอบผ่านได้มักมีพฤติกรรมออกในเชิงต่อต้านสังคม เป็นอันธพาล อาชญากรผู้ก่อเหตุทางเพศ และมีความก้าวร้าวสูง ความสามารถเป็นช่างช่างได้ทุกชนิด เช่น ช่างวิทยุ ช่างไม้ ช่างประปา ฯลฯ
90 - 109	ปัญญาระดับปกติ Average	มีความสามารถเรียนได้ตั้งแต่ ม. 3 ถึงปริญญาตรีซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ
110 - 119	ปัญญาระดับสูงกว่าปกติ Bright Normal	มีความสามารถเรียนได้ จนถึงปริญญาโท หากไม่มีปัญหาทางอารมณ์มาขัดขวาง
120 - 129	ปัญญาระดับฉลาด Superior	มีความสามารถเรียนได้ถึงปริญญาเอก หากไม่มีปัญหาทางอารมณ์มาขัดขวาง
130 ขึ้นไป	ปัญญาระดับอัจฉริยะหรือปัญญาเลิศ Genious	มีความสามารถสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมาก จึงมักมีปัญหาในการปรับตัว

อาทการสำคัญ ประเมินความสามารถทางเชาญญา
แบบทดสอบที่ใช้และว่าทดสอบ

แบบประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2 - 15 ปี

ประเมินวันที่ 12 เดือน 05 พ.ศ. 48

ลักษณะและพฤติกรรมระหว่างการค้าสดับ

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

สรุปผลการตรวจ

(moderate NP)

6 2 8 10 12 15 17 19 21

TQ = 43

စာအုပ်အမည်

[illegible]

ਦਾਖ਼ਲ.

(๕) ความรู้ความสามารถ

นักรักตัวทยา

วันที่ 12 เดือน พ.ศ. พ.ศ. 45

ଗୋସୁର

(นายแพทย์สกล ดำนัลกุล)

บุญเพ็ง

วันที่ ๑๒ เดือน ๐-๓ พศ ๒๕๔๘

ชื่อ..... ด.พ. อัมพณัฐ..... ผู้แทนศาล
ส่งมาจาก..... โรงพยาบาลวังน้อย..... อายุ..... 33 ปี เพศ..... หญิง..... ตึก..... HN 416103

อาการสำคัญ..... ประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญา
แบบทดสอบที่ใช้และวันที่ทดสอบ.....

แบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2 - 15 ปี
ประเมินวันที่..... 12 เดือน..... พ.ศ..... 48.....

ลักษณะและพฤติกรรมระหว่างการทดสอบ.....

เด็กชายวัย 7 ปี 6 เดือน..... พฤติกรรม..... ไม่สามารถทำตามคำสั่ง..... ไม่สนใจ.....

สรุปผลการตรวจ

จากการตรวจ..... เด็กชาย..... อายุ..... 7 ปี 6 เดือน..... มีอาการ..... ไม่สามารถทำตามคำสั่ง..... ไม่สนใจ.....
6 ปี 4 เดือน..... มีอาการ..... ไม่สามารถทำตามคำสั่ง..... ไม่สนใจ..... IQ : 68 (mild MR)

ข้อเสนอแนะ

เด็กชาย..... ไม่สามารถทำตามคำสั่ง..... ไม่สนใจ.....
ควรพิจารณา..... ประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญา.....
และ..... และ.....

ลงชื่อ.....

[Signature]

(นางประภาพร..... ขวัญฤทธิ์)

นักจิตวิทยา

วันที่..... 12 เดือน..... พ.ศ..... 48.....

ลงชื่อ.....

[Signature]

(นายแพทย์สกล..... ตำนกัฏฐี)

จิตแพทย์

วันที่..... 12 เดือน..... พ.ศ..... 48.....

ชื่อ..... ๑๙.๑๙.๙๙..... ๙๙.๙๙.๙๙.....
 ส่งมาจาก..... ๙๙.๙๙.๙๙.....

อาการสำคัญ
 ประเภทสอบที่ใช้และวันที่ทดสอบ.....

แบบประเมินความสามารถทางภาษา.....
 ประเมินวันที่ ๙๙.๙๙.๙๙.....

ลักษณะและพฤติกรรมระหว่างการทดสอบ.....
 ๙๙.๙๙.๙๙.....

สรุปผลการตรวจ

๙๙.๙๙.๙๙.....
 ๙๙.๙๙.๙๙.....

ข้อเสนอแนะ

๙๙.๙๙.๙๙.....
 ๙๙.๙๙.๙๙.....

ลงชื่อ.....

(นางประภาพร ๙๙.๙๙.๙๙)
 นักจิตวิทยา
 วันที่ ๙๙.๙๙.๙๙.....

ลงชื่อ.....

(นายแพทย์สกล ๙๙.๙๙.๙๙)
 จิตแพทย์
 วันที่ ๙๙.๙๙.๙๙.....

ชื่อ... ด.ศ. ภิเษะรัตนะ บุคหวีเส็น
ส่งมาจาก... โรงพยาบาลวิชัยทอง... อายุ 9.10 ปี เพศ หญิง ตึก - HN 416099

อาการสำคัญ ประเมินความสามารถทางเขาวนปัญญา
แบบทดสอบที่ใช้และวันที่ทดสอบ

แบบประเมินความสามารถทางเขาวนปัญญาเด็กอายุ 2 - 15 ปี
ประเมินวันที่ 19 เดือน 11.ศ. พ.ศ. 48

ลักษณะและพฤติกรรมระหว่างการทดสอบ

เข้าห้องสอบแล้วสงบเรียบร้อย คอยช่วยเหลือ ในเวลาว่างไม่ทำอะไร

สรุปผลการตรวจ

จากการประเมินพบว่า เด็กมีค่าเฉลี่ย 4 ปี 10 เดือน ผู้ตรวจสงสัยสมองที่ส่วนกลาง ปกติ 16
ส่วนเกิน 6 ปี 9 เดือน เขาวนปัญญาดีระดับ IQ = 68 Mild MR

ข้อเสนอแนะ

เด็กมีจุดเด่นในใจ คิดวิเคราะห์เก่ง มีไหวพริบดี เป็นเด็กที่มีสติปัญญาดี
จุดอ่อนในใจ การเคลื่อนไหว ความสนใจในใจ สมองส่วนกลาง ปกติ 16
การแก้ไขปัญหานี้ โดยให้เด็กได้เล่น และให้เด็กได้เล่นกับเด็กที่มีสติปัญญาดี
MRS. พงษ์นภางค์ น.ศ.

ลงชื่อ

[Signature]

(นางประภาพร ขาวฤทธิ์)

นักจิตวิทยา

วันที่ 19 เดือน 11.ศ. พ.ศ. 48

ลงชื่อ

[Signature]

(นายแพทย์สถิต ด้านภักดี)

จิตแพทย์

วันที่ 19 เดือน 11.ศ. พ.ศ. 48

ชื่อ دکترชาญโรจน์รัตน์ ม่วงแก้ว

อายุ ๗๐.8 ปี เพศ ชาย

HN 416102

ส่งมาจาก โรงพยาบาลบ้านจั่นอัสสัมชัญ อ.พนมสกลต์ จ.นราธิวาส

อาการสำคัญ ประเมินความสามารถทางเขวามันปัญญา

แบบทดสอบที่ใช้และวันที่ทดสอบ

แบบประเมินความสามารถทางเขวามันปัญญาเด็กอายุ 2 - 15 ปี

ประเมินวันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ลักษณะและพฤติกรรมระหว่างการทดสอบ

ขณะทำแบบประเมินเด็กมีอาการร้องไห้และในความร่วมมือ

สรุปผลการตรวจ

จากการประเมินพบว่าเด็กมีอายุจริง ๗ ปี 8 เดือน และมีอายุสมองที่ประเมินได้เท่ากับเด็กอายุ 7 ปี 4 เดือน IQ = 63 แสดงถึงพัฒนาการล่าช้าเล็กน้อย (Mild MR)

ข้อเสนอแนะ

เด็กมีจุดอ่อนในเรื่องความสามารถด้านความจำระยะสั้นจากการที่เด็กมีความสามารถในการให้เหตุผลวิเคราะห์เรื่องโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ได้ดีด้วยกัน และความสามารถในการเข้าใจความหมายในสิ่งที่อยู่ในสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น เลข หรือสิ่งที่เขียนเป็นตัวเลข เช่น ๑ เป็น ๑๒ เป็นต้น

ลงชื่อ

(นายคิลป์ชัย เหลาภา)

นักจิตวิทยา

วันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ลงชื่อ

(นายแพทย์สถล ตันภักดี)

จิตแพทย์

วันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ชื่อ... เด็กชายทวิรัตน์ ลอยสายออ อายุ 11.6 ปี พศ. นาย ตึก - 1
 ส่งมาจาก... โรงเรียนบ้านวังอ้ายคง อ. หางสลิศ จ. ชัยภูมิ
 อาการสำคัญ ประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญา
 แบบทดสอบที่ใช้และวันที่ทดสอบ

แบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2 - 15 ปี
 ประเมินวันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ลักษณะและพฤติกรรมระหว่างการทดสอบ

ขอแนะนำแบบประเมินเด็กที่มีความอัจฉริยะและให้ความร่วมมือเมื่อ

สรุปผลการตรวจ

จากการประเมิน พบว่าเด็กมีอายุจริง 11 ปี 6 เดือน แต่มีอายุสมอง
 เท่ากับเด็กอายุ 8 ปี 10 = 70 เดือนไปหนึ่งขวบอ่อนระดับคะแนน

ข้อเสนอแนะ

เด็กมีจุดอ่อนในเรื่องของการให้เหตุผลวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์
 เข้าด้วยกัน ตามลักษณะที่สังเกตได้ขึ้น ควรมีความสามารถในการเข้าใจ
 ขอบสิ่งเป็น ตัวเลข สัมพันธ์กับ หรือตามธรรมชาติ

ลงชื่อ

(นายศุภปชัย เหลาภา)

นักจิตวิทยา

วันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ลงชื่อ

(นายแพทย์สถล

จิตแพทย์

วันที่ 12 เดือน กรกฎาคม